

Saríá

*az iszlámban, a kereszténységben és a
judaizmusban*

الشريعة في الإسلام والنصرانية واليهودية باللغة المجرية

Írta:

Ahmed Al-Amir

Az arab szöveget átnézte:

Dr. Abd Ar-Raḥman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

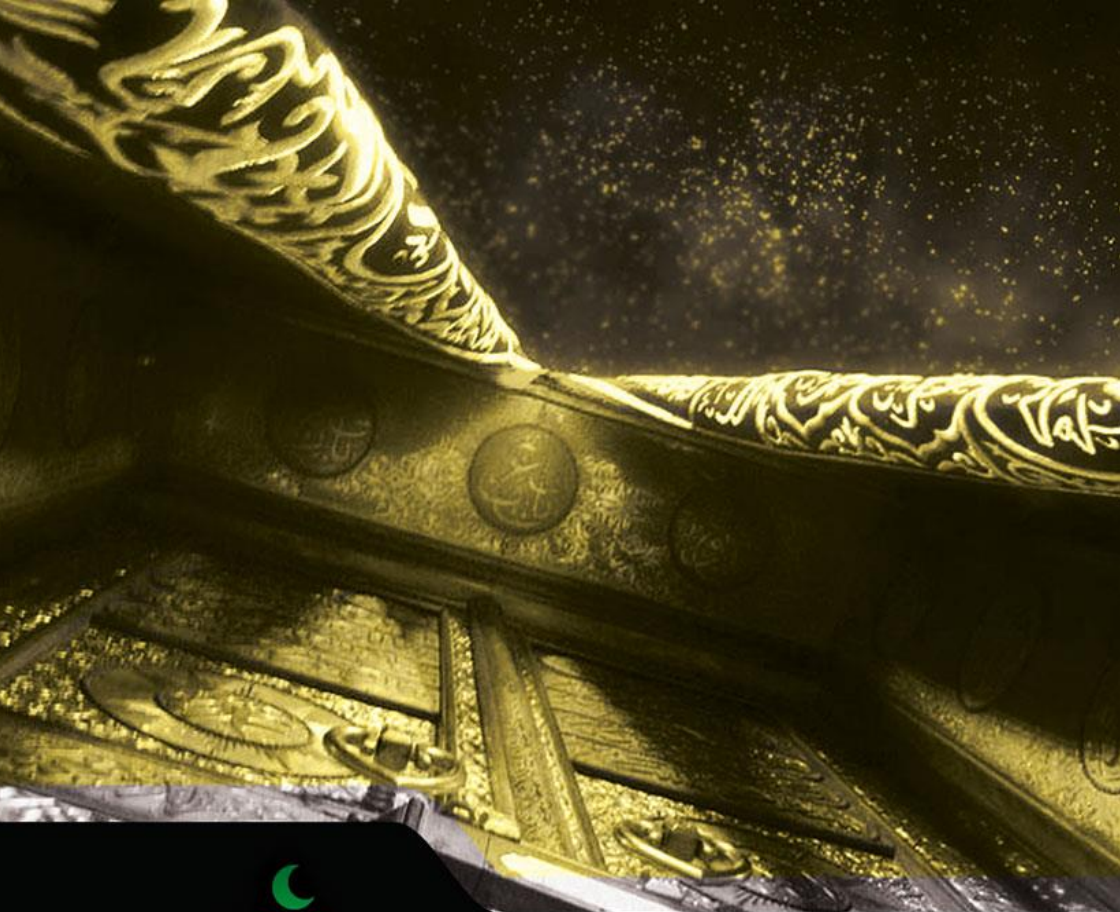
Fordította:

European Islamic Research Center (EIRC)

& Júlia Gábrriel

Ellenőrizte:

Gharabli Gabriella

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Bevezetés

A Raḥmán (Könyörületes) és Raḥím (Irgalmas) Allah Nevében.

*Dicsőség Allahnak, a világok Urának, és béke és áldások Prófétánkon,
Mohameden, családján és társain.*

Az emberek Isten teremtményei ebben a hatalmas univerzumban, ennek szerves részei. Különleges szerepük van, amelyet a számukra kinyilatkoztatott Szent Könyvek írtak elő nekik, és amelyet ha elhagynak, felborul az univerzum egyensúlya. Ezt láthatjuk abból is, hogy amikor az emberek azt tették, ami tilos volt számukra, és elhagyták azt, amire parancsot kaptak, megadták magukat vágyaiknak és kényüknek-kedvüknek, romlás következett be a földön és az égen. A korábbi generációk által soha nem ismert betegségek jelentek meg és kezdtek terjedni, háborúk tették tönkre a mezőgazdaságot, az emberiség túlnépesedet, a környezeti problémákról, mint a környezetszennyezés és a globális felmelegedés, nem is beszélve, amelyek a földet lakhatatlanná fogják tenni, ha mindez a jelenlegi módon folytatódik.

Mindez az emberi beavatkozás következménye, a nukleáris kísérletektől kezdve az energiapazarlásig és a gyárakig, amelyek többet termelnek, mint amennyire az embereknek szükségük van, csak hogy kielégítsék kényüket-kedvüket és vágyaikat, még akkor is, ha ezt mások megalázásával érik el, akik testvéreik emberiségben. Élvezni akarják az életet, jól akarnak lakni és nem zavarja őket, ha mások éheznek, még több ruhát akarnak, még akkor is, ha másoknak nincs ruhájuk, szórakozni akarnak akkor is, ha mások emiatt meghalnak. A Mindenható Allah igazat szolt:

„Romlás (betegségek, csapadék és a növények hiánya, kiegyensúlyozatlanság az emberek életében, stb.) jelent meg a szárazföldön és a tengeren, annak okán, amit az emberek keze elkövetett (elnyomással és a rossz cselekedetekkel). Azért, hogy megízleltesse (Allah) velük annak egy részét, amit elkövettek. Talán megtérnek (megbánással és az Ő bocsánatát könyörögve).”

(Ar-Rúm 30:41)

Allah elmondta az embereknek, hogy nem hiába teremtette őket, és nem fog elfeledkezni róluk (anélkül, hogy számon kérné őket). Allah azt mondja:

„Vagy azt hittétek, hogy merő szórakozásból *(cél nélkül)* teremtettünk benneteket és hogy ti nem fogtok Hozzánk visszatérni? * Magasztaltassék Allah, a Király, az Igazság. Nincs más Isten csak Ő, a Kegyes Trón Ura.”

(Al-Muminún 23:115-116)

Azt is megmutatta az embereknek, hogy az univerzumban való jelenlétüknek generációról generációra van egy célja, ez pedig az, hogy Allahot szolgálják egyedül, és ne állítsanak Mellé társat. Allah, Dicsőség Neki, Mentés attól, hogy szüksége lenne az ő szolgálatukra, de próbának veti alá őket, hogy megtudják mutatni melyikük a legjobb cselekedetekben. Allah azt mondja:

„Én *(Allah)* csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak *(Egyedül)*. * Nem akarom, hogy ők lássanak el, és azt sem, hogy ők tápláljanak engem. * Allah Ar-Razzaq *(a gondoskodva Ellátó)*, az Erős és Al-Matín *(A Szilárd)*.”

(Ad-Dhárifát 51:56-58)

Allah kijelölte az embereknek testük fenntartásához elengedhetetlen energiaforrást is:

„Ő ti, akik hisztek! Egyetek azon jó dolgokból, amivel gondoskodtunk rólatok, és legyetek hálásak Allahnak! Ha igazán Őt szolgáljátok.”

(Al-Baqarah 2:172)

Kijelölte az energiaforrást a lelkük számára, mert nem lelnek nyugalmat és biztonságot hit nélkül, nem tudnak pihenni Teremtőjük szolgálata nélkül, és nem tudnak elrendezni semmit Allah sariájának alkalmazása nélkül. Allah azt mondja:

„És azok, akik hisznek és akiknek szíve az Allahról való megemlékezésben megnyugszik, hát nem az Allahról való megemlékezésben nyugszanak meg a szívek?”

(Ar-Rád 13:28)

Annak érdekében, hogy az emberek csak Allahot Egyedül szolgálják, elküldte nekik a Prófétákat, hogy kövessék a példáikat, és a Könyveket (saría) küldött velük, hogy vezesse őket, mint egy lámpa, amely megvilágítja útjukat, a jóra vezeti őket, figyelmezteti őket a rosszra, és rendszerezi életük dolgait, hogy testüket és lelküket arra tudják használni, amire eredetileg teremtve lettek. Allah azt mondja:

„Az emberek egyetlen közösséget alkottak! És Allah elküldte a prófétákat örömhír közlökként és intökként. És lebecsátotta velük a Könyvet az Igazsággal, hogy ítélkezzen az emberek között abban, amiben összekülönböztek. Ám csak azok között keletkezett vita körülötte, akikhez eljutottak a világos magyarázatok (az Írás), azután, hogy eljött hozzájuk, és tették ezt egymás iránti rossz szándékból. Ám Allah az Igaz Útra vezérelte azokat, akik hittek, abban, amiben vita volt közöttük az Ő engedelmével. És Allah azt vezet az Egyenes Útra, akit csak Ő akar.”

(Al-Baqarah 2:213)

Az utolsó Próféta Mohamed volt ﷺ, akit Allah a Próféták pecsétjévé tett, aki által teljessé tette vallását, és akit egy olyan vallással jött el, amely tartalmazza az univerzális isteni sariát (törvényeket), amely mindent magába foglal, és amely alkalmazható minden időben és minden helyen. Ez rendszert ad az ember életének, és boldoggá teszi őt ebben az életben és a Túlvilágon. Boldog lesz, aki követi, és szerencsétlen, aki elhagyja. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ez a Korán bizony ahhoz irányít, ami helyesebb. És azt az örömhírt közli azon hívőkkel, akik kegyes tetteket hajtottak végre, hogy nekik nagy jutalom jár (a Paradicsom). * És azt (is közli), hogy azoknak, akik nem hisznek a Túlvilágban, fájdalmas büntetést készítettünk elő (a Poklot). * Az ember fohászkodik (Allahhoz) a rosszért, ahogyan a jóért is (Allahhoz) fohászkodik. Az ember mindig sietős (azaz, hogyha haragszik valakire azt mondja: »Ó, Allah! Átkozott legyen!« de ehelyett inkább türelmesnek kéne lennie).”

(Al-Iszrá 17:9-11)

Ez világosan megmutatja, hogy ki az, akit Allah vezet, mire vezeti, mert az Útmutatás minden nemzetnek és minden generációnak szól,

mindenhol és mindenkor.¹ Tartalmaz még minden módszert és minden utat minden jó ember számára minden helyen és időben. Útátmutató ahhoz, ami a legmegfelelőbb a tudás és az érzések világában, egy egyszerű és tiszta hit által, amely nem bonyolult vagy titokzatos, ami nyugalmat ad a léleknek az illúziók és babonák nehézsége helyett, és amely felszabadítja az emberi képességeket a munkára és a fejlődésre. Harmonikusan és következetesen összeegyezteti az univerzum törvényeit az emberi ösztön törvényeivel.

Útátmutató ahhoz, ami a legjobb összeegyeztetése az ember bensője és külső megjelenése között, érzései és viselkedése, hite és tettei között. Mindezt erősen egy elválaszthatatlan kötelék kapcsolja össze, és az ember a mennyre tekint, míg a földön áll, és tettei istenszolgálatnak számítanak, ha ezeket az iszlám tanításai szerint teszi, még ha az élet élvezetéről is van szó.

Az istenszolgálatok világában szintén megmutatja a helyes utat, kiegyenlítve a parancsokat a képességekkel, így a parancsok nem neheznek az emberre képességein túl, hogy végül feladja a reményt, hogy képes lenne teljesíteni őket. Ugyanakkor nem is túl könnyűek, hogy a lágyság és a nemtörődömség ne töltse el az ember lelkét. Nem mehetnek túl a szándék, a mérsékletesség és az elviselhetőség határain sem.

Útmutató az ideális emberi kapcsolatokhoz is: egyének és párok, a kormány és a nép, országok és nemzetek megszervezhetik ez alapján életüket. Ezeket a kapcsolatokat meghatározott erős és szilárd alapelvekre építi, amelyeket nem befolyásolnak a személyes vélemények vagy hajlamok, és nem változnak az egyéni indulatoktól függően. A személyes érdekek és célok sem változtatnak rajtuk. Ezeket az alapelveket, Allah Al-Khabír (a mindent Ismerő) és Al-Álim (mindent Tudó), határozta meg teremtményei számára, mert Ő az, Aki a legjobban ismeri azokat, akiket teremtett, és Ő az Aki legjobban tudja, hogy mi a legjobb a számukra bárhol, bármelyik generációnak. Ezért ahhoz vezeti őket, ami a legmegfelelőbb a

¹ Sayyid Qutb (Allah legyen vele könyörületes), *A Korán árnyékában*, 4.-ik kötet, 2215 old.

rendszer, a pénzügyi berendezkedést, a társadalmi szerkezetet és a nemzetközi kapcsolatokat illetően, egy tisztességes emberi világban.

Útmutató az embereknek a megfelelő hitre, hogy megismerjék valódi Teremtőjüket és valódi vallásukat, jó hírt hirdetve a hívőknek, hogy nagy jutalom vár rájuk a Túlvilágon, és figyelmeztetve a hitetleneket, hogy fájdalmas büntetés várja őket.

„Ez a Korán bizony ahhoz irányít, ami helyesebb. És azt az örömhírt közli azon hívőkkel, akik kegyes tetteket hajtottak végre, hogy nekik nagy jutalom jár (a Paradicsom). * És azt, hogy azoknak, akik nem hisznek a Túlvilágban, fájdalmas büntetést készítettünk elő (a Poklot).”

(Al-Iszrá 17:9-10)

Ez az Ő hiteles szabálya a tettek és a büntetések tekintetében. A hit és a jótettek számítanak az ember megítélésében, mert nincs hit jótettek nélkül, és nincsenek jótettek hit nélkül. Az első eset részleges, és nem éri el a teljességet, a második eset pedig nem rendelkezik alappal, támasztékkal, és az élet a leghelyesebben csak a kettő együttes létével folytatódhat, ahogy az Útmutatást megvalósítja a Korán.

Ami azokat illeti, akik nem a Korán útmutatását követik, ők ki vannak szolgáltatva az emberi vágyaknak; a rohanó ember, aki nem tudja, mi jó és mi rossz neki, aki nem irányítja érzelmeit, még akkor sem, ha azok rosszak neki.

„Az ember (Allahhoz) fohászkodik a rosszért, ahogyan a jóért is (Allahhoz) fohászkodik. Az ember mindig sietős.”

(Al-Iszrá 17:11)

Ez azért van, mert ő nem ismeri a dolgok végeredményét, sem a következményüket. Megtesz valamit, akkor is, ha az rossz, és siet vele anélkül, hogy tudná, hogy rossz, vagy ha tudja is, de nem képes kontrollálni érzelmeit vagy önmagát. Hogy lehet ezt összehasonlítani a Korán csendes, békés, szilárd útmutatásával?

Ez az iszlám saría, amelynek átfogóságát, nemzetköziségét, helyességét és problémamegoldó képességét sok híres ember tanúsította, akik nem muszlimok; különösen az orientalisták.

Tanúsították, azt ami helyes, mikor elmondták az igazat, amit nem rejthettek el, és azért idézzük szavaikat, hogy fel lehessen használni érvként a honfitársaiknak. Talán szavaik olyan emberekre találnak, akik mentesek a gyűlölelettől és előítéletektől, és megismerve az igazságot a megbocsátó sariáról megnyílik rá a szívük.

William Montgomery Watt² azt mondta:

„A tény, hogy a Korán az arabokra utal, nem jelenti azt, hogy az iszlám nem egy univerzális jelenség, vagy nem univerzális természetű, vagy, hogy az iszlám üzenete, amely a kezdetektől Mekka és Medina népének lett kinyilatkoztatva, ne lenne univerzális.”

Azt is mondta: *„A Korán széles körben elfogadást nyert nyelve ellenére, mert az egész emberiség ügyeiről szól.”*

Máshol azt mondja: *„Az iszlám tettekkel bizonyította, hogy független a két régi vallástól (a judaizmustól és a kereszténységtől), és valóban azt mondhatjuk: túlhaladta ezeket, tulajdonképpen túlszárnyalta őket, és a legjobb!”*

Az iszlám saria teljesen különbözik minden más törvényi formától. Egyedi, mert isteni parancsokat tartalmaz, amelyek minden muszlim életét irányítják minden téren.

Ez a mi vallásunk és ez a mi sariánk, és reméljük, hogy minden ember ezt fogja választani és követni, mert csak azért lett kinyilatkoztatva, hogy vezesse őket és könyörületet adjon nekik. Allah szavait idézzük minden nem muszlim számára, aki ezt a könyvet olvassa:

„Ha elfordultok (az iszlámtól), akkor egy másik népet hoz a helyetekbe, ők nem olyanok lesznek, mint ti (engedetlenek).”

(Mohamed 47:38)

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Al-Sheha

² William Montgomery Watt angol történész, *Islám és kereszténység a modern világban* (223. old.)

I. Rész

- A „saría” szó nyelvi értelmezése
- A média dezinformációja a „saría” szóval kapcsolatban
- A törvényhozás célja
- Az örök törvény és a törvényalkotás
 1. Az ember alkotta törvények kudarca a bűnözés kiiktatásában
 2. Az isteni törvény létezésének fontossága
 3. Az ember alkotta törvények és a dzsungel törvénye
- Az ember alkotta törvények rendszertelensége és instabilitása
 1. Eutanázia
 2. Drogkereskedelem
 3. Halálbüntetés
- Az ember alkotta törvényekben található büntetések abszurditása
- Az emberáldozat doktrínája az emberi törvénykezésben
- Bűnök, amelyeket az ember alkotta törvények elismertek és legalizáltak

I. Rész

A „saría” szó nyelvi értelmezése

A „saría” szó az arab nyelvben törvényt, utat vagy hozzáállást jelent. A dzsungel saríája az a törvény, hogy a legerősebb marad életben. Az egyház saríája azok a törvények, amelyek megszervezik az egyház jogszabályait és körülményeit. Hamurabi saríája a Hamurabi, aki a régi Babilon királya volt, által beiktatott törvények. A fáraók saríája az ókori egyiptomiak által beiktatott törvények, amelyek állami ügyeiket szabályozták.

A judaizmus, a kereszténység és az iszlám számára azonban a saría szó olyan doktrínákat, szabályokat és törvényeket jelent, amelyeket Isten határozott meg az emberek számára, hogy megszervezze földi életük ügyeit, vezesse őket a jó úton, és sikeresek legyenek a Túlvilágon. Megjegyzendő, hogy a judaizmus és a kereszténység saríája esetében az eredeti saríát értjük, amelyet Isten nyilatkoztatott ki mind Mózes, mind Jézus prófétáknak, béke legyen velük, mielőtt az emberek eltorzították ezeket. Ezeket a saríákat aztán felülírta az iszlám saría, amelyet Isten megvédett a változtatástól és eltorzítástól.

Allah azt mondja:

„És kinyilatkoztattuk neked (Mohamed) a Könyvet (ezt a Koránt) az Igazsággal, igazolandó azt, ami már előtte is volt a Könyvből (Írásból), felügyelőként felette. Ítéld hát közöttük aszerint, amit Allah bocsátott le! És ne kövesd az ő vágyaikat (letérve) attól, ami hozzád az Igazságból jött el. Mindenki számára kijelöltük a törvényt és a módszert. Ha Allah akarta volna, egyetlen közösséggé tett volna benneteket. Ám (szétválasztott), hogy próbának vessen alá benneteket azzal, amit nektek adott. Versengjetek hát a jó dolgokban! Közületek mindenkinek Allahhoz lesz a visszatérése. És Ő tudatni fogja veletek azt, amiben ti vitáztatok.”

(Al-Máidah 5:48)

A média dezinformációja a „saría” szóval kapcsolatban

A „saría” szót, ha más nyelvre fordítjuk, „törvényt” jelent, amely ennek a szónak igaz és eredeti jelentése. A nyugati média egyes szereplői azonban minden erőfeszítésükkel az iszlám és toleráns sariája negatív bemutatásán dolgoznak, igyekeznek becsapni az embereket és eltávolítani őket tőle azáltal, hogy megváltoztatják az „iszlám saría” valódi jelentését. Mikor az iszlám sariával foglalkoznak, nem fordítják le a saría szót a megfelelő módon, ami a „törvény”, hanem igyekeznek kiejteni az arab kiejtés szerint, mint „seriá”, és átírják fonetikusán. Latin betűkkel van írva egy idegen nyelvi környezetben, de a szó megmarad arabul.

SARÍA = TÖRVÉNY

SARÍA TÖRVÉNY = TÖRVÉNY TÖRVÉNY

Az oka annak, hogy nem „iszlám törvényként” fordítják, az, hogy a „törvény” szó egy olyan rendszerre utal, ami megszervezi és szabályozza az emberek ügyeit. A félrevezető média azonban megpróbálja szétválasztani a törvény és a saría szavakat, mintha nem lenne közük egymáshoz, hogy egy olyan képet alkosson a hallgató képzeletében, mintha a saría szó barbár és vad szokásokat jelentene, amelyek nem képesek arra, hogy az emberek ügyeit rendszerezze vagy szabályozzák. Ugyanakkor, mikor olyan mondatokat fordítanak le arabról, mint „Mózes sariája”, azt „Mózes törvényeként” fordítják, vagy az „egyház sariája” az „egyház törvénye”, és így tovább.

Mikor dokumentumfilmet forgatnak az iszlám sariáról, a kameráikat elfordítják a világ kétmilliárd muszlimja felől, és inkább hosszú, fáradtságos úton viszik óceánokon és kontinenseken keresztül, míg elérnek Kandahár hegyeihez, ahol a legszegényebb törzsek élnek, akik összesen néhány ezren vannak. Nincs élelmük, semmi esélyük arra, hogy oktatáshoz jussanak, de még arra sem, hogy tiszta ivóvizet kapjanak. Ahelyett, hogy lefilmeznék emberi szenvedésüket és bátorítanák az embereket, hogy segítsenek nekik, ellenük hangolják

őket, és úgy mutatják be ezeket az embereket, mint az iszlám egyedüli képviselői, akiknek tetteiből az iszlámot lehet megismerni.

A keresztényeket azonban civilizált embereknek mutatják be, akik iskolázottak, ahol tudományos haladás van, így hamis képet mutatnak arról, hogy a muszlimok mennyire elmaradtak, kijelentve ezzel, hogy elmaradottságuk oka az, hogy az iszlám vallás tanításait követik, és hogy a keresztények pedig azért fejlettek, mert ők a keresztény vallás tanításait követik.

A média – szándékosan – elfelejtett egy nagyon fontos kérdést. Ha valaki össze akarja hasonlítani a Kandahár hegyeinél élő muszlim törzsi csoportokat bármilyen keresztény csoporttal, akkor a keresztény roma telepeken élő szegényekkel lehetne összehasonlítani őket, akik Európa-szerte megtalálhatók. Sok európai ország szenvedett attól, hogy le akarta telepíteni ezeket a törzseket, de ők jobban szerettek egyik helyről a másikra vándorolni. Ugyanakkor ezek a keresztény törzsek rasszizmusnak és jogaik nagymérvű megsértésének vannak kitéve saját országaikban, de a média nem foglalkozott ezekkel a visszaélésekkel, félre tették kameráikat, hogy elrejtse a sérelmeket a világ szeme elől. Ha ezek a keresztény törzsek muszlimok lettek volna, a Média a kamerák kereszttüzébe venné őket, hogy megmutassa, milyen az iszlám, és hogy az iszlám saría tanításai azok, amelyek miatt ők egyik helyről a másikra vándorolnak.

Ugyanez a média elfelejtette lefilmezni számunkra az Európában, Amerikában, Ausztráliában, Ázsiában és Afrikában élő muszlim tudósokat; akik tudományos, gazdasági és politikai területeken vezető szerepet töltenek be. Emellett ott vannak az első muszlim tudósok is, akik fényt hoztak a világba tudásukkal egy olyan korban, amelyet Európában sötét középkorként ismertek, amikor egész Európa tudományos és kulturális hanyatlásban szenvedett a negyediktől a tizennegyedik századig, amikor az egyház minden tudományt és tudóst üldözött.

Az angol történész, **Edward Gibbon** ezt a korszakot a következő szavakkal jellemezte:

„A barbarizmus és a vallás ezeréves dicsősége.”³

A törvényhozás célja

A törvényhozásnak és az alkotmányírásnak az a célja, hogy szabályozza az emberek társadalmi, gazdasági, politikai, stb. ügyeit. Meghatározza az egyén jogait és kötelességeit a társadalomban önmaga és mások felé, meghatározza a személyes szabadságot és annak határait, mivel minden egyén szabadsága csak addig tart, amíg nem sérti a másnak jogait. Más szavakkal, nem hagyhatjuk, hogy a személyes szabadság mások jogát elvegye, mert ez erőszakhoz vezet. Minden törvény ezért fegyelmező és büntető intézkedéseket is tartalmaz azokkal a kihágókkal szemben, akik áthágták mások jogait.

A fentiek szerint a törvény sikere vagy kudarca attól a képességétől függ, hogy mennyire éri el a korábban említett célokat, illetve, hogy tartalmaz-e olyan szankciókat, amelyek garantálják a törvény betartását a kihágó megbüntetésével, figyelembe véve, hogy a szankciók célja nem az, hogy ártsen a bűnösnek, hanem, hogy elérje a következőket:

1. Kijavítsa a hibát:

Kompenzációként anyagilag kártalanítja a megkárosított embert.

2. Utat mutasson az elkövetőnek:

Rehabilitálja őt, hogy jobb emberként térhessen vissza a társadalomba.

3. Elrettentse az elkövetőt

Elrettentse a bűn elkövetésétől, mielőtt megtette volna a büntetés figyelmeztetésével, vagy elrettentése attól, hogy még egyszer elkövesse a bűnt.

4. Elrettentsen másokat

attól, hogy kövessék az elkövető példáját bűnében, miután látták, hogy milyen büntetéssel kellett szembenéznie

³ Edward Gibbon, „Ennek a történetnek a megelőző kötetekben jellemeztem a barbarizmus és a vallás ezeréves dicsőségét.”, A Római Birodalom hanyatlása és bukása, 3. kötet, LXXI. fejezet, 1068. old.

Az örök törvény és a törvényalkotás

Az ember alkotta törvények kudarca a bűnözés kiiktatásában

Jelenlegi világunkban számos jogi intézmény, bírói felhatalmazás, jogi fakultáció, helyi és nemzetközi parlament és konzultációs bizottság létezik. Jogászok, bírók, alkotmánybírók, nemzetközi szakértők hada dolgoznak ezekben az intézményekben. Azt látjuk, hogy sok kísérletet tesznek arra, hogy a törvények elérjék a korábban említett célokat, tehát **képesek voltunk olyan törvényt létrehozni, amely megelőzi mások jogainak megsértését? Vagy még mindig olyan világban élünk, amelyben sok ország tele van bűncselekménnyel?** Más szavakkal: az ember alkotta törvények sikerrel jártak a biztonságos világ létrehozásában, vagy a bűn és más problémák kiküszöbölésében, vagy ezek nap, mint nap növekszenek? A világnak nagy szüksége lenne egy olyan törvényre, amely el képes érni a korábban említett célokat.

Az isteni törvény létezésének fontossága

Nagyon régen nem voltak jogi intézmények, jogi bizottságok, vagy felülvizsgáló hivatalok, hogy törvényt alkossanak és alkalmazzák ezeket az emberek ügyeinek szabályozásában. Ennélfogva, vagy Allah (Isten) nyilatkoztatott ki egy isteni törvényt az emberek életének szabályozására, amelyhez nem volt szükség törvényhozókra, hogy javítsanak vagy fejlesszenek rajta, vagy a dzsungel törvénye uralkodott, és az erős megette a gyengébbet.

Az Ő Igazságosságának és Könyörületének köszönhetően kinyilatkoztatott egy szilárd sariát (törvényt), amelynek alapjai és igazságossága állandó, nem változik idő vagy hely szerint. Például egy bűntény az bűntény, és soha nem lesz belőle erény; a jog az jog, és soha nem szűnik meg; és mindenki egyenlő a saria előtt. Szabályai időről időre megújultak Allah (Isten) prófétái által, akiket azért küldött el, hogy vezessék az embereket, és mutassák meg nekik Allah sariáját,

amely életüknek rendszert ad. Ahogy a zsidók esetében, akik elvesztették és eltorzították sariájuk szabályait, Allah elküldte prófétáját, Jézust, béke legyen vele, hogy megújítsa ezeket a szabályokat, majd mikor a keresztények is elvesztették és eltorzították szabályaikat, Allah teljessé tette isteni sariáját Mohamed (⁴□) üzenetével. Elküldte őt egy olyan sariával, amely érvényes minden időben és minden helyen, és amelyet nem lehet megváltoztatni vagy kicserélni az idők során, mivel ez a végső saria. Allah azt mondja:

„Ezután járható (egyszerű) útra (törvényt adva) helyeztünk téged (Mohamed) a vallás dolgában (mint az amit Mi parancsoltunk az előtted való Küldötteknek is – a monoteizmust), hogy azt kövesd. És ne kövesd azok csábításait (vágyait), akik nem tudnak!”

(Al-Dzsáthijah 45:18)

Ebből világosan látható a saria legitimitása, és hogy a büntetés a bűn típusával van kapcsolatban. A büntetés súlyossága attól függ, hogy a bűn milyen súlyos, és milyen veszélyt jelent a társadalomra. A saria nincs kitéve szeszélyeknek és szívességeknek, hanem minden bűnözővel szemben igazságos, nem ment fel senkit a büntetés alól társadalmi helyzet, hatalom, fennhatóság vagy vagyon miatt. Ez világos a Próféta □ mondásából:

„Valóban, az előttetek élő népeket az pusztította el, hogy amikor egy magas rangú ember közülük lopást követett el, megkegyelmezték neki; de amikor ugyanezt a bűnt egy gyenge ember követte el, akkor végrehajtották az előírt büntetést számára. Allahra esküszöm, hogyha Fatima, Mohamed lánya lopott volna, levágnám a kezét.”

(Al-Bukhári)

Az ember alkotta törvények és a dzsungel törvénye:

A valóságban sok ember alkotta törvény napjainkban csupán egy újabb formája a **dzsungel törvényének**, és ez azért van, mert a (választott) parlamenti elit sok tagja, és sok törvényhozó korrupt, akinek a célja a hatalom és a pénz. Ezért olyan törvényeket iktatnak

⁴ Sall-Allahu alaihi wa sallam – Allah békéje és áldásai legyenek vele

be, amelyek jónak tűnnek kívülről, de valójában csak el akarják érni érdekeiket az emberek többi részének, leginkább a szegényeknek a kizsákmányolása által. Ezzel szemben Allah kinyilatkoztatta nekünk bölcs és igazságos törvényét, amely nem tesz különbséget uralkodó és közember, gazdag és szegény, fekete és fehér, vagy különböző társadalmi osztályok között. Ez az igazság törvénye, amely távol áll a szeszélyektől, az igazságtalanságtól és a kapzsiságtól. Allah azt mondja:

„Talán a tudatlanság korának (Al-Dzsáhilíjja) ítélkezését áhítozzák? És ki lehetne szebben ítélkező Allahnál, egy olyan néppel kapcsolatban, akik megbizonyosodtak.”

(Al-Máidah 5:50)

Az ember alkotta törvények rendszertelensége és instabilitása

Aki a jog- és alkotmánytörténelmet kutatja, azt veszi észre, hogy az ember alkotta törvények folyamatosan változnak, és hogy nincs olyan törvény, amely sokáig változatlan lenne. Van, hogy valami egy ideig bűnnek számított, majd erény lett belőle, és fordítva. Egy példa erre, hogy 1850-ben, de még 1920-ban is az Egyesült Államokban a nők fürdőruhája hosszú volt, és ha egy nő úgy jelent volna meg, ahogy manapság szokás, letartóztatták és megbüntették volna.

Ahogy a törvény változik az időben, változik hely szerint is. Például az Európai Unió országaiban minden egyes ország törvénye különbözik a másiktól. Még az Egyesült Államokban is más a törvény a különböző államokban, és ebből világos, hogy a törvények azon politikusok vágyaitól és szeszélyeitől függenek, akik ezeket a törvényeket rákényszerítették az emberekre. Néhány példa:

Eutanázia:

Ez egy ember segítséggel végrehajtott megölése, és három kategóriára osztható:

1. **Önkéntes eutanázia:** Ezt a páciens beleegyezésével végzik. Ez törvényes néhány európai országban és néhány amerikai államban.
2. **Nem önkéntes eutanázia:** Ezt a páciens beleegyezése nélkül végzik, mint például a gyerekek eutanáziája, amely bizonyos körülmények között engedélyezett Hollandiában a Groningen protokoll⁵ szerint.
3. **Kényszeres gyilkosság:** Ez a páciens akarata ellenére történik.

A lényeg az, hogy vannak az eutanáziának támogatói és ellenzői, és mindkét csoport érvekkel támasztja alá nézőpontját. Néhány országban törvényes, máshol bűnténynek számít.

Voltak az előre elkövetett gyilkosságnak lejegyzett esetei, mint Dr. Nigel Cox esete, aki páciensének, Lillian Boyes-nak halálos mennyiségű kálium-kloridot fecskendezett, amelytől megállt a szíve. Védelmére azt hozta fel, hogy a beteg reumatikus fájdalmait akarta megszüntetni. A bíróság egy év felfüggesztettre ítélte, majd egy év múlva visszaszerezte engedélyét az orvoslás gyakorlásához, mintha mi sem történt volna.

Drogkereskedelem:

Néhány európai ország legalizálta a drogok használatát és árusítását bizonyos körülmények esetén és meghatározott mennyiség alatt, míg más európai országokban határozottan tilos drogokat árulni vagy használni. Ami a furcsa, hogy azok az országok, amelyek legalizálták, saját állampolgáraik számára engedték csak meg, míg a turisták és más külföldiek számára tilalmas maradt a droghasználat, hogy elkerüljék a „drogturizmust” területükön. Ezt sok drogárusító kávéház tulajdonos elutasította, mondván, hogy káros hatása van a bevételekre.

Halálbüntetés:

⁵ Groningen Protokoll, 2004, Eduard Verhagen, Hollandia

Néhány európai ország és amerikai állam megtiltja a halálbüntetést, míg mások továbbra is törvényesnek tartják és alkalmazzák.

Tehát: hol van a biztos mérleg, amelyen megmérhetjük, amelyből megtudjuk, hogy mi a bűn és mi a helyes? És hogy mi a jó és mi a rossz?

Összegzés: az értelmes emberek egyetértének abban, hogy az alapvető emberi jogok nem változnak idő és hely szerint, ahogy az erkölcs, az erények, a kihágások és a bűnök sem: ezek szilárdak és nem lehet megváltoztatni őket. Egy erény soha nem lesz bűn, és egy bűn soha nem lesz erény.

Az ember alkotta törvényekben található büntetések abszurditása

Ha megnézzük a törvényeket és büntetéseket, amelyeket a történelem során kiszabtak, mint az ókori egyiptomi, a kínai, az indiai, a görög, a római civilizációkban, vagy akár az afrikai törzseknél vagy más törzsi civilizációk törvényei esetében, azt találjuk, hogy teljesen abszurdak voltak. A halálbüntetést nagyon egyszerű dolgok miatt szabták ki, és az elítéltet kreatív módon kínozták meg. Volt, hogy guillotine-nal vágták le a fejét, ahogy XVI. Lajos francia királlyal történt 1793-ban, máskor fejszével fejezték le, majd a testét négy részre vágták, ahogy Sir Thomas Armstronggal tették 1684-ben az Egyesült Királyságban.⁶ Más esetekben az elítéltnek élve kivágták a beleit és levágták a végtagjait, majd kivágták a szívét és levágták a fejét, ahogy Balthasar Gerard-dal történt 1584-ben Hollandiában.⁷ Volt olyan eset, hogy az elítéltet késsel mészárolták le, máskor fára feszítették vagy élve elégették, ahogy a spanyol és portugál inkvizíció idején papok ellenőrzése alatt tették. Máskor úgy hajtották végre a kivégzést, hogy az elítélteket éhes oroszlánok elé vetették, mint a római stadionokban,

⁶ Sir Thomas Armstrong: felakasztották, húzták, és felnégyelték,

⁷ Balthasar Gerard: kibevezés

vagy Hitler kemencéiben, vagy karóba húzás által, vagy villamos székben, ahogy Lynda Lyon Block-kal történt 2002-ben az Amerikai Egyesült Államokban. Volt, hogy megfojtották őket, mint a francia forradalom támogatóit 1793-ban Franciaországban,⁸ vagy az elítélt fejét összezúzták egy kalapáccsal, vagy nehéz sziklákat tettek a mellkasára, ahogy Giles Corey-vel tették 1692-ben az Amerikai Egyesült Államokban.⁹ Esetleg bedobták az elítéltet a forró olajba, ahogy Richard Rice-szal történt 1531-ben az Egyesült Királyságban, vagy gázkamrában megfojtják, vagy élve elégetik, mint a kínai civileket a japán katonák a Nanking mészárlásban a második világháborúban. Más esetekben a kivégzést úgy végezték el, hogy a testet felülről lefelé kettéfűrészelték, vagy felakasztották, majd levágták a fejét, ahogy Jeremiah Brantreth esetében történt 1817-ben, vagy a négy végtagját négy lóhoz kötötték, amelyek addig húzták, míg a test négy részre szakadt, ahogy II. Tupac Amaruval tették 1781-ben Peruban a spanyol gyarmatosítók. Az elítéltet volt, hogy lassan felvágták, mint Joseph Marchand-ot 1835-ben Vietnámban, máshol főbe lőtték, és számos más borzalmas és abszurd módot találtak ki a halálra ítélt megkínzására kivégzésük alatt az ember alkotta törvényekben.

Ezért az isteni törvénykezés a könyörület törvénye, amely nem szab ki abszurd büntetéseket, és nem engedi ezt át a törvényhozók vagy kormányzók kényének-kedvének, vagy beteg ízlésének és abszurd ítéleteinek. Még az állatokkal kapcsolatban is azt írja elő az iszlám saría, ha táplálék céljából vágja le valaki őket, hogy könyörületesnek és együtt érzőnek kell lenni velük levágásukkor. Ahogy Mohamed Próféta □ mondta:

„Valóban, Allah előírta az Ihszánt (legjobb viselkedést) mindenben. Tehát, amikor öltök, a legjobban kell ölnötök; amikor lemészároltok (egy állatot), a legjobban mészároljatok. Élesítse meg (a mészáros) a kését, és könnyítse meg az állatnak (hogy ne fájjon neki).”

(Muszlim)

⁸ Nantes-i fojtogatás, Noyades de Nantes

⁹ Giles Corey, agyonnyomás

Az emberáldozat doktrínája az emberi törvénykezésben

A közép-amerikai népeknél az Azték Birodalomban, a mai Mexikó területén szokás volt az emberáldozat, amelyet a tizennegyedik századtól a tizenhatodik századig gyakoroltak. A vallási vezető az áldozatot egy nagy sziklára állította. Felvágta a mellkasát élve, kivágta a szívét, míg az dobogott, felemelte a nap felé, hogy elnyerje Huitzilopochtli napisten tetszését, vagy Tlaloc esőisten tetszését, vagy bedobták az áldozatot egy vallási ünnep alatt a tűzbe, de mielőtt meghalt volna, kivették belőle, felvágták a mellkasát és kivették a szívét, hogy elnyerjék Huehueteotl tűzisten tetszését.

A birodalomban egyik népszerű babonája szerint egy Xipe Totec nevű istenség levette a bőrét, hogy az embereknek kukoricaültetvényt adjon. Ezért azt kérte az emberektől, hogy adjanak neki emberi bőrt, hogy abba öltözzön, a saját bőre helyett, amit nekik adott. A vallási vezetők ennek az istenségnek a tiszteletére lenyúzták az áldozat bőrét élve, azt viselték húsz napig, majd bedobták a tűzbe.

Afrikában hasonló példákat találhatunk, mint az éves szokások Dahomey-ben, ez ma Benin, Nyugat-Afrikában. A rabokat és a hadifoglyokat egy ceremónia keretében lemészárolták, és amikor a király meghalt, rabok ezreit ölték meg, ahogy 1727-ben történt, amikor 4000 rabot ölték meg egyetlen napon.

Az ősi kínai civilizációban a rabszolgákat élve eltemették, mikor mesterük meghalt. 621-ben, amikor a Qin tartomány Mu uralkodója meghalt, 177 rabszolgáját temették el vele együtt élve.

A tizenkettedik században a hadifoglyokat feláldozták és felajánlották Perun istennek, a rabszolgák istenének a szláv kultúrában.

A kelet-ázsiai országokban, ahol a buddhizmus az elterjedt, néhány helyen csúnya szokások terjedtek el. A kínai újév alkalmával néhány buddhista engedélyt kér egy fiatal lány szüleitől, elviszik a lányt,

megfürdetik és megtisztítják, majd hátrakötik a kezét, és kést döfnek a nyakába, ahogy a disznókkal szokták. Egy tálat tartanak a nyaka alá, hogy ne folyjon ki belőle a vér. Végül felvágják a testét darabokra, és szétosztják a szegények között.

Ez csak egy összefoglalása azoknak az abszurd törvényeknek és hiedelmeknek, amelyeket az ész nem képes felfogni.

Szinte nincs olyan civilizáció vagy ország, ahol ne lettek volna ilyen szörnyű törvények, mint az emberáldozattal, emberi vérrrel kielégíteni az istenséget. Akik szeretnének olvasni további információt, keressék az emberáldozat doktrínáját, hogy hogyan terjedt el Amerikában, Európában, Ausztráliában, Afrikában és Ázsiában. Az Ótestamentum is említi ezt a szokást, mint szörnyű bűntényt, és a halálra kövezést írta elő büntetéseként, amikor a kánaániták felajánlották gyerekeiket Molech istenségnek, ahogy a **Leviták könyve (20:1-2)** elbeszéli:

„Az Úr így szólt Mózeshez: »Mondd meg Izrael fiainak: Aki Izrael fiai közül vagy az Izraelben tartózkodó idegenek közül fiait Molochnak áldozza, az haljon meg. Az ország népe kövezzék meg.«»

A kánaánitáknak az volt a szokása, hogy gyerekeiket Molech istennek áldozták fel.

A Mindenható Allah könyörülete teremtményei iránt, hogy kinyilatkoztatta az isteni sariát, amely küzd és szembeszáll mindezzel az abszurd törvénnyel, amelyet azért alkottak, hogy megalázzák az embereket, és amelyeket a világ minden táján gyakoroltak. Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Mellé, és a szülőkkel illendő módon bánjatok, és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve. Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat, akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal (az Iszlám törvényének megfelelően)! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.«»

(Al-Anám 6:151)

A Mindenható Allah igazat mondott Prófétájáról, Mohamedről □ akit elküldött az igazság vallásával, amely minden olyan rendelkezést tartalmaz, ami rendszerezi körülményeit ebben az életben és a Túlvilágon, és boldog az, aki hisz Benne és követi az Ő sariáját:

„Téged (Mohamed) csupán a világok (emberek, dzsinnek és minden ami létezik) iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.”

(Al-Anbijá 21:107)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „Allah elküldte Küldöttét □ könyörületként az egész világra a hívőknek és a nem hívőknek. A hívő esetében, Allah vezette őt a Próféta □ által, és bevezeti őt a Paradicsomba, mert hitt a Prófétában □, és az iszlám saria szerint viselkedett, amit Allah nyilatkoztatott ki a Prófétának □. A hitetlen esetében Allah a Próféta □ küldetésén keresztül késlelteti a büntetését, és további lehetőségeket ad neki, hogy visszatérjen az egyenes útra, míg a Próféta □ eljövele előtt azoknak a hitetleneknek a büntetése, akik elutasították a prófétájukat, azonnali volt.”

Allah az egész világhoz küldte őt, hogy hívjon mindenkit Allah egyedüli imádatára anélkül, hogy társat állítsanak Mellé, hogy megszüntesse és érvénytelenítse a többistenhívő szokásokat, az abszurd törvényeket és a barbár hagyományokat.

Bűnök, amelyeket az ember alkotta törvények elismertek és legalizáltak

Számtalan olyan bűn és cselekedet van, amelyeket néhány emberi törvény elismert és legalizált, ilyen például az abortusz, a magzat meggyilkolása. Akik nem tudják, hogy ölik meg a magzatot, megnézhetik az interneten, hogy specialisták, ápolók segítségével, akiknek könyörületnek kellene lenniük a páciensekkel, végrehajtják az abortuszt.

A meglepő ebben, hogy ezt a szörnyű bűnt azután hajtják végre, miután az anya maga jelentkezik az orvosnál, vagy az apával együtt, hogy az ő saját magzatukat megöljék.

Mindezt triviális okokból teszik, amelyek megmutatják az emberi hanyatlás fokát, hogy nem készek fogadni a gyereket, mert még utazgatni akarnak, vagy élvezni a szabadságukat, mielőtt belemerülnének a gyerekkel járó kötelességekbe és felelősségekbe, vagy anyagi, vagy társadalmi okok miatt.

Ez széles körben elterjedt sok fejlett országban, de még rosszabb a helyzet néhány szegény ázsiai vagy afrikai országban, különösen, ha a magzat lány, mert akkor gazdasági tehernek számít a családnak. Nem olyan, mint egy fiú, aki szerintük a család konstruktív és produktív eleme, tehát segít apja terheit vinni, anyagilag támogatva a családot. Láttuk, hogy szegény kelet-ázsiai országban apák megölték lányukat, ahogy a mekkai hitetlenek tették az iszlám előtt. A Mindenható Allah elmondta e szörnyű büntény történetét:

„Ám, ha valamelyiküknek leánygyermek (születésének) örömhírét hozzák, az arca elsötétül és haraggal telt. * Elrejtetik az emberek elől azon rossz miatt, amiről hírt kapott. Vajon megtartsa-e őt (az újszülött leányt) szégyenre, avagy a homokba temesse? Milyen borzalmas rossz az, ahogyan ítélik meg.”

(An-Nahl 16:58-59)

Ezt a bűnt előírta a régi római törvény, amelynek a IV. táblája kijelentette: „**A félelmetesen deformált gyereket gyorsan meg kell ölni**”. Észrevesszük azt is, hogy az ókori görög civilizációban is népszerű volt ennek a bűnnek a gyakorlata, ahol az anyának meg kellett mutatni a gyereket az apának a születéskor, és ha ő elfogadta a gyereket, akkor életben maradt, ha nem, akkor megölték. Egy római papiruszon, amelyet Bahnasza városban fedeztek fel Minya körzetben, Egyiptomban (korábban Oxyrhynchus), szintén azt találjuk, hogy hogyan fejlődött ez a szokás a rómaiak között, mert a papirusz a férj kijelentését tartalmazta felesége felé: „**ha az újszülött fiú, hagyjuk életben, de ha lány, meg kell ölni.**”

Az iszlám saría a kedvességet és a könyörületet hangsúlyozza, ezért ezt a fertelmes bűntényt megtiltja. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Allah megtiltotta nektek: engedetlenséget édesanyátoknak, eltemetni lányaitokat élve, visszatartani (amit oda kell adni), vagy követelni (amire nem vagytok jogosultak). És Allahnak nem tetszik az értelmetlen beszéd, a túl sok kérdés (olyan dolgokat illetően, amely nem használ senkinek), és a vagyon elpazarlása.”

(Al-Bukhári és Muszlim)

Említi a magzat jogait az anyja méhében. A legfontosabb ezek közül az élethez való joga. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ne öljétek meg a gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és róluk is.”

(Al-Anám 6:151)

Eltörölt mindenféle diszkriminációt és megkülönböztetést a fiú- és leánygyermek között, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Legyetek igazságosak gyerekeitekkel; Legyetek igazságosak gyerekeitekkel; Legyetek igazságosak gyerekeitekkel.”

(Asz-Szilszilah Asz-Szahíhah)

II. Rész

Az iszlám saría, az iszlám saría büntetései és céljai

- Az iszlám saría
- Az iszlám saría céljai
 1. A vallás védelme
 2. Az ember védelme
 3. Az elme védelme
 4. A vagyon védelme
 5. A leszármazás védelme
- Hudúd (büntetések) az iszlám sariában
- Az iszlám saría bevezetésének igénye a nem muszlim országokban
 1. Saría bíróságok a nem muszlim országokban
 2. A nem muszlim országoknak alkalmazniuk kellene az iszlám sariát?

II. Rész

Iszlám saría

Ahogy korábban említettük, a saría az a törvény, amit a Mindenható Allah fektetett le és iktatott be, hogy rendezze az emberek kapcsolatát a Mindenható Allahhal, egymással, az állatokkal és környezetükkel. E törvények közül néhány az istenszolgálat kérdéseit rendszerezi, mások a gazdasági, kereskedelmi, illetve társadalmi ügyleteket, megint mások pedig azokat az alapokat, amelyekre egy ország épül, a törvényhozó szervek szerepét, a bírói testület és a végrehajtó szervek hatalmát.

Az iszlám saría céljai

A saría bizonyos célok betöltéséért jött, amelyek meghatározzák, hogy miért gyakorolják, és mi célból fektette le a saría a szabályokat és a büntetéseket. E célok a következők:

1. A vallás védelme

A vallás védelmezése az iszlám saría legfontosabb célja. A Mindenható Allah azt mondja:

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt!”

(Al-Iszrá 17:23)

A saría nagy jutalomról beszél azok számára, akik segítenek a vallás védelmezésében, akár a vallás tanítása által is, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„A legjobb közületek, aki tanulja és tanítja a Koránt.”

(Al-Bukhári)

A mecsetépítés is egy ilyen cselekedet, ahol az emberek tanulhatják a vallást, és istenszolgálatokat végezhetnek, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Aki épít egy mecsetet Allah kedvéért, még ha olyan, mint egy verébfészek, vagy még kisebb, Allah építeni fog neki egy házat a Paradicsomban.”

(Ibn Mádzsza)

2. Az ember védelme

A Mindenható Allah megteremtette az ember lelkét, és megtiltotta annak bántalmazását, akkor is, ha az egyén maga követi el önmaga ellen. Allah azt mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Ne faljátok fel (pocsékoljátok) el javaitokat egymás között haszontalanul, kivéve, ha olyan kereskedelemről van szó, amelyről kölcsönösen megállapodtatok. És ne öljétek meg egymást! Allah bizony irgalmas veletek.”

(An-Niszá 4:29)

Az is tilos, ha valaki más lelkét támadja meg, akár hívő az illető, akár nem, Allah azt mondja:

„Ne öljétek meg azt a lelket, amelyet Allah tilalmasnak nyilvánított, csak jogosan!”

(Al-Iszrá 17:33)

Aki szándékosan megöl valakit, az ellenszolgáltatásra kötelezett, amit a bíró szab ki. A meggyilkolt ember rokonai megbocsáthatnak neki, és elengedhetik az ellenszolgáltatást, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Előíratott nektek a bosszú, a megtorlás (Qiszász: a bűn és a büntetés egyenlőségének törvénye) A meggyilkoltak esetén: a szabad a szabadért, a szolga a szolgálért, a nő a nőért. (a gyilkost kell megölni, nem valaki mást. A múltban, amikor törzsek között konfliktusok alakultak ki, és valakit megöltek, a másik törzs nem a gyilkost akarta megölni, hanem két vagy három embert abból a törzsből, mert azt mondták: »közülünk egy ember annyit ér, mint közületek három, közülünk egy szolga annyit ér, mint

közületek egy nemes és közülünk egy nő annyit és, mint közületek egy férfi.«) Ám ha valakinek (a gyilkosnak) elnéz, megbocsát a testvére valamit (a család feje elfogadja az ellenszolgáltatásként fizetett pénzt, mivel testvérek az iszlámban, nem ellenségek) úgy a követelése az elismert módon (ne ártson a gyilkosnak) és a (vérdíj) fizetés a számára illendő módon (történjen) (ne késlekedve, vagy kevesebbet fizessen). Ez könnyítés a ti Uratoktól és könyörület. És, ha valaki ezt ezután áthágja, annak fájdalmas büntetés lesz a része (nem lehet megölni a gyilkost, miután elfogadta a pénzt).”

(Al-Baqarah 2:178)

3. Az elme védelme

A Mindenható Allah megkülönböztette az embereket az állatoktól az ész áldásával, és szabályokat vezetett be, hogy megőrizze ezt az áldást az emberek számára. Ezért megtiltott mindent, ami megkárosítja, ami ideiglenesen kikapcsolja, mint az alkohol és a drogok, amelyek tönkreteszik az elmét és ártanak neki, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Bizony a bor (alkohol), a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok.”

(Al-Máidah 5:90)

Az iszlámban ezt minden gonosz tett anyjának nevezik, mert mind az egyén, mind a társadalom számára nagy veszélyt jelent, és sok bűn alapját jelenti.

4. A vagyon védelme

A vagyon az élet megalapozója. A Mindenható Allah elengedhetetlen eszközzé tette az élet védelméhez. A pénz által lehet az igényeket kielégíteni, ételt, ruhát venni, oktatásban részesülni, otthonot teremteni, stb.

A Mindenható Allah meghatározta a pénzkeresés törvényes módjait, azt, hogy hogyan lehet ezt növelni, és elkölteni. Ezért megtiltott

minden olyan tettet, amely elpazarolja a pénzt, és veszteséghez vezet, és megtiltotta az emberek kizsákmányolását és a tulajdonuk hamissággal való elvételét, mint az uzsorát, a megvesztegetést, a lopást, a szerencsejátékot vagy fogadást, ahogy Ő mondja:

„Ő, ti, akik hisztek! Ne faljátok fel *(pocsékoljátok)* el javaitokat egymás között haszontalanul.”

(An-Niszá 4:29)

Azt is megtiltotta, hogy olyasmire költsük a pénzt, ami megkárosítja az embert magát, vagy más, vagy hogy elpazaroljuk szükségtelen dolgokra. A pénzzel kapcsolatban jogokat határozott meg a rokonok és a szegények részére adakozás és jótékonykodás által, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Add meg a rokonnak az őt megilletőt és a szegénynek és az úton lévőnek! De számolatlanul ne pocsékolj! Bizony a számolatlanul pocséklók a sátán testvérei. * És a sátán bizony tagadó az ő Urával szemben.”

(Al-Iszrá 17:26-27)

5. A leszármazás védelme

Az iszlám saría megtilt mindent, ami a család leszármazási vonalát összekeveri, mint például a házasságtörés, ahogy Allah mondja:

„Ne közelítsetek a paráznasághoz! Bizony fertelmes dolog az! És milyen borzalmas út *(amely o Pokolba vezet, kivéve azoknak akiknek Allah megbocsát)*!”

(Al-Iszrá 17:32)

Azt is megtiltja, ami a gyereknemzést bármi módon megakadályozza, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Van az emberek között olyan, akinek a beszéde tetszéssel tölti el téged *(Mohamed)* az élettel kapcsolatban és Allahot idézi tanúul arra, ami a szívében van. Ám ez a legveszélyesebb viszálykeltő. * És ha hátat fordít, a földön csak azon igyekszik, hogy romlást okozzon ott és hogy elpusztítsa a vetést és az újonnan érkezett

utódokat. Ám Allah nem szereti a romlást (a romlás terjesztését, annak terjesztőit)."

(Al-Baqarah 2:204-205)

Hudúd (büntetések) az iszlám sariában

A büntetéseket azért írta elő az iszlám saría, hogy megőrizze Allah kinyilatkoztatott törvényeit, amelyek az emberek életének adnak keretet. Hogy biztosítani lehessen, hogy ezek a törvények alkalmazásra és betartásra kerülnek, kell lennie egy olyan törvénynek, ami megszervezi a fegyelmező és büntető szankciókat azok számára, akik nem engedelmeskednek a törvénynek. Allah ezért kijelölte a hudúdot (határok, itt: büntetések), ami a büntető törvénykönyv, mert az iszlám saría nem a büntetést írja elő, hanem a jogot védi. A nem muszlimok gyakran összekeverik a hudúd (büntetés) és az iszlám saría kifejezéseket, és azt gondolják, hogy maga az iszlám saría csupán a büntetésekről, fegyelmező és büntető szankciókról szól, mint a rabló kezének a levágása, a gyilkos megölése, stb. Ez az elképzelés hamis, mert a hudúd csak azok ellen alkalmazható, akik megszegték az iszlám saría törvényeit, hogy garantálni lehessen a szabályok betartását. Emellett a szankciók kiszabása a kihágókra védelmezi az emberek életét, vagyonát, tisztességét és elméjét, és garantálja az emberiség egészének védelmét, egy város (amely az iszlám saría) külső falához hasonlóan, amely a banditák ellen véd, akik be akarnak törni és meg akarják támadni a biztonságban élő lakókat. A Mindenható Allah elmondta az igazat:

„És nektek a megtorlásba élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.”

(Al-Baqarah 2:179)

Megjegyzendő, hogy a büntetések az iszlám sariában nem új keletű dolgok, mivel a Mindenható Allah minden isteni sariában elrendelte őket. Allah a Tórában a következőket parancsolta Mózesnek, béke legyen vele:

„Mi bizony kinyilatkoztattuk a Tórát (*Mózesnek*), abban útmutatás és fényesség van, hogy azok a próféták, akik alávetették magukat, aszerint ítéelkezenek azok között, akik zsidók. És, hogy a rabbik és a vallástudósok (*is aszerint ítéelkezenek*), aminek megörzése rájuk bízott Allah Könyvéből. Ők erre tanúk. Ne féljétek az embereket, Engem féljétek! És ne adjátok el olcsó áron az Én jeleimet! Aki nem aszerint ítéelkezik, amit Allah kinyilatkoztattott, azok hitetlenek (*káfirún*). * És megírtuk nekik abban (*a Tórában*): »A lelket a lélekért, a szemet a szemért, az orrot az orrért, a fület a fülért, a fogat a fogért és a sebesülésekért (*amelyek kisebbek, mint az előbbie*) a bosszuló megtorlást.« Ha valaki adakozik ezzel (lemond a megtorlásról), az a bűnét megváltó dolog lesz számára. És az, aki nem azáltal ítéelkezik, amit Allah kinyilatkoztattott, ők a bűnösök (*dhálimún*).»

(Al-Máidah 5:44-45)

Allah a Jézusnak (béke legyen vele) kinyilatkoztattott Evangéliumban is elrendelt büntetések. A Mindenható Allah azt mondja:

„S utánuk küldtük Jézust, Mária fiát, igazolandó azt, ami már náluk volt a Tórából. Majd neki az Evangéliumot adtuk, abban útmutatás és fény van, bizonyítandó azt, ami nála van a Tórából. Útmutatásként és intésként az istenfélők számára. Az Evangélium gazdáinak (*népének*) aszerint kell ítéelkezniük, amit Allah kinyilatkoztattott abban. És azok, akik nem aszerint ítéelkeznek, ők a *fásziqún* (*engedetlenség Allahnak*).»

(Al-Máidah 5:46-47)

Ki hajtja végre a büntetéseket?

A büntetés-végrehajtás a muszlim vezetők felelőssége, vagy azé, aki képviseli őket, a társadalom egyéneinek nincs joguk végrehajtani a büntetést a bűnözőkön. Az iszlám a rend vallása, nem a véletlenszerű barbarizmusé. Allah Küldöttének □ korában sem hajtott végre senki

büntetéseket, csak az ő engedélyével. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ítélkezz *(Mohamed)* közöttük aszerint, amit Allah kinyilatkoztatott. És ne kövesd az ő vágyaikat. És óvakodj tőlük, nehogy kísértésbe vigyenek *(s letérítsenek)* annak egy részéről, amit Allah neked nyilatkoztatott ki. Ha elfordulnak, úgy tudnod kell, hogy Allah bűneik egy része miatt akarja sújtani őket. Bizony sokan az emberek közül bűnösök *(fásziqún)*.”

(Al-Máidah 5:49)

Mikor lehet a hudúdtól (büntetésektől) eltekinteni?

1. A bűn önként bevallásának visszavonása

A tudósok többségének¹⁰ (Abu Hanífa, As-Sáfii és Ahmed) véleménye az, hogyha valaki önként bűnösnek vallja magát, majd a büntetés végrehajtása előtt visszavonja a vallomását, miszerint bűnös volt, az eltörli a büntetést. Ha nem vonja vissza a vallomását, hanem elmenekül a büntetés végrehajtása elől, akkor senkinek nem szabad üldöznie, hátha megbánja a bűnét Allah előtt.

Máiz bin Málík (Allah legyen vele elégedett) árva volt Hazzál al-Aszlami (Allah legyen elégedett vele) gyámsága alatt. Máiz bünt követett el, paráználkodott egy rabszolganővel a környékről, ezért Hazzál azt mondta neki, hogy vallja be a bűnét Allah Küldöttének □. Miután négyszer bűnösnek vallotta magát, Allah Küldötte □ elrendelte a büntetés végrehajtását, de amikor végrehajtották volna, elmenekült, míg 'Abd Allah bin Anisz (Allah legyen vele elégedett) feltartóztatta, és így végrehajtották rajta a büntetést. Amikor Allah Küldötte □ megtudta, hogy mi történt, azt mondta:

¹⁰ Rá'í al-Dzsumhúr: a tudósok többségi véleményét jelenti, tehát három a négy nagy tudósból (Abu Hanífa, Málík, As-Sáfii és Ahmed), akik vallásjogi iskolákat alapítottak, hármuk véleménye megegyezik.

„Miért nem hagyátok megszökni?! Talán megbánta volna, és Allah elfogadta volna bűnbánatát. Ó, Hazzál, ha elrejtetted volna a köpenyed alá, az jobb lett volna, mint amit tettél (ha mondtad volna neki, hogy tartson bűnbánatot Allahnak, és elrejtetted volna a bűnét, jobb lett volna, mint az, hogy azt mondtad neki, hogy vallja be a bűnét).”

(Ahmed, Abu Dáwúd, al-Hákim)

Al-Baddzs azt mondta: „Az a mondás, hogy »ha elrejtetted volna a köpenyed alá«, azt jelenti, hogy Hazzál azt kellett volna, hogy mondja Máiznak, hogy tartson bűnbánatot, és el kellett volna rejtenie a bűnét, a »köpeny« ezt fejezi ki hangsúlyozottan.”

2. Kétség

A hudúdot felfüggesztik, ha kétség merül fel. Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A jogos büntetést felfüggeszteni kétség miatt jobban szeretem, mint végrehajtani gyanúból.”

(Muszannaf Ibn Abi Saibah)

Ezért aki pénzt lopott, mert azt gondolta, hogy az övé vagy, hogy joga van hozzá, annak a büntetését felfüggesztik.

3. Bűnbánat

Ha a bűnös hatóságok általi letartóztatása előtt megbánja a bűnét, a büntetést felfüggesztik, viszont ha a bűnbánat a letartóztatás után történik, a büntetést nem függesztik fel, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Kivéve azokat, akik megbánást mutatnak még azelőtt, hogy hatalmatokba kerülnének. És tudjátok, hogy Allah Al-Ghafúr (Megbocsátó) és Rahím (Irgalmas).”

(Al-Máidah 5:34)

Az itt említett megbánás, ami felfüggeszti a büntetést a bűnöző büntetését, ha letartóztatása előtt bűnbánatot tanúsít, az útonállókra vonatkozik (azokra a banditákra¹¹, akik lovon jártak, és erőszakosan megtámadták az utazókat, hogy megöljék őket, elvegyék a pénzüket, és elrabolják a nőket), ez a tudósok konszenzusa.

A többi hudúd esetében, mint a házasságtörés vagy a lopás, két vélemény létezik. *Az első* szerint a hudúdot felfüggeszti a bűnbánat, ha a bűnöző letartóztatása előtt tartott bűnbánatot, *a második* szerint nem függeszti fel a büntetést. A rágalmazás (egy nő megrágalmazása tisztességét illetően) bűnbánatát tekintve a tudósok egyetértettek abban, hogy a büntetést nem lehet felfüggeszteni, akár bűnbánatot tartott a bűnös letartóztatása előtt, akár nem. Ez a kérdés nagyon részletes, és aki több információt szeretne tudni, keresse az iszlám jogtudományról szóló könyvekben.

4. A vallomás visszavonása

A tanúk vallomásának visszavonása az ítélethirdetés után és a végrehajtás előtt felfüggeszti a vádlott büntetésének végrehajtását.

5. Összevonás

Ha ugyanazt a bűnt (mint például lopást) többször elkövette valaki, mielőtt letartóztatták volna érte, és kiszabták volna rá a büntetést, csak egy bűn miatt hajtják végre rajta a büntetést, ha egy típusú bűnről van szó.

A büntetés végrehajtásának feltételei

¹¹ Az Egyesült Államokban „úti embereknek”, az „utak lovagjainak”, az „utak urainak” és „úti dolgozóknak” nevezik őket, Ausztráliában pedig „bozótharcosoknak”. (a régi magyar betyárok megfelelői – a ford.)

1. A tettekért való felelősség vállalás (épelméjű és a pubertáskort elérte):

A büntetést nem lehet végrehajtani gyereken vagy értelmi fogyatékoson, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„A toll felemeltetett háromról (féle személyről - tehát az ők bűneiket az angyalok nem jegyzi le): az értelmi fogyatékosról, amíg nem tud magáról, az alvó emberről, amíg fel nem ébred, és a gyerekről, amíg el nem éri a pubertást.”

(Ahmed, Abu Dáwúd, Al-Hákim)

2. Választás és nem kényszer

A Mindenható Allah azt mondja:

„Aki nem hisz Allahban – a már megvolt hite után – kivéve azt, aki kényszerítették, de a szíve megnyugodott a hitben, ám azok, akik önként tárulkoznak ki a hitetlenségnek rajtuk Allah haragvása lesz. Hatalmas büntetésben részesülnek.”

(An-Nahl 16:106)

3. Egészség és képesség

A büntetést nem lehet végrehajtani a betegen vagy a gyengén, csak miután meggyógyultak.

4. Tudnia kell, hogy tilos

A muszlimok jobb, ha elrejtik más muszlimok bűneit:

Ha valaki látja, hogy egy muszlim bűnt követ el, akkor választhat, hogy tanúskodik Allahért, vagy, hogy elrejtí muszlim testvére bűnét. Ez utóbbi jobb, és az iszlám jogtudomány részletesen tárgyalja ezt, ha valaki többet szeretne tudni róla. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki elrejtí egy muszlim (bűneit vagy hibáit), Allah elrejtí őt (az ő bűneit vagy hibáit) ezen a világon és a Túlvilágon.”

(Muszlim)

Az iszlámban lévő büntetések kegyetlenségéről szóló tévhitek

A nyugati média azt sugallja, hogy az iszlám által előírt bizonyos büntetések (halálbüntetés a gyilkosnak, a rabló kezének levágása) túl erőszakosak, brutálisak és vadak, és nem megfelelőek a mai időkben.

A válasz erre a tévhitre:

Mindenki megegyezik abban, hogy ezek a bűnök (gyilkosság, rablás) nagyon károsak a társadalomra nézve, és mindent meg kell tenni ezek megállítása érdekében szankciók kiszabása által. A véleménykülönbség ezen szankciók típusára vonatkozik. Mindenki kérdezze meg magától: melyek a hatásosabb és sikeresebb módjai a bűn megállításának és csökkentésének: az iszlám által elrendelt szankciók, vagy az emberek által meghatározottak, amelyek nem tettek mást, mint segítettek a bűnnek növekedni és egyre jobban elterjedni?

- Ésszerű, hogy minden büntetésnek szigorúnak kell lennie, hogy elrettentse a bűnözőket; különben érvényét veszítené.
- Egy büntetés alkalmazásának elhagyása, annak súlyossága miatt igazságtalan lenne a társadalomra nézve, mert akkor az egyén hogyan érezhetné biztonságban magát, a vagyonát és a tisztességét? Ugyanígy, a büntetés végrehajtása könyörület a társadalom számára és az elítélt számára is.

A kapcsolat az iszlám saría és az ember alkotta törvények között

Az iszlám saría legfontosabb szabálya az, hogy minden engedélyezett, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Hát nem láttátok (ó, emberek), hogy Allah a szolgálatotokra hajtotta mindazt, ami az egekben és a földön van és nyilvánvaló (az iszlám egyistenhitet, az evilág törvényes örömeit, többek között az egészség, a jó megjelenés stb.) és rejtett (az ember Allahban való hit - iszlám monoteizmus, a tudás, bölcsesség, útmutatást az igazak tettekre, valamint az örömek és élvezetek a Túlvilági Paradicsomban) kegyelmekkel halmozott el benneteket?”

(Luqmán 31:20)

Kivételt képez ez alól az, amit a saría világosan megtilt, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Amit Allah megengedett a Könyvében, az törvényes, és amit Allah megtiltott, az törvénytelen. Amiről Ő csendben maradt, azt elnézi, ezért fogadjátok el Allahtól a megbocsátást, mert Allah nem feledékeny.” Majd olvasta ezt a verset: »Az Urad nem feledékeny« (Mariam 19:64)”

(Al-Hákim)

Ezért az iszlám saría nem tiltja meg az ember alkotta törvényeket, amelyek szabályozzák az emberek életét, hanem megengedte ezeket, amennyiben nem állnak ellentétben vele. Csak azokat a törvényeket tiltja meg, amelyek felmentenek olyan bűnöket és gonosz tetteket, amelyeknek látható rossz hatásuk van az emberre mentális, anyagi, társadalmi, erkölcsi, vagy egészségügyi szempontból. Más szavakkal a tilalmak maguk az emberek érdekét szolgálják, mert Allah mentes minden igénytől, az ő bűneik nem ártanak Neki, és engedelmisségük nem használ Neki. A Mindenható Allah azt mondja:

„Mondd: (Mohamed): »Az én Uram csak a fertelmes dolgokat tiltotta meg akár nyilvánosak azok, akár rejtettek és a bűnt és a jogtalan erőszakot és azt, hogy Allah mellé társítsatok (imádatban), amire nem bocsátott le engedélyező bizonyítékot és azt, hogy olyat mondjatok Allahra, amiről nincs tudásotok.”

(Al-Aráf 7:33)

Az iszlám saría bevezetésének igénye

a nem muszlim országokban

Saría törvényszékek nem muszlim országokban

A médiakampányok és a sajtóriportok kritizálják és befeketítik az iszlám saría bizottságokat vagy bíróságokat néhány nyugati nem muszlim országban, bár azok az országok megengedték a muszlimoknak ezeket a bizottságokat, és törvényesítették őket. A valóság az, hogy ezek a bíróságok nem a szó szokásos jogi értelmében vett bíróságok, hanem olyan bizottságok, tanácsok, amelyek segítenek a muszlimoknak házassági, válási, öröklési és más esetekben. Például: ha valaki megöl valakit, akkor ezek a bizottságok nem fogják rajta végrehajtani a büntetést, hanem a rendőrség elviszi az ország hivatalos bíróságára. Az ilyen médiakampányok és sajtóriportok meg akarják rémíteni az ország polgárait, azt akarják, hogy féljenek ezektől a szervezetektől, és úgy mutatják be őket, mint az ország megszállásának eszközeit, ami nevetséges, értelmetlen, és tudatlanságra, vagy a muszlimok és az iszlám iránti gyűlöletre alapozott hazugság. Azt akarják az emberekkel elhitetni, hogy az iszlám saría által említett büntetések szabják ki ezek a bizottságok, a rendőrség fennhatóságán kívül. A valóság ennek ellenére az, hogy a muszlim országokban a nem muszlimok különleges jogokkal rendelkeznek. A toleráns iszlám saría megengedi a nem muszlimoknak, akik muszlim országban élnek, hogy saját törvényeik szerint rendezzék olyan ügyeiket, mint házasság, válás és mások, és nem kényszeríti rájuk az iszlám muszlimok számára ezekben a kérdésekben előírt törvényeit, hacsak nem kérik ők maguk az iszlám törvényszéket, hogy ítéletet hirdessen köztük az iszlám törvény szerint. Még azok a dolgok, amelyeket az iszlám saría megtilt és elítél, azok sem tilalmasak a nem muszlimok számára, mint például az alkohol és a disznóhús fogyasztása. Ez azért van, mert ők nem hisznek abban, hogy ezek fogyasztása tilos lenne (annak ellenére, hogy a Bibliában számos referencia utal arra, hogy eredetileg számukra is tilalmas).

Egyik példa a médiakampányok és sajtóriportok rosszindulatára, amely politikai tartalommal bír, hogy egy műsorvezető megkérdezett muszlimokat, akik az ő országában éltek, hogy mi előbbre való: az iszlám törvény vagy az ország törvénye? A muszlimok spontán módon úgy válaszoltak, hogy az iszlám törvénye, és ez egy teljesen helyes válasz, mert maga a kérdés is értelmetlen, rasszizmusra és gyűlöletre utal a műsorvezető részéről. A muszlimok a válaszukban arra utaltak, hogy Allah Szava előbbre való, mint az emberek szava, és nem arra, hogy nem tisztelik az ország törvényét. Az iszlám törvény ráadásul azt parancsolja meg, hogy ne öljön, ne lopjon, ne csaljon, és az ember alkotta törvény ugyanezt mondja, tehát nincs ellentmondás. A muszlim úgy értette a választ, hogyha a nem muszlim ország ember alkotta törvényei megengedik neki, hogy szeretőt tartson, hogy alkoholt igyon, hogy abortuszt végezzen, vagy sertéshúst egyen, akkor ő nem él ezekkel a törvény adta jogaival, hanem Allah törvényét követi, tehát nem fog alkoholt inni, nem fog szeretőt tartani, és nem fogja a magzatot indokolatlanul megölni. Nem arra gondolt tehát, hogy át fogja hágni az ország törvényeit. Ami a büntetéseket illeti, mint a rablás vagy a gyilkosság büntetése, a muszlim nem fogja megkapni a saría által kiszabott büntetéseket, mert hiányoznak a büntetés végrehajtásának a feltételei. A sariában előírt büntetéseket a muszlim vezető, vagy megbízottja, pl. a muszlim bíró szabja ki és hajtja végre, és ezek hiányában nem végrehajthatóak a saría szerint. A muszlimnak, aki egy nem muszlim országban él, az a kötelessége, hogy tiszteletben tartsa, és ne szegje meg az ország szabályait és a szerződéseket, amíg azok nem parancsolnak számára olyat, amit Allah megtiltott. Megjegyzendő, hogy itt olyan muszlimokról beszélünk, akik nem muszlim országban élnek, nem muszlim országokról.

A nem muszlim országban élő muszlimnak tiszteletben kell tartania az ország törvényeit, amíg azok nem parancsolnak neki olyat, ami engedetlenség a Mindenható Allahhal szemben, mert ebben az esetben el kell hagynia azt az országot, amely nem tiszteli a vallásszabadságot és a személyiségi jogokat. Például ha egy törvény megparancsolja a muszlim nőnek, hogy vegye le a kendőt, akkor azonnal el kell hagynia az országot, hogy megmentse magát ezektől az abszurd törvényektől, és **nem** megengedett, hogy erőszakkal szembeszálljon a hatóságokkal.

Ha azonban az ország törvényei ellentmondanak a muszlim állampolgár jogainak, de nem parancsolnak neki olyat, amit Allah megtiltott, akkor joga van szembeszállni ezekkel a törvényekkel minden békés módon, mint parlamenten, sajtón keresztül, vagy bármilyen békés eszközzel, hogy kifejezze ellenállását. Ha például a törvény nem engedi meg a mecset építését, hogy a muszlimok imádkozhassanak, vagy a törvény nem engedi meg a többnejűséget, azt viszont igen, hogy valaki szeretőt tartson feleség helyett, akkor ezekben az esetekben a muszlimnak a jogászokhoz vagy a jogalkotókhoz, mint a parlament, vagy a sajtóhoz kell fordulnia, hogy elnyerhesse vallás szerinti jogait, amit a Mindenható Allah írt számára elő, mint az imát, vagy, hogy engedélyezett számára a többnejűség.

A nem muszlim országoknak alkalmazniuk kellene az iszlám sariát?

Van néhány muszlim bevándorló, új muszlim (vagy ott élő muszlim – a ford.) nyugati országokban, akik fekete zászlókat lengetnek a tanúságtétellel, és olyan dolgokat követelnek, mint például: „Sariát Angliában!” Ez helyes, vagy nem?

Hogy megtaláljuk a választ erre, a következő kérdéseket kell figyelembe vennünk:

- Először is ezek az emberek nem a megfelelő módon mutatják be az iszlám sariát az ország nem muszlim polgárainak. Követelték tőlük, hogy alkalmazzák azonnal, miközben a muszlimok tudják, hogy a nem muszlimok nem tudnak mást a sariáról, csak a kézlevágást és hasonlókat. Hogyan várhatják el akkor ezektől a polgároktól, hogy elfogadják a saria alkalmazását? Ezzel a cselekedetükkel a muszlimok nem megmutatják a sariát a nem muszlimoknak, hanem megrémítik vele őket!
- Ezek a muszlimok gyakran maguk sincsenek tisztában a saria és az iszlám vallás meghatározásaival, mert bár a céljuk az emberek hívása az iszlám elfogadására, de módszerükből az emberek azt értik, hogy a saria szabályait akarják rájuk kényszeríteni, vagy akár csak a saria bizonyos büntetéseit akarják alkalmazni rajtuk.

- Az iszlám saría a muszlim ország sariája, tehát a nem muszlim országoktól nem lehet elvárni, hogy alkalmazzák. Az iszlám történelemben Allah Küldöttétől □ és a helyesen vezetett kalifáktól kezdve soha senki nem követelte a nem muszlim országoktól, hogy a muszlimok sariáját alkalmazzák. Egy olyan ország, amely a lakosainak többsége nem muszlimok, hanem keresztények vagy zsidók, amelyet egy keresztény vagy egy zsidó vezető vezet, hogyan alkalmazhatna egy olyan sariát, amely nem a sajátja?
- Az iszlám saría törvényként való alkalmazására irányuló igény kifejezését törvényes úton lehet csak megtenni. Egy példa erre: a parlamentben kell megfogalmazni a kérést, mert ez az egyetlen hely, ahol a törvényalkotás folyik. Ha az utcán vonulva, zászlókat lengetve fejezik ki igényüket, az csak provokálja és feldühíti az embereket, és a hatás az ellenkezője lesz: kárt okoz magának a dávának (az iszlám bemutatására irányuló erőfeszítésnek).

III. Rész

- Az iszlám törvény és az ember alkotta törvény – a cél elérése
- A rabló büntetése: kézlevágás vagy hosszú bebörtönzés
- A rabló büntetése a Biblia szerint
- Önvédelem az iszlám saría szerint
- Önvédelem a Bibliában
- Önvédelem az ember alkotta törvényekben

III. Rész

Az iszlám törvény és az ember alkotta törvény – a cél elérése

Minden büntető törvényt két cél érdekében vezettek be:

♦ **Elrettentés:** elrettenteni a hibázót, hogy visszatérjen a hibájához, és elrettenteni mindenkit attól, hogy az ő példáját kövessék, és ugyanazt a hibát kövessék el.

♦ **Könyörület az egyén és a társadalom iránt:** az egyén iránti könyörület abban nyilvánul meg, hogy eltávolítja őt attól, hogy olyat kövessen el, ami mások jogait megsérti, és így elkerüli a büntetést.

A társadalom iránti könyörület úgy valósul meg, hogy megvédi az embereket azoktól, akik ártani akarnak nekik. Felmerül itt egy kérdés: mi elrettentőbb, és így könyörületesebb az emberek iránt, az iszlám törvény, vagy az ember alkotta törvény? Nézzünk meg néhány példán keresztül, mint a rablás büntette, és a rabló büntetése az iszlám törvényben, illetve az ember alkotta törvényben, hogy melyik hatásosabb az előbb említett cél elérésében.

A rabló büntetése: kézlevágás vagy hosszú bebörtönzés

Először is tudnunk kell, hogy a büntetés nem erény és nem egy jó dolog, mert ha az lenne, nem hívnák büntetésnek, és elveszítené a legfontosabb tulajdonságát, ami az elrettentés. Tehát mikor a rabló kezének levágását vagy bebörtönzését hasonlítjuk össze, két rossz dologról beszélünk, mivel mindkettő büntetést, viszont a kevésbé rosszat, a kevésbé károsat kell választanunk.

Ha a kérdést racionális szemszögből vizsgáljuk meg, és abból a szempontból, hogy mi hasznosabb a jövőre nézve, és távol az érzelmi

szemszögtől, világos, hogy a kézlevágás büntetése elrettentőbb, mint a bebörtönzés, és ezért hatásosabb e bűntény csökkentésében, mert ha a rabló tudja, hogy le fogják vágni a kezét, akkor nem éri meg a számára a bűn elkövetése. Így megmenti a kezét, és az emberek pénze és vagyona is megmenekül. A börtönbüntetés esetében, még ha ez is egy büntetés, de ez nem rettent el a bűnözőt a rablástól, mivel ez csak egy adott időre szól, ami után kiszabadul, további rablásokat fog elkövetni, mert nem veszi komolyan a büntetést. A Mindenható Allah azt mondja:

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő, mindkettőnek vágjátok le a *(jobb)* kezét *(csuklótól)*, annak jutalmaként, amit szereztek és Allahtól származó megtorlásként. Allah Al-'Aziz *(Hatalmas)* és Al-Hakím *(Bölcs)*.”

(Al-Má'idah 5:38)

Amikor Allah azt mondja, hogy **„Allahtól származó megtorlás”**, világos, hogy Allahtól és nem a teremtményeitől származik. Teremtményeinek engedelmeskedniük kell Neki, mert Ő jobban ismeri náluk ügyeiket, és hogy mi jó nekik ezen a világon. Bár a kézlevágás büntetése sokkal elrettentőbb, mint a bebörtönzés, mégis könnyörlétesebb a bűnöző és a társadalom egésze számára is. Ez azért van, mert a bűnöző büntől való elrettentése által biztonság terjed el a nép közt, biztonságos társadalomba élhetnek, ahol szívük megnyugszik, mert nem kell folyamatosan vagyonukat és pénzüket féltetniük. Ugyanakkor könnyörlétesebb magával a rablóval szemben is, mert megmenti őt a bebörtönzés káros hatásaitól és szörnyű következményeitől, ahol olyan emberek vannak összezárva, akik mindenféle bűnt követtek el. A börtönbüntetés káros hatásai és hátrányai az társadalom egészét rombolják.

A börtön által okozott károk

1. A bűnözők még veszélyesebbé válnak

Egyik nagy hátránya a börtönöknek, hogy azt, aki hibázott, bármilyen kis hibát is követett el, egy olyan környezetben tartják, ahol megtanul mindenféle bűnt. A börtön olyan, mint az egyetem, ahol a bűnözők tapasztalatot cserélnek, ahol a kezdő bűnöző találkozik a nagymenő bűnözővel, és megtanulja tőlük azokat a bűntetteket, amelyek sokkal veszélyesebbek, mint az ő bűne, ami börtönbe juttatta. Így a kezdő bűnöző szabadulása után nagymenő bűnözőként tér vissza a társadalomba, aki sokkal veszélyesebb lett a társadalom számára, mint amilyen korábban volt. A börtönben emellett a bűnözők egymással kötnek barátságokat, és ezek a barátságok akkor is fennmaradhatnak, miután valaki kikerült a börtönből, így alakulnak ki a bűnbandák, amelyben a gyilkos és a drogdíler összefog a gyógyszerésszel, a számítógépes programozóval és az atomtudóssal. Nem volt más közös bennük, mint hogy egy időben töltötték börtönbüntetésüket, különböző fajta és különböző nagyságrendű bűnökért. A börtönbüntetésnek eme veszélye miatt több törvényhozó javasolta a rabok elkülönítését a börtönökben, azonban ez az elv az első perctől kezdve a való életben megvalósíthatatlannak bizonyult. A rabok elkülönítése pszichológiai problémákat okoz, emellett súlyos anyagi terhet ró a jó adófizető állampolgárookra, akiknek a pénzéből olyan börtönöket kellene létrehozni, amelyek fel vannak szerelve mindazzal, ami a rabok elválasztásához szükséges.

2. A bűnöző lassú pszichológiai és spirituális halála

A börtönben töltött idő tönkre teszi a rab szellemi életét, és spirituális élete teljesen megszűnik, mikor belép a börtönbe, mert mint egy veszélyes állatot ketrecbe zárják, teljesen elszigetelve a külső társadalomtól. Miután véget ért a büntetése, úgy tér vissza a társadalomba, hogy még inkább el van szigetelve, és még veszélyesebb lett, mert még nehezebbé válik a számára a civilizált társadalomhoz való alkalmazkodás. Sok pszichológiai problémával tér vissza a társadalomba, amelyek ártalmasak a társadalomra nézve.

3. A bűnöző lassú anyagi halála

A börtönbüntetés tönkreteszi a rab gazdasági helyzetét, ami azonnal szétesik, miután bemegy a börtönbe. Ha a rab alkalmazott, megszűnik a munkaviszonya, ha üzlete van, vagy üzletember, az üzlete összeomlik és munkája elvész, ami családjá és alkalmazottai anyagi összeomlásához is vezet, mivel ők is elveszítik a munkájukat, ami további családokra és a társadalom egészére is hatással van gazdasági károkat okozva nekik is, akik nem csináltak semmi rosszat.

4. A bűnöző lassú társadalmi halála

A börtönbüntetés megkezdésével megszűnik a rab társadalmi élete. Milyen társadalmi élete lehet egy rabnak, aki el van szigetelve feleségétől, gyerekeitől, rokonaitól és barátaitól?

5. A rab egész családja kollektív büntetése

A bebörtönzött családja pszichológiai és társadalmi nehézségekkel kell, hogy szembesüljön, mialatt ő távol van tőlük. A feleség, akitől elszakították a férjét, az anya, akinek a gyerekeit távol tartják tőle, és a kis gyerekek, akiket megfosztottak apjuktól anélkül, hogy bűnösök lennének! Hogyan lehetséges egy bűnöző számára, hogy gondoskodjon felesége pszichológiai, anyagi, szexuális és társadalmi igényeiről? Hogy nevelheti fel gyerekeit, és hogy adhatja nekik szeretetét, amire akkora szükségük van? Hogyan gondoskodhat anyjáról és apjáról, ha öregek és betegek? **Bebörtönzése börtön az egész család számára!** És ez a helyzet, ha a rab férfi, de ha nő, kis gyerekekkel, ki fog vigyázni rájuk, etetni őket, és figyelni szükségleteikre? Milyen kegyetlen szív képes elválasztani egy anyát kis gyerekeitől és intézetbe helyezni őket, hogy ott gondoskodjanak róluk? Hogy fog az az intézmény gondoskodni azokról a gyerekekről, akiknek elvették az anyjukat? Igen, biztosít nekik ételt, vizet és ruhát, de soha nem tud biztosítani együttérzést, gyengédséget, az anya melegét és a jó nevelést. Így kétségtelen, hogy olyan generációt nevel, akik tele lesznek bonyolult pszichológiai és társadalmi problémákkal, amelyek negatív hatásai csak a jövőben jelennek meg, és a társadalom nem fog tudni megküzdani ezekkel.

6. A bűnöző lassú politikai halála

A börtönben eltöltött hosszú vagy akár rövid idő lassú halál az ott tartózkodóknak, akik esetleg ártatlanok az ellenük felhozott vádakban, mint a fejlett országok egyikében, ahol korrupció koholt vádjával börtönözték be az egyik ellenzéki vezetőt. Sok fejlett ország hamisnak ítélte ezt a vádat, amelyet politikai okokból találtak ki, hogy félreállítsák a politika színpadáról ezt az ellenzéki vezetőt, aki nagy hatást tett az emberekre. A kormánynak két lehetősége volt: vagy megölik, vagy politikailag gyilkolják meg azáltal, hogy bebörtönzik és elszigetelik a társadalomtól és a néptől.

7. Az állami kassza és a jó adófizető polgárok anyagi megterhelése

A börtönök építése, fenntartása, őrzése, az ott dolgozó tisztek és rendőrök fizetése, felfegyverzése, a rabszállító kocsik költségei, amelyek a rabokat a bíróságra viszik, majd vissza a börtönbe, a tisztek útiköltsége és a rabok ellátása mind a tisztességes állampolgárokat terhelik, akiket kiraboltak. A kormány felemeli az adókat, hogy fenn tudja tartani a börtönöket. Más szavakkal, a rabló lopott az emberektől, mielőtt bement a börtönbe, majd tovább lop, közvetett módon, a börtönben. A tiszteletreméltó polgár ezáltal maga is tolvajjá válhat a rá nehezedő adók miatt, mert ahelyett, hogy saját pénzét gyerekei oktatására és saját életkörülményei javítására költhetné, annak a tolvajnak az ételét és fenntartását kényszerül kifizetni, aki már lopott tőle! Ha azt a pénzt, amit egy ország a rabokra, ellátásukra, a tisztek és a börtönben dolgozó alkalmazottak fizetésére megy el, az alacsony fizetéssel rendelkező emberek életkörülményeinek javítására lehetne költeni, akkor nem lennének tolvajok a társadalomban. Az ember alkotta törvények a börtönbüntetés által rabok hadseregét, és tisztek és rendőrök hadseregét hozta létre, és mindkét hadsereg a társadalomnak kell eltartania, ahelyett, hogy mindezt produktívan a társadalom javítására lehetne fordítani.

A bebörtönzés büntetéséből ilyen és hasonló hátrányok származnak. Ha egy rablónak lehetősége lenne választani aközött, hogy egyik kezét levágják, vagy, hogy bezárják évekre, talán a kézlevágást választaná ahelyett, hogy élete társadalmilag, anyagilag, pszichológiailag, szellemileg és politikailag szétesik. Ugyan ez igaz az előbb említett ellenzéki politikusra. Hogyha felajánlották volna neki ugyanezeket a feltételeket, azt választotta volna, hogy levágják a kezét, ahelyett, hogy bebörtönözzék, és így a kézlevágás kegyelem lett volna számára, és szenvedés azok számára, akik vádakat koholtak ellene, mert így nem tűnt volna el a politika színpadáról, hanem tovább küzdött volna az anyagi és erkölcsi korrupció ellen.

Jogászként és emberi jogi aktivistaként felhívom az emberi jogi szervezeteket és az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy határozottan lépjen fel a rabló bebörtönzésének szörnyű és romboló büntetése ellen!

A kézlevágás büntetésének gyakorlati alkalmazása

Szaleh Al-Fawzán seikh, Allah védelmezze, említette egyik előadásán, hogy az utóbbi tíz évben csak két vagy három olyan esetet hallott, hogy Szaúd-Arábiában valakinek levágták a kezét. Ha ezt összehasonlítjuk azokkal az ezrekkel, akiket évente börtönbe zárnak a fejlett országokban, láthatjuk, hogy a kézlevágás mennyivel könnyörlétebb a rabolni szándékozó ember és a társadalom egésze számára. Megőrzi a társadalom és maga a rabló biztonságát azáltal, hogy elrettentíti őt a rablástól, és ezáltal nem szabnak ki rá semmilyen büntetést.

A kéz levágásának feltételei

Nem úgy van, ahogy néhány ember elképzei, hogy ha valaki egyszer lop, a kezét azonnal levágják, mert a büntetés végrehajtásának a célja

nem az, hogy ártsanak annak, aki pénzt lopott, hanem hogy megállítsák őt abban, hogy megrémítse az embereket azáltal, hogy betör a házaikba és lop tőlük. A büntetést nem hajtják végre minden tolvajon, csak nagyon kevés esetben, és hogy alkalmazzák a kézlevágás büntetését, bizonyos feltételeknek teljesülniük kell. Ezek a következők:

1. A biztonságos helyre való betörés

A biztonságos hely bármi lehet, ahol az emberek pénzt vagy értéktárgyakat tárolnak, mint egy széf, egy raktár, az otthonuk, vagy bármi ezekhez hasonló. A tudósok egyetértenek abban, hogy maga a lopás nem indokolja a kéz levágását, csak akkor, ha azt egy biztonságosnak tartott helyre való betöréssel vitték el. Ez azt jelenti, hogy a rabló eltöri a zárat, és úgy hatol be, vagy betöri az ajtót vagy az ablakot, vagy lyukat vág a tetőbe vagy a falba, vagy valaki más zsebébe nyúl a kezével, hogy kivegye, ami benne van, és így tovább.

2. Elviszi a lopott tárgyat a biztonságos helyről

Ha a betörőt a helyszínen tetten érték, mielőtt elviszi, amit lopott, a kezét nem vágják le, hanem más büntetést kap, amit a bíró szab ki. Ez egyrészt könyörület, másrészt a gyanú elhessegetése, mert a biztonságos hely tulajdonosa, csak azért, mert látott valakit ezen a helyen, gondolhatja, hogy az illető lopni akar tőle, míg az ember bármi más okból is beléphetett ide, ami nem feltétlenül rablás.

3. Ha a meglopott követeli a pénzt

Ha nem teszi, nem vágják le a tolvaj kezét, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Bocsássatok meg egymás között olyan kérdésekben, amelyek hudúd büntetést vonnak maguk után (bocsássatok meg az előtt, hogy eljöttök hozzám, vagy az uralkodóhoz, vagy a bíróhoz), mert ha

valamit elem tárnak ügyként, akkor a hudúd büntetés kötelezően alkalmazandó.”

(Abu Dawúd)

Amikor Szafwán bin Umajja (Allah legyen vele elégedett) elfogott egy tolvajt, aki lopott tőle, elvitte Allah Küldöttéhez □, majd meg akart bocsátani a tolvajnak. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Miért nem bocsátottál meg neki mielőtt idehoztad volna?”

(Abu Dawúd)

4. A lopott áru egy bizonyos értékhatárt kell, hogy elérjen

Ha ennél a határnál kevesebb, nem lehet végrehajtani a kézlevágást.

5. A lopást két igazmondó férfinak kell bizonyítania, vagy a rabló kétszeres bűnvallomásának.

6. A tolvaj titokban vitte el a lopott árut

Ha nem titokban vitte el, akkor nem lehet végrehajtani a kézlevágást. Például ha elnyomással, az emberek előtt lop, vagy erőszakkal elveszi, nem lesz levágva a keze, mert a pénz tulajdonosa hívhatta a rendőrséget, vagy kérhetett volna segítséget. Ha a tolvaj csalással lopta el a pénzt, akkor sem vágják le a kezét, ha például rá volt bízva valami, ha kölcsönvett valamit, vagy ha letétbe helyezték nála, de ennek ellenére ő elvette, és azt mondta, hogy elveszett, vagy letagadta, hogy nála volt. Ennek az az oka, hogy őrá volt bízva a biztonságos hely, tehát engedéllyel lépett be, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Nem lehet levágni a csaló kezét, vagy annak a kezét, aki elragad valamit (aki elveszi és elszalad), sem annak a tolvajnak, aki olyan pénzt lop el, ami nem volt biztonságba helyezve, és a tulajdonosa nem figyelt oda (például a tulajdonos letette az asztalra, hogy kifizessen valamit, és akkor a tolvaj ellopja).”

(At-Tirmidhi)

Allah Küldöttét □ megkérdezték a még pálmafán lévő datolyákról, és ő ezt felelte:

„Ha egy szűkséget szenvedő néhány datolyát eszik, de nem visz el belőle a ruhájában, akkor nem lehet elítélni, viszont ha valaki elvisz, akkor az érték kétszeresét kell büntetesként kifizetni, és meg kell büntetni. És ha valaki ellop belőle (a datolyából), miután kitették száradni (egy raktárban), és (az ellopott mennyiség) eléri egy pajzs értékét, akkor (annak az embernek) le kell vágni a kezét.”

(Abu Dáwúd)

Ebből az elbeszélésből megtudjuk, hogy a kézlevágás a legutolsó büntetése a lopásnak, ezt megelőzik más büntetések, mint a pénzbüntetés és mások.

7. A tolvaj épelméjű felnőtt ember

Mivel ez egy büntetés, nem lehet gyerekekre és szellemi fogyatékosokra alkalmazni, mert ők nem képesek tetteik következményeit felmérni.

8. A rabló szabad akaratából lopott

Nem vágják le senki kezét, aki kényszer hatása alatt lopott, aki ilyen helyzetben van, az kegyelmet kap.

9. Ismernie kell a tilalmat

Nem vágják le a kezét annak, aki nem ismeri a lopás tilalmát, és ez különbözik az ember alkotta törvényektől, amelyek kijelentik, hogy „**a törvény nem ismerete nem mentesít a törvény hatálya alól**”. Mivel ha valaki elkövet egy bűnt, de nem tudja, hogy az egy bűn, az ember alkotta törvények még elítélik, és nem fogadják el azt a kifogását, hogy nem tudta, hogy ez egy bűn. Sok utazó, aki külföldi országba látogat turizmus, munka vagy tanulás céljából, ebbe a csapdába esik, mert nem ismerik annak az országnak a törvényeit.

10. A rabló biztos volt benne a lopás idején, hogy nincs joga ahhoz a pénzhez

A hudúd büntetéseket felfüggesztik abban az esetben, ha kétség merül fel, például, ha valaki abból lop, amire valamennyi jogot formálhat. Ha egy apa a fiától lop pénzt, akkor nem vágják le a kezét, és ugyanez vonatkozik a nagyszülőkre is, ha unokájuktól lopnak, vagy ha a fiú lop az apjától, mert általában a fiú rendelkezik engedéllyel és lehetőséggel arra, hogy apja pénzével rendelkezhet. Ha a férj vagy a feleség lop egymástól, az ő kezük sem lesz levágva. Ha egy muszlim a közkincstárból lop, akkor sem vágják le a kezét, mert minden muszlimnak van része a közkincstárban. Ha a kölcsönadó lop az adósától, mert az adós letagadja az adósságot, vagy késedelmes fizető, az ő kezét sem vágják le, viszont nem vehet el több pénzt, mint amennyire jogosult. Azon kívül, ha valaki szűkséget szenved, és azért lop, hogy megmeneküljön az éhhaláltól, ha valaki éhségében vagy szomjúságában lop, akkor meg sem büntetik, ha csak annyit lop, hogy éhségét csillapítsa.

11. A tolvaj nem vonja vissza a lopás bevallását

Ha a lopást csak a vallomása bizonyítja, és ezt visszavonja, mielőtt levágnák a kezét, a büntetést eltörlik, mert a vallomás visszavonása gyanakvásra ad okot.

Félreértés:

Ha egy rabló egy nem olyan nagy összeget ellop, akkor levágják a kezét, viszont a sikkasztónak, aki egy hatalmas összeget sikkaszt, neki nem. Miért van ez az igazságtalanság?

A válasz:

Ibn Al-Qayyim (Allah legyen vele könyörületes) azt felelte:

„Ez Allah bölcsessége. A rabló úgy lopott az emberektől, hogy ők minden óvintézkedést meghoztak, és nem tudtak többet tenni annak

érdekében, hogy megakadályozzák, hogy lopjon, mert összetörte a zárat, ajtókat, tetőket és ablakokat, és az emberek ennél nem tudnak óvatosabbak lenni. Ezért az ő büntetése a keze levágása, hogy a rablás ne terjedjen el a társadalomban, mert akkor az emberek egymástól lopnának, és a biztonság érzése eltűnne a társadalomból, a kár növekedne, és katasztrófa történne. Ha egy tolvaj elrohan a lopott áruval, vagy a rabló, aki az emberek szeme előtt elnyomással és erőszakkal elveszi az árut, az ő kezét nem vágják le, mert az emberek megállíthatták volna, vagy tanúskodhattak volna ellene a bíróságon. A sikkasztónak sem vágják le a kezét, mert ő a tulajdonos figyelmetlenségét használta ki, és ez azt jelenti, hogy a tulajdonos nem tett meg minden óvintézkedést, ami megakadályozhatott volna bárkit, hogy elsikkassza a pénzét.”

A vágás módja

A tudósok egyetértenek abban, hogy a büntetés végrehajtásakor figyelembe kell venni a finomságot és a kedvességet. A tolvajt a kézlevágás helyére udvariasan kell kísérni, nem szabad durván bánni vele, nem szabad sértegetni vagy megalázni, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Ne legyetek a sátán segítői (muszlim) testvéretek ellen.”

(Asz-Szilszilah Asz-Szahíhah 1638)

Az uralkodónak a megfelelő időt kell kiválasztania a kézlevágáshoz, hogy elkerülje a nagyon hideget és meleget. A büntetést nem lehet végrehajtani a tolvajon, ha súlyos nem krónikus betegségben szenved, nem lehet végrehajtani terhes nőn, gyermekágyas nőn, vagy olyan emberen, aki kezének levágása a halálát okozná.

Mikor elérkeznek a kézlevágás helyére, az elítélt leül, egy éles kést helyeznek a tenyere kezdetéhez (a csuklójához), majd erősen ráütnek, hogy egy ütéssel levágják, és ha van gyorsabb mód, akkor azt kell alkalmazni.

Félreértés:

Valaki mondhatja, hogy látott egy esetet, mikor a tolvajnak levágta a kezét egy iszlamista csoport egy háború sújtotta arab országban. Nem volt szép látvány, egy hideg, életlen karddal ütöttek a kezére többször, míg sikerült levágni, majd boldogan kiáltozták, hogy „Allahu Akbar” – Allah a Leghatalmasabb.

A válasz:

Ez egy egyedi eset, és ellenkezik a saría tanításaival, mivel az iszlám saría a kérdésről azt mondja, hogy a kezét nem ezen a módon kell levágni. Tettük arra utal, hogy nem ismerik ezeket a tanításokat, és ez tönkre teszi a megbocsátó iszlám saría képét. Ezek az emberek megszegték a saría tanításait a következő pontokban:

1. Hudúd büntetéseket nem hajtanak végre háború idején

Allah Küldötte □ azt mondta:

„A kezeket nem vágják le a háborúban.”

(At-Tirmidhi)

Ibn Al-Qayyim azt mondta:

„Bár ezt a büntetést Allah írta elő, a Próféta □ elmagyarázta nekünk, hogy nem szabad háború idején alkalmazni, mert akkor egy sokkal rosszabb dologhoz vezetne ez, mintha felfüggesztenénk, vagy elhalasztanánk, mert emiatt a tolvaj a másik csapathoz csatlakozhat, akik a muszlimok ellen harcolnak, a haragja miatt. Ezt Omár, Abu Ad-Dardá, Hudhaifa és mások is elmagyarázták.”

2. Az ember ne örüljön annak, ha a bűnöst megbüntetik

A Próféta □ gyűlölte, és megtiltotta, hogy valaki örüljön annak, ha végrehajtják a büntetést, de a büntetés végrehajtás kötelesség, Allahnak való engedelmesség, és az Ő parancsának elfogadása. Abdullah ibn Maszúd (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Emlékszem az első emberre, akinek levágták a kezét a Próféta □ parancsára, egy tolvaj volt, akit odavittek, és megparancsolták, hogy levágják a kezét. Olyan volt, mintha Allah Küldöttének arca szomorúságot sugárzott volna, ezért azt mondták: »Ó Allah Küldötte, nem akartad, hogy levágják a kezét.« Azt mondta: »Mi akadályozna

meg? Ne legyetek a sátán segítői (muszlim) testvéreitek ellen. Ha egy eset bírói büntetést von maga után, akkor a bírónak el kell rendelnie. Allah Megbocsátó és szereti a megbocsátást, »Vajon azt szeretnétek-e, hogy Allah ne bocsásson meg nektek? Allah Ghafúr (Megbocsátó) és Rahím (Mekönyörölő).« (An-Núr 24:22)»

(Asz-Szilszilah Asz-Szahíhah)

Ez a tolvaj büntetése az iszlám saría szerint, amelyet hatékonyabbnak látunk, ha racionális és jövőbe tekintő perspektívából nézzük, és hasznosabb a társadalom védelmezése szempontjából. Nézzük most meg a lopás büntetését más vallásokban.

A rabló büntetése a Biblia szerint

1. A tolvaj és az egész családja megkövezése és megégetése

Józsué 7:1-26: „¹De Izráel fiai hibát követtek el a város kiirtásakor, mert a Júda törzséből való Ákán, Karmi fia, Zabdi unokája, Zerah dédunokája, elvett a kiirtandó dolgokból. Ezért föllángolt az ÚR haragja Izráel fiai ellen. ¹⁰Az ÚR azt felelte Józsuénak: Kelj föl! Miért estél arcra? ¹¹Vétkezett Izráel, áthágták szövetségemet, amelyre köteleztem őket, mert elvettek a kiirtandó dolgokból, loptak is, és titokban a holmijuk közé tették. ¹²Azért nem tudtak megállni Izráel fiai ellenségeikkel szemben és azért hátráltak meg ellenségeik előtt, mert utolérte őket az átok. Nem leszek többé veletek, ha nem pusztítjátok ki magatok közül a kiirtani valót.... ¹⁹Ekkor azt mondta Józsué Ákánnak: Fiam, adj dicsőséget az ÚRnak, Izráel Istenének! Tégy bűnvallást előtte, és mondd el nekem, hogy mit tettél, ne titkolj el semmit előttem. ²⁰Ákán így válaszolt Józsuének: Bizony, vétkeztem az ÚR, Izráel Istene ellen, mert ezt meg ezt tettem: ²¹Megláttam a zsákmány között egy szép sineári köntöst, kétszáz sekel ezüstöt és egy ötven sekel súlyú aranyrudat. Megkívántam és elvettem őket. Ott vannak a sátramban elásva a földbe, az ezüst is alattuk van. ²²Ekkor Józsué követeket küldött, ezek elfutottak a sátorba, és csakugyan el volt ásva mindez a

sátrában, és az ezüst is alatta volt. ²³Kihozták a sátorból, odavitték Józsuéhez és Izráel fiaihoz, és odatették az ÚR színe elé. ²⁴Józsué pedig fogta Ákánt, Zerah fiát, az ezüstöt, a köntöst, az aranyrudat, fiait és leányait, ökreit, szamarait és juhait, sátrát és mindenét. Vele volt egész Izráel, és elvitték őket az Ákór völgyébe. ²⁵Ekkor azt mondta Józsué: Szerencsétlenséget hoztál ránk! Fordítsa az ÚR ezt a szerencsétlenséget most rád! És megkövezte őket egész Izráel, majd ELÉGETTÉK ŐKET. Így kövezték meg őket. ²⁶Azután nagy kőhalmot raktak föléje, amely a mai napig megvan. Ekkor megszűnt az ÚR izzó haragja. Ezért nevezik azt a helyet Ákór völgyének mind a mai napig.”¹²

2. Keresztre feszítés általi halál

Máté evangéliuma 27:37-38: „Feje fölé függesztették az ellene szóló vádat, amely így szólt: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. ³⁸Vele együtt feszítettek keresztre két rablót is, az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől.” (UF)

3. Halál

Deuteronomium 24:7: „Ha valakit rajtakapnak, hogy testvérei, Izrael fiai közül valakit elrabol, kihasznál és elad, az illető rabló haljon meg. Irtsd ki, ami gonosz, körödből!”

4. Rabszolgaság

Exodus 22:1-2: „¹Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökörért, és négy juhot egy bárányért. ²Ha ház-fölverésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta. ³Ha reá süttött a nap, vérbűn van miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért”¹³

¹² Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (UF)

¹³ Károli Gáspár revideált fordítása

Az iszlám szerint minden bűnös ember csakis saját bűnéért vállal felelősséget, és senki nem hordozza mások bűneit, vagy nem büntetik meg érte. A Mindenható Allah azt mondja:

„Egyetlen terhet hordozó sem fogja másnak a terhét hordozni. Majd Uratokhoz lesz a visszatérésetek. És Ő tudatni fogja veletek azt, amiben különböztetek.”

(Al-Anám 6:164)

Önvédelem az iszlám saría szerint

Ha valaki megtámad egy másik embert, a pénzét, személyét, becsületét, vagy a hatalmába keríti, hogy megszerezze a pénzét vagy megölje, akkor ennek az embernek megengedett, hogy megállítsa az agressziót az ésszerűen szükséges erőszakkal. Aki magát védi, ha lehetséges, a finomabb módon kell, hogy kezdje a támadó megállítását, majd fokozatosan növelje az erőt, míg eléri a célját. Ezért ha meg tudja állítani a támadót beszéddel, akkor nem szükséges megütni, ha az ütés megállítja, nem szükséges botot használni. Ha meg tudja állítani azáltal, hogy megvágja egy testrészét, akkor nem ölheti meg, ha viszont a megölés az egyetlen mód, ami a magát védő kezében van, akkor ez engedélyezett, és nem lehet ezért hibáztatni. Ha a magát védő el tud menekülni, akkor tegye meg, mert kötelező számára megmentenie magát a legkönnyebb és legegyszerűbb módon. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ha valaki rátok támad, akkor támadjatok ti is őrá, ahogyan ő támadott rátok. És féljétek Allahot! És tudnotok kell, hogy Allah az istenfélőkkel van.”

(Al-Baqarah 2:194)

Az önvédelem feltételei

1. A támadás valós megléte

2. Hirtelen támadás: Tehát ha a támadás úgy történt, hogy megfenyegették, hogy valami fog történni a jövőben, akkor nem szükséges semmit tenni, mert nincs védelem támadás nélkül. Ha azonban a támadó valamivel megcélozta, például egy fegyverrel, és megfenyegeti, hogy megöli, akkor joga van megállítani.

3. Bizonyíték szolgáltatása, ami bebizonyítja, hogy megtámadták, mert csupán az, hogy azt mondta, megtámadták, ez nem elfogadható, mert vérontás alakulhat ki önvédelem kifogásával.

4. Fokozatosság az önvédelem alatt: Allah Küldötte □ azt mondta egy embernek:

„»Ó, Allah Küldötte, ha valaki jön, hogy ellopja a pénzemet?« Azt mondta: »Emlékeztess Allahra.« Azt mondta: »És ha kitart?« Azt mondta: »Emlékeztess Allahra.« Azt mondta: »És ha ragaszkodik hozzá?« Azt mondta: »Emlékeztess Allahra.« Azt mondta: »És ha kitart?« Akkor azt mondta: »Akkor küzdj ellene. Ha megölnék, a Paradicsomba kerülsz, és ha te megölsz, ő a Pokolba kerül.«”

(Ahmed)

Önvédelem a Bibliában

Exodus 22:1: „Ha a tolvajt tetten érik, amikor áttöri a falat, és úgy megütik, hogy belehal, a vérét nem kell megtorolni.”

Érdemes megemlíteni, hogy a hiteles görög fordítás különbözik a magyartól:

„Ha a tolvajt rajtakapják a lopásban, ki kell végezni a helyszínen, és aki megöli, az nem felelős az ő megöléséért.”

(Αν ο κλέφτης συλληφθεί επ’ αυτοφόρω να κλέβει, θα εκτελείται επί τόπου, κι εκείνος που θα τον σκοτώσει δεν θα φέρει ευθύνη για το φόνο του.)

Önvédelem az ember alkotta törvényekben

Korábban láttuk, hogy mennyi ellentmondás található az ember alkotta törvényben azzal kapcsolatban, hogy meghatározza a bűn és a helyes cselekedet fogalmát. Emellett azt is láttuk, hogy mennyire bonyolult egy megfelelő és mindenki számára elfogadható büntetést találni minden országban, ami segít fenntartani a biztonságot, és elrettentő erővel szolgál a bűnözők számára. Nagy különbségeket találunk a rablás elleni önvédelem terén is. Vannak olyan törvények, amelyek a bűnöző érdekeit védik az áldozat ellen, és olyan törvények is vannak, amelyek az áldozatot részesítik előnyben a bűnöző kárára. Az Amerikai Egyesült Államokban például él a **„Védd meg a birtokod”** törvény, amely megengedi a háztulajdonosoknak, hogy éles fegyvert használjanak, ha úgy találják, hogy rablás fenyeget. Ez a törvény számos politikai és jogi konfliktust és egyet nem értést okozott, és sokan mentek az utcára tiltakozásuknak hangot adva. Connecticut államban egy tanár belépett a saját házába, és ott talált egy maszkot viselő, késsel fenyegető behatolót, ezért azonnal lelőtte, és az illető meghalt. Kiderült, hogy tinédzser fia volt az. Az Egyesült Királyságban súlyos politikai és jogi konfliktust okozott az önvédelem kérdése. Bár mind David Cameron miniszterelnök és Christopher Stephen Grayling lord kancellár és igazságügy miniszter próbáltak egy szigorúbb törvényt bevezetni a rablás ellen, de a Liberty emberjogi szervezet a lépést „felelőtlennek” ítélte.

Idézzük Christopher Grayling szavait: ¹⁴

„Egyikünk sem tudja valójában, hogy hogyan reagálna, ha betörnének a házába. Egyikünk sem tudja valójában, mennyire megrémülne, ha éjjélkor betörnének hozzá. Egyikünk sem tudja valójában, hogy milyen borzasztó lehet, ha tudjuk, családunk veszélyben van. A helyzet hevében semmi másra nem tudnánk gondolni, mint szereteteink védelmezésére, de máig nem lehetünk biztosak abban, hogy a törvény a mi oldalunkon állna egy ilyen esetben, pedig azt gondolom, hogy az ösztönösen és őszintén családjukat védelmező családfők áldozatok,

¹⁴ <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/the-burglar-is-unarmed-you-have-a-knife-so-what-do-you-do-next-8203046.html>

nem bűnözők. Eszerint kellene őket kezelni. Ezért ezt a kérdést egyszer és mindenkorra meg fogjuk oldani, egy folyamatban vagyunk, aminek a neve: **»kétszer lecsapsz, és kint vagy«**, tehát ha valaki két súlyos erőszakos vagy szexuális kihágást követ el, automatikus életfogytiglani büntetést kap! A választások után megígértük, hogy lépéseket fogunk tenni az ellenőrizetlen emberi jogi kultúra ellen. Teljes örörltség, hogy olyan emberek, akik úgy döntöttek, hogy megtámadják a társadalmunkat, visszamehetnek a bírósági tárgyalásokra újra meg újra, és minket vádolnak az emberi jogok megsértésével, ha visszatoloncoljuk őket azokba az országokba, ahonnan jöttek. Nagyon jól tudjuk, hogy nem kezelhetjük ezt a kérdést úgy, ahogy szeretnénk, de nem folytathatjuk ezt így tovább.” ... „Bele kell képzelnünk magunkat az olyan férfi vagy nő helyébe, aki a rabló jelenlétére haraggal, aggodalommal, félelemmel... és akinek nincs ideje nyugodt gondolkodásra.” ... „Ezek az emberek jelentenek valós fenyegetést a társadalmunkra, és ekként kell kezelnünk őket.”

David Cameron volt miniszterelnököt idézzük:¹⁵

„Azt mondjuk, »mindent megtehetsz, amíg az nem visszataszítóan aránytalan«” – mondta. „Nem szűrhetsz le például egy rablót, ha már elveszítette az eszméletét, de valójában a törvényt határozottan a háztulajdonos, az otthonát védelmező, a család oldalára kellene állítanunk, és azt mondanunk: »Ha a rabló átlépi a küszöböt, megszállja a házat, megfenyegeti a családot, azzal feladja a jogait«.”

Egy brit újságíró, aki támogatja a rablás szigorúbb büntetését, azt nyilatkozta:

„Azt hiszem, hogy a bírók túl engedékenyek a veszélyes bűncselekményekkel szemben, és azt hiszem, hogy a társadalom nem támogatta eléggé a rablók elleni szigorúbb büntetések bevezetését. Az ember kaphat szigorú büntetést olyan egyszerű bűntények miatt, mint

¹⁵ <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/conservative/9595589/David-Cameron-when-a-burglar-invades-your-home-they-give-up-their-rights.html>

a gyorsajtás és hasonló. Ugyanakkor a veszélyes bűnöknek nincs olyan szigorú büntetése, amely illene hozzájuk.”

IV. Rész

Többnejűség az iszlám sariában és az ember alkotta törvényekben

- Többnejűség, több szerető és feleség-csere (swinging)
- Többnejűség és több szerető az ember alkotta törvények szerint
- A különbség a második feleség és a szerető között
- Feleség csere (swinging) az ember alkotta törvények szerint
- Többnejűség a judaizmusban és a kereszténységben
- Többnejűség az iszlámban

IV. Rész

Többnejűség, több szerető és feleség-csere (swinging)

Az iszlám saria megengedte a többnejűséget a férfinak olyan kereteken belül, amely megőrzi a társadalom és a család stabilitását. Az ember alkotta törvények ugyanakkor olyan keretek között engedi meg a férfinak, hogy legyen több szeretője és barátnője, amely tönkreteszi a társadalmat és a családot.

Összehasonlítjuk az iszlám saria szerinti többnejűséget és az ember alkotta törvény által engedélyezett több szeretőt, hogy megnézzük, melyik törvény egyeztethető össze a természetes hozzáállással, és melyik garantálja a nőnek jogait és méltóságát.

Valójában az iszlám az egyetlen vallás, amely korlátozásokat támaszt a többnejűséggel szemben, és meghatározta a nők számát, ahányat egy férfi az iszlám előtt elvehetett. Míg az összes többi vallás soha nem határozta meg, hogy hány feleséget vehet el egy férfi, a Mindenható Allah azt mondja:

„Ha attól féltetek, hogy nem tudtok igazságosan bánni az árvákkal, (ha valaki feleségül akarja venni a gondoskodására bízott árva lányokat a hozományuk miatt, ahogy az iszlám előtt szokás volt, akkor hagyja őket, és más nőket vegyen el) úgy (hagyjátok őket és) vegyétek feleségül azokat – az asszonyok közül – (másokat) akik tetszenek nektek, kettesével, hármasával, négyesével! Ám ha attól féltetek, hogy nem tudtok igazságosak lenni (velük), akkor csak egyet, vagy azt (a szolgálot - rabszolgát), akit a jobbotok birtokol. Ez közelebb van ahhoz, hogy a bűnt elkerülhessétek.”

(An-Niszá 4:3)

A többi vallásban a többnejűség engedélyezett, és nincs korlátozás a nők számát tekintve, ahányat egy férfi elvehet, sem feltétel arról, hogy hogyan kell a férjnek igazságosan bánnia velük. Mielőtt

megtárgyaljuk a vallások álláspontját a többnejűséggel kapcsolatban, bemutatjuk az ember alkotta törvények álláspontját a témáról.

Többnejűség és több szerető az ember alkotta törvények szerint

A többnejűség és a több szerető egy dologra utal, hogy a férfi azt érzi, hogy egynél több nőre van szüksége meghatározott személyes okokból, amelyekről később fogunk beszélni. Az eredmény egy, hogy a férfinak van egy felesége, majd még egy felesége, vagy egy felesége és egy szeretője.

A jogi szempontból nézve néhány ember alkotta törvény bűnnek ítélte a többnejűséget, mondván, hogy ez egy olyan dolog, ami ellenkezik a magas szintű erkölccsel, ugyanakkor engedélyezi azt, hogy valakinek több szeretője legyen, sőt, engedélyezi a házasságtörést és a prostitúciót is! Tehát ha egy férfi feleségül vesz még egy nőt, és az állam ezt megtudja, bíróság elé állítják, mert az állam előtt a második házassága bűnténynek, kéjelgésnek és erkölcsi romlásnak számít, és börtönbe kerül érte.

Ugyanakkor, ha szeretője van, aki nem a felesége, és még törvénytelen gyerekei is vannak tőle, az nem baj, ezért nem állítják bíróság elé, és nem büntetik meg. Ez azért van, mert véleményük szerint ez nem bűn, kéjelgés és nem is erkölcsi romlás, hanem személyes szabadság és erkölcsi nyitottság! Tartsuk észben, hogy a többnejűség és a több szerető közötti különbség a házassági szerződés, amely jogokat biztosít a második feleségnek a házasság esetén, és ennek a szerződésnek a hiánya azt jelenti, hogy a második feleség csupán egy szerető marad mindenféle elismert hivatalos jogok nélkül!

Tehát a kormányok az ellen a tény ellen küzdenek valójában, hogy egy férfi egy újabb nővel létesít kapcsolatot, akár feleség, akár szerető, vagy az ellen küzdenek, hogy ne lehessen olyan szerződést kötni, amely garantálja a második feleség jogait, és rákényszeríti a férfit, hogy teljesítse ezeket? Más szavakkal: az a bűn, hogy a férfinak

kapcsolata van a feleségén kívül egy másik nővel, vagy az, hogy aláírt egy szerződést, amely jogokat biztosít ennek a nőnek? Ha tilalmas a többnejűség, ha egy férfi nem vehet második feleséget, nem lenne szükséges akkor megtiltani neki, hogy egy másik nőt tartson szeretőjeként? Valójában a nyugati országokban sok férfi marad távol a házasságtól, és inkább úgy élnek, hogy egy nőhöz sem kötik le magukat, hogy váltogathassák barátnőiket néhány hónap után, és házaspárként élnek (tehát van köztük szexuális kapcsolat), de elkötelezettség nélkül. Az ember alkotta törvények küzdenek ez ellen a jelenség ellen, és bűnnek tekintik? Vagy személyes szabadságnak tekintik, hogy egy férfi akárhány nővel létesíthet viszonyt meghatározott szám nélkül.

A legrosszabb az ember alkotta törvények szerint, hogy legalizálták a prostitúciót, mint szakmát, és sok kormány által engedélyezett hely van erre a célra. Nőket alkalmaznak, és bérbe adják őket egy órára bármelyik férfinak, aki meg akarja csalni a feleségét. Minden egyes ilyen nő hivatalos engedélyt kap a kormánytól, hogy gyakorolja a prostitúciót, és adót fizet minden évben, ahogy bármelyik más tisztességes polgár.

Ez széles körben elterjedt sok olyan országban, amely ugyanakkor a többnejűséget bűnnek tartja, de ahol szinte nincs olyan utca, ahol nincs nyilvánosház!

Meg kell itt említenünk, hogy a többnejűség a személyes szabadság kifejezése is, ha a Nyugat valóban tiszteletben akarja tartani a személyes szabadságot, különösen, hogy tudjuk, hogy csakis mindkét fél beleegyezésével történhet meg.

A különbség a második feleség és a szerető között

Mielőtt egy férfi eldönti, hogy másodszor megházasodik, mélyen és komolyan elgondolkodik ezen a nagy felelősségen, mert ennek a házasságnak a feltétele a második feleség iránti elkötelezettség,

legyenek ezek akár anyagi, akár jogi természetűek. A szerető esetében azonban a döntés egyszerűbb a férfi számára, mivel tudja, hogy csak szerető marad mindenféle elkötelezettség vagy jogok nélkül akár az ő, akár az esetleges gyerek számára, ha a nő terhes marad.

Ez kinyitja az ajtót a társadalom romlása felé, mert a férfit arra indítja, hogy egyik szeretőtől a másikhoz menjen abból az egyetlen célból, hogy jól érezze magát és szórakozzon. Minden alkalommal, mikor örömet kap egy szeretőtől, elkezd másikat keresni, más szavakkal más áldozat után néz, akinek az érzéseit manipulálhatja, és akinek a jövőjét tönkreteszi. Az ilyen férfi nem fogja vissza magát a hazugságtól, hogy azt mondja szeretőjének, hogy el akarja venni feleségül, és hogy csak azért nem tette eddig meg, mert a kormány nem engedi meg a többnejűséget, ezért el fog válni a feleségétől, és elveszi őt. Ha hazudott a feleségének és megcsalta őt, mi állítaná meg abban, hogy szeretőjének hazudjon és megcsalja?

Azt is figyelembe kell venni, hogy egy szerető magának a férfinak is hátrányos, az élete szerencsétlen lesz, úgy fog élni, mint egy bűnöző, bujkálni fog mindenki elől, nehogy a felesége lássa őt a szeretővel, vagy hallja, hogy beszél vele. Ez a viselkedés már önmagában annak a megvallása, hogy amit tesz, az rossz, mert ha jó lenne, akkor nem próbálná meg eltitkolni. A nő számára is hátrányos, mert elfogadta, hogy egy házasság szeretője legyen, és hogy soha nem lesz egyenlő a feleséggel, hanem alacsonyabb rendűnek tartja magát, tudva, hogy olyan férfival él, aki nem az ő, hanem egy másik nő férje. Ezért nem fog normális életet élni vele, sem belsőleg, sem külsőleg, és nem fogja élvezni, hogy vele sétál, attól félve, hogy esetleg meglátják őket együtt, a pszichológiai és érzelmi stabilitás hiányáról nem is beszélve, mivel szeretője bármelyik pillanatban elhagyhatja, amint megunja őt.

A másik dolog, amit az ember alkotta törvények figyelmen kívül hagytak, vagy megpróbálták a szőnyeg alá seprni, az az, hogy a többnejűség leginkább a nő, nem a férfi érdeke, mivel a nők száma a világon nagyobb, mint a férfiaké a következő okokból:

1. Születések: sok nemzetközi statisztika szerint átlagosan több leánycsecsemő születik, mint fiú.

2. Halálozási arány: A halálok aránya a férfiak között nagyon magas az erőszakos háborúk között, amelyek országok között időről időre megjelennek, mint például az Első és a Második Világháború. Emellett ott vannak a közlekedési balesetek, amelyeknek úgy tűnik, nagyobb százalékban férfiak az áldozatai, és ott van az a tényező is, hogy a férfiak fiatalabban halnak meg, mint a nők.

3. A férfiak távol maradása a házasságtól: A férfiak nagy száma nem akar házassági és családi kötelességeket, vagy homoszexuálisok, ahogy néhány fejlett országban sok férfi homoszexuális, vagy a szerzetesség miatt, ahol néhány keresztény közösségben sok férfi a cölibátust választja, és nem házasodik meg.

4. Börtön: ahol a férfiak aránya nagyobb a nőknél.

Mindezek az okok megnehezítik a nők számára, hogy találjanak egy olyan férjet, aki megosztja velük az életet.

A többnejűség tiltásával az ember alkotta törvények sok nővel elfogadtatták, hogy csupán szeretők legyenek, és így legalább van egy férfi az életükben, még ha az a férfi egy másik nő férje is! Az ember alkotta törvényeknek ehelyett legalizálniuk kellene a többnejűséget, és a nők szabad választására kellene bízni, mert a házasságot általában csakis kölcsönös beleegyezéssel kötik. A többnejűség kriminalizálása valójában az egyéni szabadsággal ellenkezik, amelyre pontosan ezek az országok gyakran hivatkoznak.

Például ha valaki azt mondaná egy nőnek, legyen keresztény, zsidó, muszlim, vagy buddhista, aki nem talál férjet, és hozzá akar menni egy házas férfihoz, hogy a többnejűség erkölcsileg helytelen, és inkább maradjon szűz, férj nélkül, megfosztva egy normális élet jogától, amelyet bármelyik házas nő él, vagy lehet egy házas férfi szeretője, aki egy idő után elhagyja, majd más szerelmet kell keresnie, aki szintén egy házas férfi lesz, és így kell leélnie az életét, **a válasza a következő lesz: „Miért ütöd bele az orrod az én személyes életembe? Mi a baj veled? Nem a te dolgod! Ha nem akarod a többnejűséget, vagy helytelennek tartod, az a te dolgod, ne kényszerítsd a véleményedet másokra, akik máshogy**

gondolkodnak! Bárki, aki akar többnejűséget, megteheti, és bárki, aki nem akar, legyen egy felesége!”

Feleség csere az ember alkotta törvények szerint

***(Swinging, feleség-megosztás, partner-megosztás, feleség-kölcsönzés
néven is ismert)***

Ami manapság gyakori sok fejlett országban, az a feleség-csere (swinging), amely alkalmával két férfi kicseréli feleségét, mindkettő szeretkezik a másik férfi feleségével. Olyan is van, hogy az egyik szeretkezik a saját feleségével és a másik feleségével egy időben, majd a másik is szeretkezik a saját feleségével és a másik feleségével egy időben.

Ennek az az oka, ahogy sok házaspár állítja, hogy vágynak a változásra és a szexuális újdonságokra, és ezt egy lehetőségnek tartják a barátok közötti közeledésre és kapcsolatrendezésre. Curtis Bergstrand író *Swinging Amerikában* című könyvében kifejtette, hogy ez a szokás Amerikában először a harci repülők pilótái között alakult ki a Második Világháborúban, amikor a halálozási arány a pilóták között magas volt, ezért néhány pilóta közösséget alakított, hogy megoldja a családok közötti kapcsolatokat. A pilóták gondoskodtak a halott pilóták feleségeiről, és ez az érzelmi és szexuális oldalra is kiterjedt. A swinging egyik formája, amely megjelent és elterjedt az amerikai polgár társadalom házaspárjai között, a „**kulcs klub**” nevet viseli, ahol a férfiak házuk kulcsait a földre dobják, majd minden feleség felvesz egy kulcsot, és arra az éjszakára minden feleség a kulcs tulajdonosával megy haza.¹⁶

¹⁶ *Swinging Amerikában: Szerelem, szex és házasság a 21. században*, Curtis R Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski

A CNN hírtelevízió 2011. szeptember 5.-én bejelentette, hogy a házások, akik részt vesznek swingingben, elérte a körülbelül 15 milliót! Ma globális szervezetek támogatják a feleség cserét (swinging-et), utakat, klubokat és partikat szerveznek, ahol a swinging-et gyakorolni lehet. A férfiak nem léphetnek be ezekbe a klubokba, csak ha van feleségük, a nők viszont akkor is beléphetnek, ha nincs férjük. Sok ilyen klubban vannak szobák is, ahol egy férfi közösülhet egy másik férfi feleségével, majd ez után megint egy másik férfi feleségével is. Ugyanez a helyzet a nőknél, ők is egymás után közösülhetnek sok házas férfival!

Természetesen a feleség csere (swinging) az ember alkotta törvények szerint nem számít bűnnek, hanem személyes és szexuális szabadságnak, és annak a pilótának a tettét, aki halott társa feleségének szexuális igényeit kielégíti, erkölcsileg helyesnek ítélik. Ha azonban többnejűségről van szó, azt bűnnek tartják. Ha tehát egy házas pilóta feleségül veszi a halott pilóta feleségét, hogy gondoskodjon róla, bűnözőnek tartják, és börtönbe zárják poligámia büntetvéért!

Többnejűség a judaizmusban és a kereszténységben

A Biblia összes prófétájának egynél több felesége volt, például: Salamon próféta (király), Dávid, Ábrahám, Jákob és mások, béke legyen mindannyiukkal. A Biblia lejegyezte, hogy több feleségük volt.

1 Királyok (11:3): „(Salamon királynak) Hétszáz fejedelmi asszonya volt és háromszáz ágyasa”

Deuteronomium (21:15): „Ha valakinek két felesége van, az egyiket szereti, a másikat nem”

Exodus (21:10): „Ha második asszonyt vesz magának, az elsőtől nem tagadhatja meg az ételt, a ruhát és a házastársi jogot.”

Nincs egyetlen egy olyan szöveg a Bibliában, sem az Ótestamentumban, sem az Újtestamentumban, ahol említve lenne a

többnejűség tilalma, vagy amely meghatározná a feleségek számát. Az Újtestamentumban is van olyan szöveg, amely a többnejűség létezésére utal:

1 Timóteus (3:1-12): „Igaz beszéd ez: Aki püspökségre törekszik, jó dolgot kíván. ²A püspöknek azonban feddhetetlennek, egyszer nősültnek, józannak, megfontoltnak, mértéktartónak, vendégszeretőnek és a tanításra rátermettnek kell lennie... ¹²A diakónus legyen egyszer nősült, s gyermekeinek és otthonának jó gondviselője.”

Ebben a szövegben látjuk, hogy a többnejűség engedélyezett mindenki számára, kivéve azoknak, akik diakónusok, vagy püspökök akarnak lenni.

Matilda Joslyn Gage *Nők, egyház és állam* című könyvében azt mondta¹⁷:

„Nem világos Pál szavaiból a püspök jellemzéséről, hogy egy nő férjének kell lennie, hogy a többnejűség engedélyezett volt az első egyházban Jézus Krisztus apostolainak jóváhagyásával?! Ha így volt, ma miért léteznek más szabályok, mint azok, amelyeket maguk az apostolok hagytak jóvá?!”

Néhány keresztény többek között az Újtestamentum következő szövegeit idézi a többnejűség tilalmára:

Márk evangéliuma (10:2-12): „²A farizeusok is odamentek és megkérdezték: »El szabad a férjnek bocsátania a feleségét?« Próbára akarták ugyanis tenni. ³De ő kérdéssel válaszolt: »Mit parancsolt nektek Mózes?« ⁴»Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elküldjük az asszonyt« – felelték. ⁵Jézus folytatta: »Szívetek keménysége miatt írta ezt a parancsot. ⁶De Isten a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott. ⁷Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, ⁸és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy. ⁹Amit tehát Isten összekötött, azt ember ne válassa szét.« ¹⁰Otthon tanítványai

¹⁷ Matilda Joslyn Gage, *Nők, egyház és állam*, VII. fejezet, Többnejűség, 404. old.

ismét efelől kérdezték. ¹¹Ezt válaszolta: »Aki elküldi feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene. ¹²Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, házasságot tör.«”

Lukács evangéliuma (16:14-18): „¹⁴Hallották ezt a kapzsi farizeusok, és kigúnyolták érte. ¹⁵De ő kijelentette: »Ti igaznak mondjátok magatokat az emberek előtt, az Isten azonban belelát szívetekbe. Ami az emberek szemében nagy érték, az az Isten előtt megvetést érdemel. ¹⁶A törvény és próféták Jánosig tartottak. Azóta az Isten országának örömhíre terjed, és senki se juthat el oda erőfeszítés nélkül. ¹⁷Hamarabb ér véget ég és föld, mint hogy egyetlen vessző is elveszen a törvényből. ¹⁸Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör, és az is házasságot tör, aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el.«”

Máté evangéliuma (5:31-32): „³¹Ezt is előírták: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. ³²Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – hacsak nem parázناسága miatt –, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.”

Ahogy láthatjuk, ezek a szövegek a válásról szólnak, nem a többnejűségről, és a következő mondat jelentése: „**A teremtés kezdetétől Isten férfinak és nőnek teremtette őket**”, ez általánosan Ádámról és Éváról szól. Nem azt mondja, hogy a többnejűség tilos volt a teremtés kezdetétől, mert ez ellentmond annak, amit a Bibliából a többnejűségről tudunk, különösen a próféták esetében. Ezek a szövegek tehát nem a többnejűség tilalmát tanúsítják, hanem a válás tilalmát, akár egy felesége, akár több felesége van egy férfinak. A szövegek azt is említik, hogy az egyetlen eset, amikor a válás elfogadható, ha a feleség házasságtörést követ el. Ebben az esetben a férfi elválhat tőle, de ha igazságtalanul válik el tőle, úgy, hogy a felesége nem követett el házasságtörést, majd így vesz el egy másik nőt, akkor ő az, aki házasságtörést követett el (vagyis ő az, aki becsapta a feleségét, mert úgy kezelte, mintha egy másik, számára tilalmas férfival feküdt volna le). A szöveg nem arról szól, hogy aki elvesz egy másik nőt feleségül anélkül, hogy elvált volna az elsőtől, az megcsalja a feleségét, vagy házasságtörést követ el, és ugyanez

vonatkozik arra a kijelentésre, miszerint: „**Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, házasságot tör.**” Itt a házasságtörés a férjtől való elválásra utal, nem a többnejűsége. **Ha ez a többnejűsége utalna, akkor hogy lehetne a többnejűség lehetséges olyan nő esetében, aki elvált a férjétől, majd hozzámegy egy (egyetlen) másik férfihoz, vagy egy olyan férfi esetében, aki elvállik a feleségétől, és elvesz egy (egyetlen) másik nőt?** Ha a többnejűség lett volna a probléma, akkor az, hogy egy férfi elvállik a feleségétől, majd elvesz egy másik nőt, engedélyezett lett volna, de itt arról van szó, hogy a férfi ne váljon el a feleségétől, akkor sem, ha több felesége van.

Az a mondat, hogy „**aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör**”, világosan kimondja, hogy az a férfi, aki elvált nőt vesz feleségül, még akkor is, ha ez az ő első házassága, házasságtörőnek számít, nem a többnejűség miatt, mivel neki nem volt másik felesége, hanem azért, mert elvált nőt vett el.

Megfigyelhetjük a különbséget a Márk evangéliuma (10:2-12) és a Lukács evangéliuma (16:14-18) között. Mindkettő ugyanazt a történetet említi, de nagyon különböző szövegkörnyezetben, ami tanúságuk hiteltelenségére utal, és arra, hogy lehetetlen ezeket Allah (Isten) által kinyilatkoztatott szent szövegeknek tekinteni, vagy Jézusnak, béke legyen vele, tulajdonítani.

1 Korintus (7:1-9): „A leveletekre ezt válaszolom: Jó, ha az ember asszonnyal nem érintkezik. ²A kicsapongás veszélye miatt azonban legyen csak minden férfinak felesége és minden asszonynak férje... ⁸A nem házasoknak és az özvegyeknek ezt mondom: Jó, ha úgy maradnak, mint én is. ⁹De ha nem tartóztatják meg magukat, kössenek csak házasságot, mert jobb megházasodni, mint égni.”

Itt szintén azt mondja „**Minden férfinak legyen meg a saját felesége**”, de a jelentésének semmi köze a többnejűség tilalmához, hanem azt jelenti, hogy a férfi ne érintsen más nőt, aki nem a felesége, ne közelítsen a házasságtöréshez, mintha azt mondanánk: „Mindenki gondoskodjon a saját gyerekéről, vagy mindenki védelmezze saját otthonát, vagyonát, vagy üzletét.” Ez sem azt jelenti, hogy csak egy

fia vagy egy háza van, hanem általánosan beszél a kérdésről. Hozunk egy példát erre a Sámuel 1. könyvéből:

1 Sámuel (15:3): „Rajta hát, menj, és támadd meg Amaleket, és töltsd be rajta és mindenén, amije csak van, az átkot. Ne kíméld, hanem ölj meg férfit és nőt, gyereket és csecsemőt, marhát és juhot, tevét és szamarat!”

Ez sem azt jelenti, hogy nem szabad megölni egyetlen férfit, egyetlen nőt, egyetlen gyereket vagy egyetlen szamarat, stb. Azt jelenti, hogy egy férfit, nőt, gyereket, vagy szamarat sem.

Az a mondás, hogy „**jobb megházasodni, mint elégni**”, nem utal a többnejűség tilalmára, csak a házasságról beszél, a feleségek számának korlátozása nélkül!

Van számos olyan vezető és lelkipásztor keresztény egyházból, aki elismeri a többnejűség tilalmának hiányát a kereszténységben, és sokan közülük egynél több nőt vettek feleségül, mint például Nagy Károly francia király, I. Valentinianus császár, Luther, és mások.

Matilda Joslyn Gage is említette ezt:¹⁸

„Ahogy történelmileg ismert, mind a keresztény egyház, mind a keresztény állam felhasználta hatalmát a különböző korokban, különböző körülmények között a többnejűség javára. A negyedik században Valentinianus császár azt mondta: »Megengedtem a keresztényeknek, hogy két nővel házasodjanak.« A nyolcadik században Nagy Károly király, aki a keresztény állam és egyház feje is volt, hat nőt vett feleségül, de néhány történész kilencre emlékszik... Maga Luther, a Bibliával, az Ó- és Újtestamentummal a kezében azt mondta: »Elismerem a magam részéről, hogyha egy férfi el akar venni két vagy több nőt, nem tilthatom meg neki, mert ez a cselekedet nem sérti a Bibliát.«”

Szent Ágoston azt mondta:¹⁹

¹⁸ *Nők, egyház és állam*, VII. fejezet, Többnejűség, 398. old.

¹⁹ Hippói Szent Ágoston, *Szent Ágoston erkölcsi értekezései*

„Korunkban, amikor a római törvényt használjuk, a férfi nem vehet feleségül egy újabb nőt, amíg felesége életben van.”

Ez arra utal, hogy a többnejűség tilalma a római törvényből származik, nem a vallási szövegekből.

Szent Ágoston azt is mondta²⁰:

„Még egyszer, Jákobot, Izsák fiát nagy bűnnel vádolják, mert négy felesége volt, de ez a vád alaptalan és értelmetlen, mivel a többnejűség a hagyományuk része volt, ma azonban bűnné vált, mert nem a (mi) hagyományaink része... az egyetlen oka annak, hogy a többnejűséget bűnnek tartják, hogy mind a törvény, mind a hagyományok tiltják!”

Többnejűség az iszlámban

Hogy megértsük az iszlám nézőpontját a többnejűséggel kapcsolatban, tudnunk kell a következőket:

1. Az iszlám sem nem az első, sem nem az egyetlen vallás, amely engedélyezi a többnejűséget, viszont az első és egyetlen vallás, amely korlátozásokat rendel el a többnejűséggel kapcsolatban. Meghatározta a feleségek maximális számát négyben, míg az összes többi vallás, amely engedélyezi a többnejűséget, nem tesz korlátozásokat a feleségek számának tekintetében. Al-Háarith bin Qaisz (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Mikor muszlim lettem, nyolc feleségem volt, és ezt elmondtam a Próféának □, aki azt mondta nekem: »Válassz közülük négyet (és válj el a többiektől).« ”

(Abu Dáwúd)

²⁰ Philip Schaff, *Niceai és Nicea utáni atyák*, Első sorozat, IV. kötet, Szent Ágoston: *Írások a manichaeánusok és a donátisták ellen*, XXII. könyv, 289. old.

2. A többnejűség az iszlámban nem kötelező minden egyes muszlim számára, és nem követ el bűnt, ha nem teszi, nem is számít ez a hit hiányának, hanem a megengedett cselekedetek közé tartozik. Aki akar házasodni egynél több nővel, megteheti, és aki nem akar, ő is megteheti. Ez egyik példája az iszlámban található sok megengedett cselekedetnek, amelyért a muszlim nem lesz felelősségre vonva, ha nem teszi meg.

3. Hogy megismerjük és megértsük a Korán-vers leírójelének az okát, amely megengedi a többnejűséget és meghatározza, hogy négy feleség engedélyezett, el kell olvasnunk azokat a Korán-verseket, amelyek **ezt megelőzik**, meg kell őket értenünk, és meg kell értenünk ezek leírójelének az okát. Csak akkor fogjuk megérteni, hogy ez a vers azért jött le, hogy védelmezze a nőket, és megőrizze jogaikat.

A Mindenható Allah azt mondja:

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Ádám) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleségét (Hawwát – Évát) és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdegetni (kölcsonös jogok)! És (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah örökként áll felettetek. * Adjátok meg az árváknak az ő javaikat! És a rosszat (ami nálatok van) ne cseréljétek fel (azzal a) jóval (ami náluk van)! Ne habzsoljátok az ő javaikat a magatokéhoz (téve azt)! Bizony nagy bűn ez! * Ha attól félték, hogy nem tudtok igazságosan bánni az árvákkal, (ha valaki feleségül akarja venni a gondoskodására bízott árva lányokat a hozományuk miatt, ahogy az iszlám előtt szokás volt, akkor hagyja őket, és más nőket vegyen el) úgy (hagyjátok őket és) vegyétek feleségül azokat – az asszonyok közül – (másokat) akik tetszenek nektek, kettesével, hármassával, négyesével! Ám ha attól félték, hogy nem tudtok igazságosak lenni (velük), akkor csak egyet, vagy azt (a szolgálót - rabszolgát), akit a jobbotok birtokol. Ez közelebb van ahhoz, hogy a bűnt elkerülhessétek. * Adjátok oda az asszonyoknak a hozományukat (kötelező jegyajándék, amit a férfi ad a nőnek) ajándékként jó szívvvel! És ha ők úgy találják jónak, hogy átengednek nektek

abból egy részt (abban az esetben) használjátok azt haszonnal, egészséggel (mert Allah megengedte). * A gyengeelméjűeknek (és az árvának akik a ti gyámságotok alatt vannak) ne adjátok oda a javaitokat (azaz, az ő vagyonukat, amelyet ti kell megőrizetek a számukra, és nem elpocsékolni úgy mintha a tiétek lenné), amelyeket Allah nektek adott megélhetésül (mert ezeket a javaikat Allah támogatja rajtatok keresztül a gyenge elméjűeket és a kisgyerekeket, mivel ők nem tudják helyesen felhasználni vagy megőrizni azt). Abból tápláljátok őket és ruházzátok is! Illendő szavakat mondjátok nekik! (mondjátok meg nekik, hogy megkapják a javaikat ha megnőnek, amikor helyesen tudják majd kezelni azt) * Vessétek próbának alá az árvákat (értelmüket vizsgálva), míg el nem érik a házassági kort. Ha az érettséget tapasztaljátok a részükről, akkor adjátok át nekik a javaikat! És ne pocsékoljátok el azt túlzó és sietős módon (attól félve), hogy nagykorúak lesznek. Aki gazdag az legyen önmegtartóztató! Aki pedig szegény az illendő módon nyúljon hozzá! Miután átadtátok nekik a javaikat, állítsatok tanúkat hozzájuk! Allah elégséges számon Kérő.”

(An-Niszá 4:1-6)

E nemes versek elején a Mindenható Allah megparancsolja az embereknek, hogy Őt szolgálják és Őt féljék, majd megparancsolja az árvák gyámjainak, hogy adják oda nekik a javaikat, ha eléri a serdülőkort, és vizsgálják meg, hogy tudják-e kezelni pénzüket, és ne használják ki őket azáltal, hogy elveszik a pénzüket. Az arabok az iszlám eljövétele előtt becsapták az árvákat, ezért ha valakinek volt egy árva a gyámsága alatt, összekeverte az árva vagyonát a sajátjával, és elvette, ami jó volt, és csak a rosszat hagyta meg neki, így elcsalva az árva vagyonát. Al-Szaddi azt mondta:

„Az arabok között elterjedt volt, hogy az árva gyámja összekeverte az árva vagyonát a sajátjával, így vett egy kövér juhott az árva juhok közül, egy soványt adott helyette, és azt mondta: egy juh egy juhért. Elvett egy jó dirhemet és kicserélte egy rossz dirhemre, és azt mondta: egy dirhem egy dirhemért.”

A Mindenható Allah megtiltotta az árva vagyonából való lopást, amikor azt mondta:

„Adjátok meg az árváknak az ő javaikat! És a rosszat (ami nálatok van) ne cseréljétek fel (azzal a) jóval (ami náluk van)! Ne habzsoljátok az ő javaikat a magatokéhoz (téve azt)! Bizony nagy bűn ez!”

(An-Niszá 4:2)

A csalások sorozata folytatódott, ahogy az árvák vagyonából való lopás is, különösen, ha az árva lány volt. Amikor Urwa ibn Az-Zubair (Allah legyen vele elégedett) megkérdezte Áisát (Allah legyen vele elégedett) a Mindenható Allah mondásáról, hogy **„Ha attól félték, hogy nem tudtok igazságosan bánni az árvákkal (lányokkal)”**, azt mondta:

„Ó, unokaöcsém! Ez egy árva lányról szól gyámja védelme alatt, akinek a pénze össze lett keverve a gyám pénzével, és a gyám érdeklődést mutatott a lány szépsége és a vagyona iránt, és el akarta venni őt feleségül kicsi, vagy csökkentett jegyajándékkal. Az ilyen gyámok számára tilos volt feleségül venni az árva lányokat, kivéve, ha igazságosan bánnak velük, és megadják nekik a teljes jegyajándékot; és parancsot kaptak, hogy más nőket vegyenek feleségül (ha attól félték, hogy nem lennének képesek igazságosan bánni az árva lányokkal).”

(Al-Bukhári)

Ezért a Nemes Vers lejött az olyan férfival kapcsolatban, aki elloppja az árva jogos tulajdonát, aki az ő gyámsága és védelme alatt van. Ha egy férfi el akart venni feleségül egy árva lányt, akkor nem adta neki oda a jegyajándékát, ahogy rendszerint más nőknek odaadta. A Mindenható Allah ezért megtiltotta neki, hogy ezt tegye, és megparancsolta neki, hogy vagy adjon oda neki a rendes jegyajándékot, ahogy más nőknek odaadná, vagy álljon el attól, hogy feleségül veszi, és vegyen el más nőket, kettőt, hármat, vagy maximum négyet.

Azonban ahogy rendszerint lenni szokott, az iszlám ellenségei megjelennek híres mágikus ollójukkal, és kivágják a Nemes Versekből mindazt, ami megelőzi a Mindenható Allah mondását, hogy **„vegyétek feleségül azokat – az asszonyok közül – (másokat) akik tetszenek nektek, kettesével, hármasával, négyesével”**, és azt is,

ami ez után jön, amikor a többnejűség feltételéről, a feleségek közötti igazságosságról van szó.

A többnejűség feltétele a Koránban

Az iszlám nem megparancsolja a férfiaknak, hogy vegyen el több nőt, hanem megengedi neki, hogy ezt megteheti, abban az esetben, ha a kiszabott feltételeknek eleget tesz. Ezek elég komolyan elgondolkoztatják, mielőtt eldönti, hogy valóban akar-e egy második feleséget. Egyik feltétele, hogy igazságos legyen feleségei között az étel, ital, ruházat és lakhatás tekintetében. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ám ha attól féltek, hogy nem tudtok igazságosak lenni (velük), akkor csak egyet.”

(An-Niszá 4:3)

Az iszlám azt is megtiltotta, hogy valaki elnyomást és igazságtalanságot kövessen el feleségeivel szemben, vagy, hogy az egyikükkel kedvesebb legyen, mint egy másikkal. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ti nem lesztek képesek arra, hogy igazságosak legyetek az asszonyokkal, még ha igyekeztetek is. Ne forduljatok ám el teljes elfordulással (csak egyikükhöz, többet adva nekik időből és ellátásból) és ne hagyjátok őket (a másikat) bizonytalanságban (sem házasságban, sem elvált)! Ha békés megegyezésre tudtok jutni és istenfélők vagytok (eltávolodtok mindattól, ami rossz), Allah Megbocsátó és Irgalmas.”

(An-Niszá 4:129)

Allah Küldötte □ azt mondta:

„Ha egy férfinak két felesége van, és az egyikhez hajlik, a Feltámadás Napján úgy fog előjönni, hogy testének egyik oldala lóg.”

(Ahmed, Abu Dáwúd, An-Naszái, At-Tirmidhi és Ibn Mádzsah)

Megjegyzés: Kedves olvasó, figyelembe kell venni, hogy az iszlám egy nemzetközi vallás, amely az egész emberiséghez nyilatkoztatott ki, minden időre és minden helyre, és nem egy bizonyos néphez vagy közösséghez, saját gondolkodásmódjuk és vágyaik szerint. Ezért az iszlám megengedte a férfinak, hogy több nőt vehet feleségül, megértve életük valóságát és életkörülményeiket, mivel ami ebben a társadalomban nem megfelelőnek tűnhet, elfogadható lehet egy másik társadalomban, és ami nem megfelelőnek látszik ebben az időben, az lehet, hogy egy másik időben megfelelő. Ez a döntés a nőknek kedvez, akik vénkisasszonyok maradnának, ha nem lenne többnejűség. Ezért bárki, aki élni akar ezzel az engedménnyel, csak a feltételeket betartva teheti ezt, és aki nem akar, ne tegye.

V. Rész

Közösségeket vezető politikai rendszerek

- Különbség az iszlám saría és az ember alkotta politika között
- A Biblia véleménye a demokráciáról
- Az iszlám saría és a szabad véleménynyilvánítás

V. Rész

Közösségeket vezető politikai rendszerek

Különbség az iszlám saría és az ember alkotta politika között

Sokféle különböző ember alkotta politikai rendszer létezik, jelenleg kétféle rendszer van, ami megjelenik a modern társadalomban: a demokratikus rendszer és a diktátori rendszer. Operációs gyakorlataik bebizonyították alkalmatlanságukat amellet, hogy a békét és a nemzetközi jogot sem képviselték, amelynek érdekében az emberek létrehozták ezeket a rendszereket. Ami a legfurcsább, hogy a világ kutat egy olyan rendszer után, amely biztosítja a stabilitást és a biztonságot az embereknek, mikor ott van a szemük előtt: ez az iszlám saría. Azonban a politikai elit egy része, amely szívja az emberek véré, tudja, hogyha bevezetnék az iszlám saríát, akkor elveszítenék hatalmukat és előjogaikat. Ezért kényszerítik a törvényhozókat és jogászokat, hogy olyan törvényeket alkossanak, amelyek megadják nekik a teljes ellenőrzést a gyengébbeken.

A demokrácia definíciója

A demokrácia görög eredetű szó, amely két szóból származik: „demosz”, vagyis nép, és „kratosz”, vagyis uralkodás, tehát az emberek uralkodását jelenti maguk felett azáltal, hogy parlamenti rendszert hoznak létre, ahol az emberek által választott képviselők képviselik őket. Ott megtárgyalnak minden törvényt, és azokat fogadják el, amelyeket a parlamenti többség elfogadja. Tehát a többség véleményét kell törvénybe iktatni, még akkor is, ha ez ellenkezik a parlamenti kisebbség véleményével. Törvényei ezért instabilak, mivel maga a parlament is instabil. A Mindenható Allah kijelentette a Koránban, hogy az emberek ügyei nem lesznek jók és szilárdak, csak akkor, ha Allah törvényeit alkalmazzák. Azt mondja:

„Ám ha az Igazság az ő vágyukat követné, akkor az egek és a föld romlással lenne telítve és a bennük lévőök is. De Mi az ő intésüket hoztuk el. Ám ők intésüktől elfordulnak.”

(Al-Muminún 23:71)

A diktatúra definíciója:

A diktátori rendszer a demokratikus rendszer szöges ellentéte. Itt az uralkodó elit kisebbség vagy a diktátor véleménye az, amit törvényként alkalmaznak, még akkor is, ha ez ellenkezik az emberek többségének véleményével. A Mindenható Allah a következőket mondja a Fáraóra, aki áthágott minden határt, romlást okozott a földön és rabszolgasorba taszította az embereit:

„Azt mondta a Fáraó: »Csak azt mutatom meg nektek, amit én látok (ahogyan én vélekedem) és a helyes útra vezetlek benneteket.«”

(Gháfir 40:29)

Sokunk számára, ha halljuk a *demokrácia* szót, szép jelentéstartalom társítunk hozzá, mint az egyéni szabadságjogok biztosítása, a másik ember véleményének elfogadása, a szólásszabadság és a kisebbségek vallásgyakorlatának biztosítása, jogaik és érdekeik tiszteletben tartása, és természetesen az, hogy ne üldözzék őket. Azonban a valóságban a demokratikus rendszer diktatórikus tulajdonságokkal rendelkezik, vagy még pontosabban, az önkényuralmi rendszerhez hasonló. Ez azért van, mert a többség a kisebbségre kényszeríthet bármit, ami tetszik nekik, még akkor is, ha ezek a szabályok ellentétben állnak a kisebbségek alapelveivel, érdekeivel, gondolkodásmódjával, sőt, még akkor is, ha káros lehet számukra. Itt van néhány mai példa arra, ami megmutatja a demokrácia csúnyább arcát:

- 2009-ben Svájcban a demokrácia nevében népszavazást tartottak a minaretek betiltásáról. Ezek után törvényt alkottak a többség véleménye alapján, amely megfosztotta a muszlim kisebbséget a minaretek építésétől mecsetjeikhez. Az Amnesty International kifejezte, hogy sajnálja a szavazás eredményét, és utalt

rá, hogy a minaretek tilalma megsérti Svájc elkötelezettségét a vallás szabad kifejezése mellett.

- A demokrácia nevében néhány európai fővárosban napjainkig tilos mecseteket építenie a muszlim kisebbségnek. Minden alkalommal a muszlim kisebbség engedélyt ad be a mecsetépítésre, a parlamenti többség ellene szavaz, vagy ha megszavazzák, annyi feltételt és elvárást támasztanak, ami lehetetlenné teszi az építést.

- A demokrácia nevében néhány európai országban olyan törvényeket hoztak, amelyek szerint az európai muszlim nők nem hordhatnak nikábot a nyilvános helyeken. Erre olyan kifogásokat hoztak, hogy nem helyes eltakarni az arcot a nyilvános helyeken, és hasonló. Még ha valaki számára ez a magyarázat racionálisnak tűnhet is, azt látjuk, hogy ugyanezek a kormányok kötelezővé teszik a biciklistáknak, hogy olyan sisakot viseljenek, amely fedi az arcukat is az utcákon és a nyilvános helyeken. Nem kell a biciklistáknak is megmutatniuk az arcukat? Emellett sokan európai, vagy kelet-ázsiai országokban, mint Kína, Thaiföld vagy más helyeken orvosi arcmaszkot viselnek, mert úgy érzik, hogy ez megvédi őket a vírusoktól és betegségektől, és senki nem mondja, hogy ez helytelen, még akkor sem, ha az arcuk el van fedve a nyilvánosság előtt.

Az, hogy megtiltják a nőknek, hogy mit viseljenek, nem választási szabadságuk iránti tiszteletlenség és személyes szabadságuk és hitük kifejezése jogának korlátozása?

Az, hogy nem gyakoroljuk valakinek a vallását, nem jelenti, hogy jogunk van rájuk kényszeríteni, hogy elhagyják. Sok indiai szikh fekete turbánt hord, és hajukat hosszan megnövesztik, nem vágna le belőle semmit. Szabadon mozognak Európában, akár kormányzati posztokat is betöltenek, és nem kell levenniük a turbánjukat. Senkinek nincs joga arra kényszeríteni őket, hogy vegyék le a turbánt, vagy vágják le a hajukat, csak azért mert ők nem hordanak turbánt és hosszú hajjal!

- A demokrácia nevében az egyik fejlett országban egy jobb szélső párt nyert a helyhatósági választásokon. Első döntésük az volt,

hogy megtiltották a hálál étkezést a muszlim diákok számára, akik a hatáskörükbe tartozó iskolákba jártak. Kötelezték az iskolákat, hogy sertéshúst és nem iszlám saria szerinti vágással levágott állatok húsát adjanak a muszlim diákoknak, pedig a feladatuk az lett volna, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek megszüntetik a korrupciót és garantálják a szabadságot.

- A demokrácia nevében néhány fejlett országban olyan törvényt hoztak, amely megtiltja a hálál vágást az országban. Ez azt jelenti, hogy a muszlimok nem ehetnek húst, ami az iszlám saria szerint lett levágva. A cél az volt, hogy rávegyék a muszlimokat az ország elhagyására, és olyan helyre menjenek, ahol tiszteletben tartják hitüket. A muszlimok ugyanis nem ehetnek olyan húst, amely az állat elektrosokkal, fejbecsapásával, felakasztásával, megfojtásával, vagy vízbefojtásával történő megöléséből származik.

Ez csak néhány példa a többség zsarnokságára a kisebbségi jogok felett. Megszűnik a vallásgyakorlat szabadsága üldöztetés vagy bántalmazás nélkül, vagy az a jog, hogy mindenki úgy öltözködik és úgy étkezik, ahogy neki tetszik! Ezekből és más példákból világos, hogy a demokratikus vagy világi rendszerek nem képesek a gyakorlati valóságban más rendszerekkel együttműködni. Ami a kisebbségeket illeti, kifogásokat hoz annak érdekében, hogy igazolja üldözésüket és elnyomásukat, és azzal vádolja őket, hogy nem képesek együtt működni más rendszerekkel. Az iszlám saria ezzel szemben minden embert elfogad vallási különbségeik ellenére, mert a kisebbségek jogait a többségi véleménytől függetlenül megadja, és a többség köteles megvédeni ezeket a jogokat, nem sértheti meg őket, **még akkor sem, ha a többség véleménye különbözik.**

Itt nem számít a többség véleménye, ha ellenkezik az elnéző iszlám saria által garantált jogokkal. Aki szeretne ez után többet kutatni, sok könyv szól a nem muszlimok jogairól a muszlim országokban. A Mindenható Allah kijelenti az igazságot:

„És ha te engedelmeskedsz azok nagy többségének, akik a földön vannak, akkor ők tévútra visznek téged Allah Útjáról. Hiszen ők csak véleményt követnek és találgatnak.”

(Al-Anám 6:116)

A nemzetek közötti békés együttélés bármilyen fokát is érték el az ember alkotta rendszerek a társadalmon belül, egy sem érte el azt a szintet, amelyet az iszlám saría biztosít. Ennek az az oka, hogy az iszlám saría isteni törvényrendszer, amelyet az az Egy nyilatkoztatott ki, Aki teremtette az emberiséget, és Ő tudja a legjobban, hogy nekik mire van szükségük. A Mindenható Allah azt mondja:

„Vajon annak ne lenne tudomása mindenről, Aki teremtett? Ő Al-Látif (Kegyes) és Al-Khabír (Mindentudó).”

(Al-Mulk 67:14)

A Biblia véleménye a demokráciáról

A Biblia az egész demokráciát elítéli.

Pál Rómaiaknak szóló levelében (13:1-7) azt írta:

„¹Mindenki vesse alá magát a fölöttes hatalomnak. Mert nincs hatalom, csak az Istentől, ami van, azt Isten rendelte. ²Ezért aki a hatósággal szembeszáll, Isten rendelkezésének szegül ellene. Az ellenszegülő pedig magára vonja az ítéletet. ³A felsőbbség nem arra való, hogy a jótettől ijesszen el, hanem a rossztól. Azt szeretnéd tehát, hogy ne kelljen a hatalomtól tartanod? Tedd a jót és megdicsér, ⁴mert az Isten eszköze a javadra. De ha gonoszságot művelsz, rettegj, mert nem hiába viseli a kardot. Isten eszköze, hogy a gonosztevőt megbüntesse. ⁵Alá kell tehát magadat vetned neki, nemcsak a megtorlás miatt, hanem a lelkiismeret szerint is. ⁶Ezért fizettek adót is, hiszen akik behajtják, Isten szolgálói. ⁷Adjátok meg mindenkinek, ami jár neki: akinek adó, annak az adót, akinek vám, annak a vámot, akinek hódolat, annak a hódolatot, akinek tisztelet, annak a tiszteletet.”

Az iszlám saría és a szabad véleménynyilvánítás

Az iszlám saria megalapítja és megerősíti a szólásszabadság fontosságát, különösen azt, ami hasznos a társadalom számára, és nem teszi tönkre, ami egyesíti az embereket és nem szétválasztja, és ami közös célokat határoz meg, nem sérti és támadja meg mások szabadságát. Nem azt a szólásszabadságot, amely ellenőrizetlenül rombol, és nem épít, ront, és nem javít, és ellenségességet szít a társadalom tagjai között. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Az egyik férfi nép ne tréfálkozzon gúnyolódva a másikkal, lehet, hogy azok jobbak, mint ők! De a nők se más nőkkel, lehet, hogy ők jobbak, mint ők. És ne gyalázzátok egymást, és ne aggassatok egymásra gúnyneveket! Milyen fertelmes dolog a gonoszság neve, a hit után (hogy a hívő úgy szólítsa hittestvérét, hogy »te bűnös« vagy »te gonosz«). Akik nem mutatnak bűnbánatot, azok a bűnösök.”

(Al-Hudzsurat 49:11)

Látjuk a szatirikus TV műsorokat sok civilizált országban a világ minden táján, hogy mennyire közömbösek azoknak az érzései iránt, akiket kritizálnak megalázó komédia stílusukban. Ezt az iróniát az ember alkotta törvények szólásszabadságnak nevezik, és garantálják létjogosultságát. Ezek a műsorok néhány országban politikai tartalommal bírnak, és semmi közük a szólásszabadsághoz, mert bizonyos politikai pártok tartják fenn, hogy gyengítsék politikai ellenfeleiket, és csökkentsék népszerűségüket.

A szólásszabadságnak az iszlám sarián belül vannak szabályai és szabványai, amelyeket ha az ember áthág, az az emberek jogainak megsértését és magának a társadalom jogainak megsértését jelenti. Mit akartak például elérni Allah Küldötte □ kigúnyolásával? Mi volt ezzel a céljuk? Milyen pozitív eredmény érhető el ezáltal? Nem arról van szó, hogy a gyűlölet szellemét népszerűsítik a nemzetek között? Vagy egyazon társadalom muszlim és nem muszlim tagjai között? A halottak iránti agresszió és tiszteletlenség civilizált viselkedés? Aki ezt tette és ezt támogatta, ha szüleit, gyerekeit, kedvenc futballistáját vagy hírességét átkoznák, nem viselné el, megvédené őket bármi áron. Emlékezzünk rá, hogy abban az országban, ahol Allah egyik Küldöttét

megsértették a szólásszabadság ernyője alatt, a törvény üldözi a sértés és gúny minden formáját az államfő vagy a miniszterelnök ellen. **Az államfőt nem lehet megsérteni karikatúrával, ugyanígy a szabadság ernyője alatt?**

Az iszlám megtiltotta mások hitének sértegetését, hogy bezárjon minden ajtót, ami veszekedéshez vagy ellenségeskedéshez vezet a társadalmon belül, és hogy elkerülje a szélsőségeség minden formáját. Ezért a bölcseknek el kell ítélniük mindazokat, akik ellenségeskedést akarnak szítani a nemzetek között, ami mindent elpusztító háborúkhöz vezetnek. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ne szidalmazzatok azokat (a hitetleneket), akikhez Allah helyett fohászkodnak, (nehogy) ők is szidalmazzák Allahot ellenséges érzületükben, tudás nélkül. Így ékesítettük fel minden közösség számára a maguk cselekedetét. Majd az Urukhoz lesz a visszatérésük és tudatni fogja velük mit tettek.”

(Al-Anám 6:108)

Tartsuk észben, hogy Allah Küldöttének □ gúnyolása nem a mai kor találmánya, hanem már akkor elkezdődött, mikor ő □ elkezdte küldetését. Ellenségei azt mondták róla, hogy hazug, jövendőmondó, költő és bolond. A Mindenható Allah azt mondja:

„Mi bizony tudjuk, hogy a szíved szomorú amiatt, amit mondanak. Az Urad iránti hálát hirdesd! És tartozz a leborulók közél! Szolgáld az Uradat, amíg el nem jön hozzád a bizonyosság (a halál).”

(Al-Hidzsr 15:97-99)

A szólásszabadság szabályainak és szabványainak meghatározása nem csupán az iszlám saría sajátja, hiszen más társadalmak is ezt teszik hitük és nemzetük értékei szerint.

Az Egyesült Királyságban például betiltottak egy filmet Jézus Krisztusról (béke legyen vele), azzal a kifogással, hogy a kereszténység az állam társadalmi rendjének része, és ezt tiszteletben kell tartani és figyelembe kell venni. Sok más ország is korlátozza az emberek szólásszabadságát abban az esetben, ha ez a szabadság az zsidókkal kapcsolatos, vagy megkérdőjelezi a holokausztot, mivel az

ilyen országok azokat, akik ezt teszik, antiszemitának bélyegzik, majd börtönbe zárják.

Az iszlám saría egy kedvező környezetet hozott létre a szólásszabadságra, amely a jót erősíti, és megtiltja a rosszat vagy annak terjedését. Ezért minden egyénnek megadta a jogot, hogy részt vegyen és kinyilvánítsa véleményét a társadalmat érintő kérdésekről, amíg nem indítja az embereket a rosszcselekedetek megtételére. A Mindenható Allah azt mondja:

„Az Allahtól származó könyörület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled. Bocsáss meg hát nekik (a hibáikért) és kérd Allah bocsánatát a számukra! Tanácskozz velük az ügyben! És ha valamit elhatároztl, úgy (abban az esetben) hagyatkozz Allahra. Allah bizony szereti azokat, akik Reá hagyatkoznak.”

(Ál-Imrán 3:159)

Az iszlám emellett előírta, hogy a szólásszabadságot az ember felelősen gyakorolja, hogy ne befolyásolják mások, és hogy különbséget tegyen jó és rossz között, ahogy a Próféta ﷺ mondta:

„Ne hagyjátok, hogy 'igen-emberekké' váljatok, akik azt mondják: »Ha az emberek jót tesznek, mi is jót teszünk, és ha rosszat tesznek, akkor mi is rosszat teszünk.« Ehelyett hozzátok meg saját döntéseiteket, és ha az emberek jót tesznek, ti is tegyetek jót, de ha rosszat tesznek, akkor ne viselkedjetek igazságtalanul.»

(At-Tirmidhi)

Ez a szólásszabadság az iszlámban nemcsak elmélet, vagy egy bizonyos embercsoport monopóliumát jelenti, hanem mindenki számára elérhető. A Küldött ﷺ, aki minden teremtmény számára küldetett könyörületként, gyakorlatban alkalmazta, hogy hitközössége (ummája) kövesse példáját eltávozta után is. Közölték, hogy Abu Szaíd Al-Khudri (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Egy beduin elment a Prófétához ﷺ, hogy kérje adóssága visszafizetését, amivel a Próféta ﷺ tartozott neki, és durván szólt hozzá: » Addig foglak zavarni, amíg vissza nem fizeted nekem.« A Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) megsziadták és azt

mondták neki: »Jaj neked, tudod te, hogy kivel beszélsz?« Azt mondta: »Én csak azt kérem, ami engem illet.« A Próféta □ azt mondta: **»Miért nem támogatjátok azt, aki jogokkal rendelkezik?«** Majd üzenetet küldött Khaula bint Qaisznak: **»Ha van datolyád, add nekünk kölcsön, amíg a mi datolyánk megérkezik, akkor vissza fogjuk fizetni neked.«** Azt mondta: »Igen, apám legyen érted feláldozva, Ó Allah Küldötte!« Tehát adott neki kölcsönt, és így (a Próféta) ki tudta fizetni a beduint és ételt is adott neki. (A beduin) azt mondta: »Teljes fizetséget adtál nekem, Allah adjon neked teljes fizetséget.« A Próféta □ akkor azt mondta: **»Ők a legjobb emberek. Az a nép ne tisztuljon meg (a bűntől), akik között a gyenge nem kapja meg a jogait nehézség nélkül.«**”

(Ibn Mádzsah)

Társai követték a példáját eltávozta után is, és mikor hűségesküt tettek Abu Bakr Asz-Sziddíqnek (Allah legyen vele elégedett) amikor ő lett az utóda, Abu Bakr beszédet mondott az embereknek, amely tartalmazta az iszlám kormányzás alapjait. Ezt a többi nemzet még nem érte el, és soha nem is fogja emberi törvények alatt, amelyek a vágyakat és a politikai és társadalmi érdekeket követik. Azt mondta:

„Ó emberek, én vagyok most az uralkodótok, és nem én vagyok a legjobb közöttetek, ezért ha azt látjátok, hogy jót teszek, támogassatok, de ha azt látjátok, hogy rosszat, akkor javítsatok ki. Csak addig engedelmeskedjete nekem, amíg én engedelmeskedem Allahnak veletek kapcsolatban. Ha engedetlen lennék Vele szemben, akkor ne engedelmeskedjete nekem. A legerősebb közületek előttem a leggyengébb, amíg át nem veszem tőle, ami más embereket megillet, és a leggyengébb közületek erős előttem, amíg oda nem adom neki, ami megilleti. Ezt mondom és kérem Allahtól, hogy bocsásson meg nektek és nekem.”

(A Próféta életrajza Ibn Hisámtól,
At-Tabakát Ibn Szádtól,
A kezdet és a vég Ibn Kathírtól)

A vallás kifejezésének szabadsága

Az iszlám saría kijelenti a nem muszlimok, a zsidók és a keresztények számára a vallásszabadságot üldöztetés nélkül, tehát senkit nem lehet kényszeríteni, hogy elhagyja vallását és vegye fel az iszlámot. A Mindenható Allah azt mondja:

„Nincs kényszer a vallásban! Ím világossá lett az egyenes Út és a tévelygés (különbözősége). Aki megtagadja a bálványokat (minden más, amit Allahon kívül imádnak, mint sátán, ördögök, bálványok, kövek, nap, csillagok, angyalok, emberek, szentek, sírok, uralkodók, vezetők, stb., akiket hamisan imádtak) és hisz Allahban, az a legszilárdabb kapaszkodóba fogódzik, amely elszakíthatatlan. Allah Számi (Halló) és Álím (Tudó).”

(Al-Baqarah 2:256)

A történelem ezzel szemben sok olyan eseményt említ, amikor keresztény szekták egymást üldözték, hitükben lévő különbségek miatt.

A tudományos kifejezés szabadsága

Az iszlám saría kijelenti a szólásszabadságot a tudományban és az oktatásban, és felemelte a tudósok rangját, míg a történelem erőszakos konfliktusokról számol be az egyház és a tudomány, a tudósok között, és azt, hogy elnyomták a tudomány szabad kifejezését.

Az iszlám saría minden muszlim számára előírja a tudás és az oktatás keresését. Allah Küldötte □ azt mondta:

„A tudás keresése kötelező minden muszlim számára.”

(Abu Dáwúd, Ibn Mádzsah)

Az iszlám saría felemelte a tudósok státuszát. A Mindenható Allah azt mondja:

„Azokat, akik hisznek közületek és azokat, akiknek tudás adatott, Allah fokokkal magasabbra emeli. Allah mindenről tud, amit ti tesztek.”

(Al-Mudzsádilah 58:11)

Szólásszabadság a Bibliában

Ahogy láttuk **Pál Rómaiaknak írt levelében (13:1)**, a levél megsemmisíti a demokrácia és a szólásszabadság minden eszközét, és megalapozza a diktatúrát és az önkényuralmat és a vezető iránti alávetettséget teljes engedelmességgel.

VI. Rész

- Dzsihád az iszlám saría szerint
- A világ helyzete az iszlám előtt, az iszlám eljövetelkor és utána
- A királyaik vallását követő népek
- A kereszténység karddal való terjesztése
- Dzsihád – a vallásszabadság garanciája
- Allah Küldötte □ levelei a keresztények védelmében
- Az iszlám üzenetét közvetítő dzsihád fő feltételei:
 1. A dzsihád fokozatai
 2. A dzsihád előzményei
 3. A dzsihád célja
 4. Ki áll a dzsihád kereszttüzében
 5. A dzsihád szabályai
- Minden muszlim háború dzsihád?
- Szent Háború
- Különbség háború és dzsihád között
- Harc a Bibliában

VI. Rész

Dzsihád az iszlám saría szerint

Ez a fejezet nem elégséges ahhoz, hogy elmagyarázza a dzsihád jelentését, okait, céljait és erkölcsiségét, de összefoglaljuk, hogy kedves olvasónknak egy vázlatos képet adjunk az Allah ügyéért vívott dzsihádról. Arról a dzsihádról, amelyet Allah sariájának gyűlölői megpróbáltak az iszlám elleni félreértések kapujába állítani, hogy megrémítsék az embereket, de magyarázatunkkal világossá válik, hogy a dzsihád valójában könyörület az emberiség iránt.

A világ helyzete az iszlám előtt, az iszlám eljövetelekor és utána

Aki olvassa és tanulmányozza a nemzetek és civilizációk történelmét, látni fogja, hogy a föld háborúk sokaságától égett, amelynek az emberek és a pénz voltak az üzemanyaga. Hány várost romboltak le, hány gazdaság omlott össze, hány feleség özvegyült meg, hány gyerek árvult el? Emberek millióinak a jogait sértették meg, és ezek a háborús áldozatok mindenhol megjelentek.

Európában nem volt egyetlen olyan ország sem, amelynek határai szilárdan álltak. A határok mindig változtak a keletről, nyugatról, délről és északról jövő inváziók miatt, és a háború tüze az országok között egy napra sem hagyott alább. Minden ország vagy elnyomta a másikat és adót (dzsizia) szedett a tőle, vagy elnyomott volt és adót fizetett a másíknak. Az adó kiszabásának a célja az volt, hogy lássák az adott ország folyamatos lojalitását vagy annak hiányát, és ha egy ország abbahagyta az adófizetést az őt ellenőrzése alatt tartó országnak, az egyet jelentett a hadüzenettel.

A királyaik vallását követő népek

Az iszlám előtt az emberek királyaik vallását és hittételeit követték. A Bizánci Császárságnak nem volt olyan polgára, aki merészelte volna a zoroasztrianizmust (mágus hitet) követni, amely a Perzsa Birodalom vallása volt, mert akkor a császár ellen lázadónak tekintették volna, halálra ítélték és keresztre feszítették volna, hogy az ellenség vallását választotta, és fordítva. A keresztény szekták között még szörnyűbb háborúk folytak vallásaikban lévő különbségek miatt. Ennek egy példája, hogy a Római Birodalom, amelynek hivatalos vallása a többistenhit volt, üldözte az egyiptomi koptokat keresztény vallásuk miatt. Miután a Római Birodalom a keresztény vallást tette meg hivatalos vallásának, tovább üldözte és mészárolta az egyiptomi keresztényeket, a vallásukban lévő különbségek miatt.

A kereszténység karddal való terjesztése

A keresztények egy kis üldözött csoport voltak a Római Birodalomban, azonban amikor I. Konstantin felvette a keresztény vallást, a keresztények hatalomra tettek szert, és vallásuk lett a Római Birodalom hivatalos vallása. Ezt a változást követően minden pogányt üldözni kezdtek; kultushelyeiket lerombolták vagy templomokká alakították át. Még azokat a keresztényeket is üldözték, akik az uralkodó felekezet ellen léptek fel. Erre hozunk néhány példát:

- I. Teodósius korában a kereszténységet nyilvánították a Római Birodalomban egyedül elfogadható vallásnak. Az alexandriai könyvtárat porig égették, mert tartalmazott pogány könyveket is, és a görög olimpiai játékokat eltörölték, mondván, hogy pogány szokásokat tartalmazott.
- 772-ban Nagy Károly 33 évig harcolt a szászok ellen, hogy rájuk kényszerítse a kereszténységet a kard erejével. Egyik bűne a verdun-i mészárlás volt 782-ben, ahol 4500 szász rabot végzett ki, mert

elutasították a kereszténység felvételét. Amikor Nagy Károly hadserege elvonult, a szászok bosszút álltak a mészárlásért, felégették a templomokat és lemészárolták a papokat. Nagy Károly törvényt adott ki „Capitulatio de partibus Saxoniae” néven, amely kijelentette, hogy minden szászt meg kell ölni, aki elutasítja a kereszténység felvételét.

- 1929 és 1945 között a horvát *Usztasa* forradalmi mozgalom mészárlást követett el az ortodox szerbek ellen, és kényszerítette őket a katolicizmus felvételére, ami szerb áldozatok százezreit eredményezte.
- Az 1909 és 1970 közötti „ellopott gyerekek” vagy „ellopott generáció” esete, amikor az ausztrál kormány és egyház bennszülött őslakos gyerekeket ragadott el szüleiktől erőszakkal, távol tartotta őket szüleiktől, és keresztény hitre térítette őket.
- 2007-ben XVI. Benedek vatikáni pápa bocsánatot kért Latin-Amerika kontinens népeitől a spanyol gyarmatosítók által elkövetett üldözésért és mészárlásokért, amelyeket a „kötelező keresztény hitre térítés” nevében követtek el.²¹
- A tizenhatodik és a tizenhetedik században a portugál gyarmatosítók üldöztek, megkínoztak és lemészároltak mindenkit, aki elutasította a keresztény vallás felvételét az indiai Goa városban. A gyarmatosítók több mint 300 hindu templomot romboltak le. A papok megtiltották a hinduknak, hogy a szent könyveiket olvassák, és szigorúan megbüntették azokat, akik nem engedelmeskedtek. A tizenöt év feletti gyerekeket kényszerítették, hogy keresztény prédikációt hallgassanak. Ezen felül rákényszerítették a portugál nyelvet az indiai lakosságra, és megtiltották nekik saját nyelvük használatát.

Ez csak egy áttekintés, hogy hogyan kényszerítették a kereszténységet más vallású népekre karddal és üldöztetéssel. Emellett háborúk és

²¹ A pápa elismeri a dél-amerikaiak megtérítésekor elkövetett megbocsáthatatlan bűntetteket
http://www.nytimes.com/2007/05/24/world/americas/24pope.html?_r=0

üldöztetések történtek különböző keresztény felekezetek között is, katolikusok, protestánsok és ortodoxok között az egymás közti különbségek miatt. E példák rávilágítanak a keresztény felekezetek közötti gyűlölet szintjeire:

- A katolikus *kathar* szekta tagjai ellen mézárálást követtek el a dél-franciaországi Languedoc tartományban 1209 és 1229 között. Amikor III. Ince pápa keresztes háborút hirdetett a *kathar* szekta ellen, hogy véget vessen neki, mézárálások történtek, amelyekben az áldozatok száma elérte az **egy milliót** a 20 éves *katharok* elleni háborúban. Az első ezek között a mézárálások között a Béziers városában, 1209-ben történt mézárálás, amikor a város teljes lakosságát lemészárolták és súlyos ostrom után a várost felgyújtották.²²
- A francia Mérindol városban 1545-ben a katolikusok több ezer valdens szektához tartozó keresztényt gyilkoltak meg.²³
- A franciaországi Toulouse városában 1562-ben a katolikusok 5000 protestánst öltek meg és a többi protestánst kiűzték a városból.²⁴
- A franciaországi Vassy városban is megölték a katolikusok a protestánsokat 1562-ben. Ez a háború indította el a francia vallásháborúkat, amelyben nyolc helyen támadták meg a protestánsokat.
- A Szent Mihály napi mézárálás Nimes városában, Franciaországban 1567-ben a protestánsok mézárolták le a katolikusokat. 24 katolikus pap is az áldozatok között volt a katolikusok által elkövetett gyilkosságok elleni válaszlépésként.²⁵
- A Szent Bertalan napi mézárálás Franciaországban 1572-ben, amikor a katolikusok harmincezer protestánst öltek meg.²⁶

²² Albigeni keresztes háború vagy *kathar* keresztes háború (1209-1229), Katharizmus, III. Ince pápa, Béziers-i mézárálás, 1209.

²³ Mérindoli mézárálás (1545), valdensek.

²⁴ Toulouse-i felkelés, 1562.

²⁵ Michelade, Szent Mihály napja (1567), Nimes.

²⁶ Szent Bertalan napi mézárálás, 1572.

- Sok mészárlást követtek el a katolikusok a protestánsok ellen és a protestánsok a katolikusok ellen az Ír Szövetségi Háborúk alatt 1641 és 1652 között az ír katolikusok egyik oldalán és a brit parlamentiek és az írországi protestáns skótok a másik oldalán.
- Az anabaptisták ezrei ellen elkövetett mészárlások és üldöztetések, mind katolikusok, mind protestánsok által 1525 és 1660 között, amely az anabaptista szektához tartozók nagy migrációját eredményezte az észak-amerikai kontinens irányába.
- 1656-ben III. Makariosz, Antiókhia pátriárkája megírta, hogy a katolikus lengyelek lemészárolták a görög ortodox egyház követőit, és jelezte, hogy a meggyilkoltak száma hetven és nyolcvanezer között volt.

Ez egy rövid áttekintése a háborúknak, konfliktusoknak és üldöztetésnek, amelyet az egyik keresztény felekezet követett el a másik ellen. Miután ezt megemésztettük, nézzük meg a dzsihadot az iszlámban, hogy a bölcsek számára világossá váljon, hogy ez könyörület az emberiség számára, és nem olyan, mint amit a politika által befolyásolt média elénk vetít.

Dzsihad – a vallásszabadság garanciája

Hogy megismerjük, a dzsihad mennyire garantálja a vallásszabadságot, meg kell ismernünk a dzsihad valódi céljait. Hogy érthetőbb legyen, fokozatosan elemezzük a dzsihad jelentését. Két jelentése van: általános dzsihad és egyéni dzsihad.

1. Általános dzsihad

Két fajtája van: az önmagunk elleni dzsihad és a sátán elleni dzsihad

♦ **Dzsihad *an-nafsz* (küzdelem önmagunk ellen):** Amikor az ember erőfeszítést tesz a vallás tanulásáért, az aszerinti viselkedésért, az arra való hívás érdekében, és küzd, hogy elkerülje azt, amit Allah

megtiltott, és hogy azt tegye, amit Allah megparancsolt, saját képességei szerint, Allah tetszését keresve. Allah Küldötte □ azt mondta:

„A mudzsáhid (a dzsihadot végző harcos) az, aki küzd önmaga ellen Allah tetszéséért.”

(Ibn Hibbán és Abu Dáwúd)

♦ **Dzsihad a sátán (ördög) ellen:** Küzdelem az ellen, amit a sátán sugalmaz, mint kétségek, gyanú, vágyak és romlás. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha a sátántól valami gonosz sugallat érne téged (Mohamed), akkor Allahhoz menekülj segítségért! Mert Ó a Asz-Számí (Halló) és Al-Álím (Tudó)!”

(Fusszilat 41:36)

Az általános dzsihad a valódi dzsihad, ha az ember önmaga ellen és a sátán ellen küzd, mert ez egy folyamatos dzsihad az élete végéig. Emellett minden jó tett, amit a muszlim csakis Allahért tesz, valódi dzsihad, mint például:

♦ **Zarándoklat** Allah Házához dzsihad, mert nehézségeket kell elviselni, türelemre van szükség, és Allahért kell pénzt költeni. Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Azt mondtam: »Ó Allah Küldötte! Mi nők a dzsihadot tartjuk a legjobb tettnek, nem mehetünk mi is dzsihadba?« Allah Küldötte □ azt mondta: »A legjobb dzsihad nektek, nőknek a Zarándoklat, amit Allah elfogad.«”

(Al-Bukhári)

♦ **Igazmondás:** Allah Küldötte □ azt mondta:

„A legjobb dzsihad az igazság kimondása egy igazságtalan vezető szemébe.”

(Abu Dáwúd)

♦ **Islámra hívás:** A nem muszlimok hívása az iszlámra azáltal, hogy bemutatjuk és elmagyarázzuk nekik, megbeszéljük velük, eloszlatni az

esetleges a félreértéseiket, stb., ez is igazi dzsihad. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha úgy akartuk volna minden városba küldtünk volna Intőt. * És ne engedelmeskedj a hitetleneknek! Ám harcolj ezzel (a Koránnal) ellenük nagy erőfeszítéssel!”

(Al-Furkán 25:51-52)

♦ **A jó elősegítése és a rossz lehetetlenné tétele:** Ezt tették a küldöttek és az ő követőik. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Egy Prófétát sem küldött Allah előttem anélkül, hogy ne lett volna népe, tanítványai és társai, akik követték őt és engedelmeskedtek parancsainak. Majd utánuk jöttek az utódaik, akik olyan dolgokat hirdettek, amiket ők nem gyakoroltak, és olyan dolgokat gyakoroltak, amire nem kaptak parancsot. És aki küzdött ellenük a kezével, az hívő; és aki küzdött ellenük a nyelvével, az hívő, és aki küzdött ellenük szívével, az hívő, de ezen túl a hitnek egy magja sincs.”

(Muszlim)

♦ **Emberek iránti kedvesség:** Nem szabad nekik ártani, azért kell dolgozni, hogy boldoggá tegyük őket, és türelmesnek kell lenni velük, ha ártottak nekünk: ez is dzsihad. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki gondoskodik egy özvegyasszonyról vagy egy szegényről, az olyan, mint a mudzsáhid (harcos), aki Allah Ügyéért harcol, vagy mint aki minden éjjel imádkozik, és minden nap böjtöl hajnalhasadástól napnyugtáig.”

(Al-Bukhári)

♦ **Utazás a tudás kereséséért:** ez szintén dzsihad, Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki útnak indul (házájából) a tudás kereséséért, az mudzsáhidnak tekintendő egészen addig, amíg vissza nem tér.”

(At-Tirmidhi)

♦ **Tanítás és oktatás:** ez szintén dzsihad. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki eljön az én mecsetembe, és csak azért jön, hogy tanuljon valami jót, vagy tanítson valami jót, az ő helyzete olyan, mint a mudzsáhidé, aki Allah ügyéért harcol. Aki bármilyen más célért jön, az ő helyzete olyan, mint azé az emberé, aki az emberek vagyonán tartja a szemét.”

(Ibn Mádzsah)

♦ **Kedvesség a szülőkkel:** ez is dzsihad.

„Egy ember engedélyt kért, hogy menjen dzsihadra és Allah Küldötte □ megkérdezte: »A szüleid élnek?« Ő azt felelte: »Igen.« A Próféta azt mondta neki: »Akkor küzdjél és fáradozzál (dzsáhid) az ő szolgálatukban.«”

(Al-Bukhári)

♦ **Becsületesség** és megtartani azt, amivel az embert megbízták az emberek vagy a társadalom érdekében, az szintén dzsihad. A Próféta □ azt mondta:

„Akit megbíztak valamilyen feladattal, és elveszi a jogát és megadja másoknak a jogaikat, az ő helyzete olyan, mint a mudzsáhidé, aki harcol Allah Ügyéért, amíg vissza nem tér az otthonába.”

(At-Tabaráni)

2. Egyéni dzsihad:

Ezt két részre lehet osztani:

1. Védelmi dzsihad a muszlim ország határain belül (dzsihad ad-daf), és
2. Dzsihad az iszlám üzenetének eljuttatásáért a muszlim ország határain kívül (dzsihad at-tálab).

Allah azt mondja:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: „Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!”

Védelmi dzsihad (*dzsihad ad-daf*):

Ezt két részre lehet osztani:

1. **Külső dzsihad:** harc mindenki ellen, aki megtámadja a muszlim országot, és ezeknek az erőknek a kiűzése. Ez minden ország törvényes joga. Azonban ha a háború anyagi célokat szolgál, a hatalom kiterjesztését, vagy az erő demonstrációját bosszú céljából, az tilos az iszlámban.

2. **Belső dzsihad:** ennek két fajtája van:

- **Dzsihad egyének ellen:** önvédelem vagy más védelme egy támadó ellen, aki lopni, gyilkolni vagy támadni akar. Ezt a dzsihadot kézzel lehet végezni, tehát el lehet lökni a támadót, és így megállítani. Ha valaki nem képes erre, akkor nyelvvél, tehát beszélni lehet vele. Ha ezt nem tudja megcsinálni, akkor a szívvel, azáltal, hogy szívében elutasítja ezt a tettet, és ez az utolsó fajta nagyon fontos, és fontossága a szív újjáélesztésének eszköze, mivel az igazságtalanság megtagadásával a szív nem fog hozzá szokni. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki közületek egy elvetendő dolgot lát, az változtasson rajta a kezével, ha nem képes erre, akkor változtasson rajta a nyelvével (beszéddel), ha nem képes erre, akkor változtasson rajta a szívével, és ez a leggyengébb megnyilvánulása a hitnek!”

(Muszlim)

- **Dzsihad csoportok ellen:** Harc a muszlim kihágó csoportok ellen, amíg vissza nem térnek a helyes útra. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha a hívők két csoportja egymással harcol, akkor törekedjete kibékíteni a két csoportot! Ám, ha az egyik továbbra is a rosszra törekszik, úgy harcoljatok az ellen, amely a rosszra tör, addig, míg vissza nem tér Allah parancsához. Ha visszatért, akkor igazságosan és méltányosan járjatok el közöttük! Allah szereti a méltányosan eljárókat.”

(Al-Hudzsurát 49:9)

Ez a jelentése annak is, amit a Próféta ﷺ mondott:

„Segítsetek a testvéreteknek, akár elnyomó, akár elnyomott.” Egy ember érdeklődött: „Ó Allah Küldötte! Segítek neki, ha elnyomott, de hogyan tudok segíteni, ha ő az elnyomó?” Azt mondta: „Megakadályozod, hogy elnyomjon másokat.”

(Al-Bukhári)

Dzsihád az iszlám üzenetének eljuttatásáért a muszlim ország határain kívül (dzsihád at-tálab)

Hogy megértsük, mi az iszlám üzenete átadásáért vívott dzsihád (dzsihád at-tálab), bemutatjuk a Próféta ﷺ néhány levelét, amelyeket Hérakleiosznak, Bizánc császáranak és Cyrusnak, (Al-Muqauqisz), Alexandria pátriárkájának küldött, hogy megnézzük az események hátterét.

Allah Küldötte ﷺ levelei a keresztények védelmében

A Próféta ﷺ kritizálta az igazságtalanságot, amit a keresztény felekezetek egymás ellen tettek, és igazságtalanságukat önmaguk ellen, hogy Allah mellett másokat imádtak. Ezt írta a bizánci császárnak, Hérakleiosznak szóló levelében. A levél így szólt:

„A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében, Mohamedtől, Allah szolgája és Küldöttétől, Hérakleiosznak, a bizánciak vezetőjének. Béke legyen mindazokon, akik követik az útmutatást. Ezennel meghívlak az iszlámra, fogadd el az iszlámot, és Allah kétszeres jutalmat ad neked (mert követőid is el fogják fogadni az iszlámot). Ha azonban elutasítod ezt az iszlámra hívást, te fogod viselni azt a bűnt is, ami az ariánusokkal történt (az ariánus hit követőivel, akiket üldöztek és meggyilkoltak a szentháromság-hívők), és »Ó, Könyv népei (zsidók és keresztények): Gyertek egy olyan szóra, ami igaz köztünk és köztetek, hogy nem imádunk senkit, csak Allahot (Egyedül), és hogy nem társítunk Mellé társakat, és hogy senki

közölünk ne tartson senkit úrnak Allah mellett. Majd, ha elfordulnak, mondjátok: Tanúsítsátok, hogy muszlimok vagyunk!» (Ál-Imrán, 3:64)»

(Muszlim)

Alexandriai Cyrusnak (Al-Muqauqisz) is küldött üzenetet. Ez a levél így szól:

„A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében, Mohamedtől, Allah Küldöttétől, Cyrusnak, a koptok vezetőjének. Béke legyen mindazokon, akik követik az útmutatást. Ezennel meghívlak az iszlámra, fogadd el az iszlámot, és biztonságban leszel a pokol tűzétől és korábbi bűneidről. Fogadd el az iszlámot, és Allah kétszeres jutalmat ad neked (mert követőid is el fogják fogadni az iszlámot). Ha azonban elutasítod ezt az iszlámra hívást, te fogod viselni azt a bűnt is, ami az koptokkal történt (akiket üldöztek és meggyilkoltak²⁷).»

(Zád al-Maád 3/603)

Allah Küldötte □ utalt a két levélben az ariánus szekta és a koptok ellen történt mézárásokra, és Heracliust és Alexandriai Cyrust tette meg felelősnek ezekért.

Érdemes megemlíteni, hogy az arianizmus nemcsak egy szekta, hanem egész Európa vallása ez volt. Jeromos pap kijelentette:

„Az egész világ egy kiáltással felébredt az arianizmusra!”²⁸

Az arianizmust felvette az egész Római Birodalom sok császára által, akik maguk is ariánusok voltak, elterjedt Európa északi, keleti, közép és nyugati részén is sok gót (vizigót és osztrogót) királyok által, és a vandálok és a szvébek királyai is ezt a hitet vallották. Még Sir Isaac Newton is ariánus volt.

Mindezeket az ariánusok ellen elkövetett atrocitásokat sokan megpróbálták elrejteni a történelem során. Még az Árius, az

²⁷ Hérakleiosz jelölte ki Alexandriai Cyrust uralkodónak és pátriárkának, és megparancsolta neki, hogy vezesse be a **Monotheletizmus** doktrínáját a koptok között, de a koptok elutasították, és ezért szörnyű üldöztetésben volt részük.

²⁸ Lásd: *Mikor lett Jézus isten*, 191. old, Richard E. Rubinstein

arianizmus alapítója által írt könyveket is elégették, és nem tudjuk, hogy valójában mit mondott, csak ellenségei könyvéből, akik azt mondták róla, hogy eretnek volt.

Ha valaki több információhoz szeretne jutni, forduljon azokhoz a könyvekhez, amelyek az ariánusok ellen elkövetett atrocitásokat mutatják be.

Ahogy korábban említettük, a régi idők szabálya az volt, hogy **„kötelező az embereknek királyuk vallását követni, és senki nem veheti fel szabadon azt a vallást, amiben hisz.”** Ezért az iszlám üzenetét közvetítő dzsihad az a dzsihad, amikor a muszlimok hadserege elmegy, hogy terjessze az iszlám üzenetét az embereknek, bemutassa Allah Szavát és eltörölje a zsarnokok szigorú ellenőrzését, akik saját vallásukat kényszerítik az emberekre, és megakadályozzák, hogy bármilyen más vallást felvegyenek. A dzsihad célja nem az iszlám rákényszerítése az emberekre (ahogyan néhányan gondolják), hanem a vallásszabadság garanciája, ahogy ezt részletesebben el fogjuk magyarázni.

Ennél a fajta dzsihadnál a korábbi folyamatot fordítva hajtják végre, tehát nem kézzel, majd nyelvvel, majd szívvel végzik. Először a szívben történik, utána nyelvvel, és csak ezt követi a kéz.

Az iszlám üzenetét közvetítő dzsihad fő feltételei

1. A muszlim uralkodó engedélye

Ezt a dzsihadot csakis a muszlimok vezetőjének engedélyével lehet végezni. Mohamed bin Uthaimin, a nagy seikh azt mondta:

„A hadsereg csakis az uralkodó engedélyével indulhat el, bármilyenek legyenek a körülmények, mert a dzsihad és a hadjárat célja az uralkodó, nem az emberek, mivel az emberek uralkodójukat követik. Tehát senki nem végezhet dzsihadot uralkodója engedélye nélkül, csakis védelem esetében, ha az ellenség meglepi a muszlimokat, akkor megvédhetik magukat harc által. A dzsihad az uralkodóhoz kötött, és

bármilyen hadjárat az engedélye nélkül az ő jogainak megsértése. Ez azért van, mert ha az egyéneknek szabad lenne hadjáratot indítani az uralkodó engedélye nélkül, a helyzet ellenőrizhetetlenné válna. Bárki lóra ülhetne és elindulhatna másokat megszállni, és ha az emberek ezt megtehetnék, gonoszságok alakulnának ki.”²⁹

2. Képesség

Seikh Uthaimin egy másik fontos feltételét is említette a dzsihadnak, ez a képesség. Azt mondta:

„Egy feltételnek teljesülnie kell: a muszlimoknak rendelkezniük kell a harcra való képességgel és erővel. Ha nem képesek rá, akkor a harcba lépés elpusztítaná őket. Ezért a Mindenható Allah nem kötelezte a muszlimokat harcra, amikor Mekkában voltak, mert gyengék voltak. Amikor elmentek Medinába, létrehozták a muszlim államot és megerősödtek, akkor lett számukra előírva a harc. Tehát ez a feltétel kötelező, különben a dzsihadot, mint minden más olyan kötelességet, amely képesség feltételéhez kötött, ki kell hagyni.”³⁰

A dzsihad fokozatai

Az iszlám üzenete átadása dzsihadjának három fokozata van, ami elbírálást igényel:

1. Iszlámra hívás

Ezen a szinten a muszlimok vezetője meghívást küld a királynak, hívva őt az iszlámra, és a király teljesen szabadon dönthet afelől, hogy elfogadja az iszlámot, vagy saját vallásánál marad.

2. Védelmi adó (dzsizia)

²⁹ As-Sarh Al-Mumti (8/22)

³⁰ As-Sarh Al-Mumti (8/7)

Az adó egy nemzetközi rendszer, ami a régi időktől napjainkig használatban van civilizációnkban. Ez a lojalitásnak, a szerződések tiszteletben tartásának vagy a békének a szimbóluma. Minden ország vagy adókat szedett, vagy adókat fizetett egy másik országnak. Ha egy ország abbahagyta az adófizetést, az azt jelentette, hogy már nem kíván lojális maradni és békében élni a másikkal, és arra készült, hogy háborút indítson ellene.

Az adórendszer a mai napig használatban van, mert az egész világ több szövetségre oszlik. Minden nagyhatalom nemzetközi szövetségeket alakít a kisebb országokkal, hogy támogassa őket politikailag vagy katonailag, stb. Cserébe a nagyhatalom pénzügyi előnyökre tesz szert, mint például a hozzá lojális országok egyike megengedi a nagy országnak, hogy használja a területén lévő kikötőt, és ott katonai bázist létesítsen, vagy a nagy ország a másik ország ásványkincseit, mint például a gyémántot, urániumot, vasat vagy kőolajat olcsóbb áron kapja meg. Egy másik lehetőség, hogy különleges gazdasági előnyökhöz jutnak a befektetésekhez, és így tovább. Mindez barátsági szerződésnek számít, politikai és katonai támogatásért cserébe. Tehát ha egy másik ország megtámadja a nagyhatalomhoz lojális országot, a nagyhatalom katonailag közbelép és megvédi őt. Ezt értjük védelmi adórendszer alatt. Az iszlámra meghívott királynak **joga van elutasítani a meghívást**, és megőrizni hatalmát anélkül, hogy megtámadná, vagy elmozdítaná a pozíciójából. Azt kéri azonban tőle, hogy dzsiziát fizessen, ami egy adott pénzösszeg azért cserébe, hogy a muszlim ország megvédi őt. Amíg az országa határos a muszlim ország határaival, a dzsizia szerződésnek számít közöttük, amely, ahogy rámutattunk, a világ minden táján azt jelenti, hogy nem fogja megtámadni a muszlim országot. Ha ezt az országot megtámadja egy másik hadsereg, akkor **a muszlimok kötelessége megvédeni, és harcolni a támadó ellen**.

Meg kell még említenünk, hogyha a király elfogadja a dzsizia fizetését, az **nem jelenti**, hogy bármit megtehet a népével. Például nem taszíthatja őket rabszolgasorba, nem nyomhatja el őket és nem kényszerítheti őket arra, hogy kövessék a vallását. Nem harcolhat az iszlám és a muszlimok ellen, és nem akadályozhatja meg a muszlimoknak, hogy az iszlámot hirdessék a nép között. Tehát aki

akarja, az felveheti az iszlámot, akár keresztény, akár zsidó, megteheti ezt anélkül, hogy ezért elnyomásban részesülne. De aki saját vallását akarja tovább folytatni, azt is megteheti. A Mindenható Allah azt mondja:

„És mondd: »Az Igazsg az Uratoktól származik!« Aki akar, az higgyen! Ám, aki akar, az legyen hitetlen. Mi bizony tüzet készítettünk elő a hitetleneknek, amelynek tűz-falai körül fogják őket. És ha segítségért fohászkodnak, úgy vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, égeti az arcokat. Milyen borzalmas ital és milyen rossz nyugvóhely.»

(Al-Kahf 18:29)

3. **Harc**

Ha a király elutasította a fent említett két lehetőséget, tehát az iszlám felvételét és a dzsizia fizetését is, vagy ha elnyomja népét, a muszlimoknak csak ebben az esetben szabad harcolni a király és a vele együtt harcoló katonák ellen. Ami a népet illeti, nem bántathatják őket. Nem szabad megölni azokat, akik nem harcolnak. A nőket, gyerekeket, időseket és szerzeteseket nem szabad megtámadni, és ugyanez vonatkozik minden békés emberre.

A dzsihad előzményei

Az iszlám üzenetét közvetítő dzsihad nem megengedett a következő esetekben:

- ❖ **A muszlimok nem képesek a harcra** gyengeségük vagy alacsony számuk miatt.
- ❖ **Szerződés megléte a másik országgal.** A szerződéseket nem lehet megszegni. Manapság is láthatjuk, hogy sok ország szerződésben és partnerségben áll egymással.
- ❖ **Egy olyan érdek megléte, amely miatt nem harcolhatnak, még akkor sem, ha egyébként harcolhatnának.** Ebben az esetben a Hudaibijai Szerződéshez hasonlóan el kell állni a harctól.

A dzsihad célja

A mérgezett hírekkel teli hazug média, politikai célokból, gyakran emlegeti, hogy a dzsihad invázió a világ ellen, amelynek célja, hogy egy közös kormányzás alá vonják az egész Földet. Ez nem igaz, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Ha az Urad úgy akarta volna, akkor az embereket egyetlen közösséggé *(Ummah)* tette volna. Ám ők mindig összekülönböznek. * Kivéve azokat, akiken az Urad megkönyörült *(az Igazság követtői - Iszlám Egyistenhit)*. Erre teremtette őket. Teljesedjék be az Urad szava: »Bizony megtöltöm a Poklot dzsinnekkal és emberekkel együttesen.«”

(Hud 11:118-119)

A dzsihad valós céljaira a Mindenható Allah következő mondása mutat rá:

„Engedély adatik *(a harcra a hitetlenek ellen)* azoknak *(a hívőknek)*, akiket megtámadtak, mivel ők jogtalanságot szenvedtek el. Allah bizony képes az ő megsegítésükre. * Akiket igaztalanul üztek el a lakhelyeikről csupán azért, mivel azt mondták: »A mi Urunk Allah!« És ha Allah nem tartotta volna vissza az embereket – az egyiket a másik által – bizony leromboltattak volna a szerzetescellák és templomok és kegyhelyek és mecsetek, ahol gyakran említetik Allah Neve. Allah bizony megsegíti azokat, akik Őt is segítik. Allah az Erős és a Hatalmas. * *(Segíti azokat,)* Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön, elvégzik az imát és megadják a zakátot és megparancsolják a helyénvalót *(al-marúf)* és megtiltják a kifogásolandót *(al-munkar)*. Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.”

(Haddzs 22:39-41)

Allah azt is mondja:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: »Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!«”

(An-Niszá 4:75)

Tehát mivel a dzsihad célja a vallás és a jogok védelme, és az igazságtalanság megelőzése, ezért hasznos a keresztényeknek, a zsidóknak és a muszlimoknak is, nemcsak azt védi, ami a muszlimoknak hasznos.³¹ Ha a Mindenható Allah nem engedte volna meg az igazságtalanság és a hamisság harc (dzsihad) által való megszüntetését, akkor az igazság vereséget szenvedett volna, a földet lerombolták volna, és az istenszolgálat helyeit, akár keresztény templomok, zsidó zsinagógák, vagy muszlim mecsetek, mind a földdel tették volna egyenlővé.³²

A nemes Korán versében észrevehetjük, hogy a dzsihad eredménye vagy következménye, hogy a jó emberek győztek a zsarnokok, igazságtalanok és hamisak felett. A vers rávilágít, hogy a mudzsáhidok (a muszlim harcosok) a dzsihad céljai szerint kell viselkedniük és nem szabad romlást terjeszteniük; imádkozniuk kell, és nem szabad felforgatni a területet. Zakátot kell fizetniük (éves kötelező adakozás) azok számára, akik jogosultak rá, mint a szegények és szűkölködők, és nem szabad elvenni az emberek pénzét vagy vagyonát, és maguknak meg kell parancsolniuk a jót és megtiltaniuk a rosszat.

Ki áll a dzsihad keresztttüzében?

Ha a dzsihad célja az igazság védelme, Allah szavának fenntartása és a gyengék védelmezése, akkor ki ellen szól? A Mindenható Allah meghatározta, hogy ki ellen lehet dzsihadot vívni:

³¹ Tafszír ibn Asúr

³² Tafszír Al-Mujászar

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem úztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóra valóak és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat. * Allah azoktól tilt el benneteket, akik a vallás okán harcoltak ellenetek és elúztek benneteket az otthonaitokból. És támogatást nyújtottak a ti elűzéseitekhez. Ezekkel való barátságtól tilt benneteket Allah. Akik velük barátságot kötnek, ők a bűnösök.”

(Al-Mumtahana 60:8-9)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Kétféle pogányok voltak a Prófétaval □ és a hívőkkel való kapcsolatukat tekintve. Voltak akikkel a Próféta □ harcban állt és ők harcoltak ellene, és voltak akik ellen nem harcolt a Próféta □, és ők sem harcoltak ellene.”

(Al-Bukhári)

Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki megöl egy muahidot (keresztényt vagy zsidót, aki szerződésben áll a muszlimokkal, vagy aki egy muszlim országban él vagy oda látogatott), aki rendelkezik Allah védelmével és a Küldött védelmével, nem fogja megérezni a Paradicsom illatát, még ha az illatát hetven év járásnyira lehet érezni.”

(Ibn Mádzsah)

Allah Küldötte □ azt is mondta:

„Aki megöl egy muahidot (keresztényt vagy zsidót, aki szerződésben áll a muszlimokkal, vagy aki egy muszlim országban él vagy oda látogatott), aki rendelkezik Allah védelmével és a Küldött védelmével, az valóban megszegte szerződését Allahhal és a Küldöttével, és ezért nem fogja megérezni a Paradicsom illatát, még ha az illatát hetven év járásnyira lehet érezni.”

(At-Tirmidhi)

Allah Küldötte □ azt is mondta:

„Hamarosan meg fogjátok hódítani Egyiptomot, ahol Al-Qirat-ot (az egyiptomiak által használt fizetőeszközt) gyakran emlegetik. Tehát

amikor meghódítjátok, lakosaival bánjatok nagyon jól, mert jogaik vannak tőletek, és vérrokonságban vagytok (mert Izmael próféta, az arabok atyja, Ábrahám próféta és Hágár, egy egyiptomi nő fia volt)."

(Muszlim)

Mudzsáhid (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Abdullah bin Amr levágatott egy birkát a családjának, ezért amikor eljött, azt mondta: »Adtatok belőle szomszédunknak, a zsidónak? Adtatok belőle szomszédunknak, a zsidónak? Hallottam, hogy Allah Küldötte □ azt mondta: „Dzsibril angyal addig biztatott engem a szomszédokkal (való jó bánásmódra), hogy már azt hittem, hogy (Allahtól) megparancsolja nekem, hogy örököseimmé tegyem őket.”«"

(At-Tirmidhi)

Mit írtak a keresztények könyvei a muszlimokról és a dzsihádról?

Megnézzük, hogy a **keresztények könyvei** mit említenek arról, hogy a muszlimok mennyire toleránsak voltak velük, és nem üldözték őket. A **Synaxarium**³³, ami a kopt ortodox egyház egyik legfontosabb könyve, és a próféták, mártírok és szentek életrajzát tartalmazza, megemlítette Amr bin Al-Ász (Allah legyen vele elégedett) és I. Benjámin alexandriai pápa történetét. Ebből meglátjuk, kit célzott a dzsihád, hogyan bántak a muszlimok a keresztényekkel, és azt is megtudjuk, hogy ki az, aki valójában üldözte a keresztényeket.

„A bizánci birodalom által az egyiptomi koptok ellen elkövetett mézárhlások és üldözések miatt I. Benjámin alexandriai pápának el kellett menekülnie püspökeivel a hegyekbe 13 évre. Miután Amr bin Al-Ász vezetésével a muszlimok elfoglalták Egyiptomot,

³³ Kopt Synaxarium, I. Benjámin alexandriai pápa http://st-takla.org/Full-Free-Coptic-Books/Coptic-Synaxarium-or-Synaxarion_English/05-Topah/Coptic-Calendar_08-Toba.html#3.

(a hadvezér) elment Alexandria városába, hogy harcoljon a bizánciakkal és kiűzze őket onnan, de Alexandriában felkelések és zavargások történtek, és néhány rossz ember kihasználta ezt a helyzetet és felgyújtották a templomokat és a monastorokat. Szent Márk kopt ortodox katedrálisa ezek között volt. Kifosztották, és mikor egy tengerész bement a templomba és bedugta a kezét Szent Márk koporsójába azt gondolva, hogy pénzt talál benne, nem talált semmit, csak Szent Márk múmiáját. Elvitte a ruháit és Szent Márk fejét és elrejtette a hajóján. Amikor Amr bin Al-Ász megtudta, hogy I. Benjámin pápa már tizenhárom éve menekül az üldöztetés miatt, levelet küldött minden egyiptomi városba a következő szavakkal: »Bárhol is legyen Benjámin, a keresztény koptok pátriárkája, ígéretünket adjuk neki a védelemre, a biztonságra és a békére. Hívjuk őt, hogy jöjjön elő biztonságban, minden félelemtől mentesen, hogy vezesse egyházát és népét.« Akkor a pápa előjött, miután már tizenhárom éve menekült. Amr bin Al-Ász nagy tiszteletet adott neki, és megparancsolta, hogy visszakapja templomait és azok vagyonát. Amikor Amr hadserege elhagyta Alexandriát, az öt város felé indulva, láttak egy hajót, ami megállt, és nem mozdult a helyéről. A hadsereg kikérdezte a kapitányt, és átkutatta a hajót; megtalálták Szent Márk fejét. Hívták Benjámin pápát, ő átvette, és papjaival és a néppel örömteli himnuszokat énekelve visszavitték a templomba.”

A dzsihád szabályozásának fokozatai a tilalomtól a kötelezőségig

1. A harc tilalma: A harccal történő dzsihád tilos volt a muszlimok számára az iszlám kezdetén. A Mindenható Allah azt mondja:

„Talán nem láttad azokat, akiknek az mondatott: »Tartsátok vissza a kezeiteket (a harctól)! Végezzétek el az imát és adjátok meg a szegényadót!«”

(An-Niszá 4:77)

2. A harc engedélyezett: Majd a muszlimok engedélyt kaptak a dzsihadra, amikor a többistenhívők üldözni kezdték őket, és elűzték őket otthonaikból. A Mindenható Allah azt mondja:

„Engedély adatik (a harcra a hitetlenek ellen) azoknak (a hívőknek), akiket megtámadtak, mivel ők jogtalanságot szenvedtek el. Allah bizony képes az ő megsegítésükre. * Akiket igaztalanul űztek el a lakhelyeikről csupán azért, mivel azt mondták: »A mi Urunk Allah!«”

(Al-Haddzs 22:39-40)

3. Védelem a harc által: Később a muszlimok parancsot kaptak, hogy védjék meg magukat dzsihad által, amikor a többistenhívők megtámadták őket. A Mindenható Allah azt mondja:

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Ám ne lépjétek át a megszabott határokat! Bizony, Allah nem szereti a határokat áthágókat.”

(Al-Baqarah 2:190)

4. Parancs a harcra: Amikor az iszlám erős lett, elterjedt, és megnövekedett az iszlámra tért emberek száma, az ellenségek száma is megnőtt a muszlim államot körülvevő szomszédos országokban, mert nagy veszélyt láttak benne. A Mindenható Allah akkor elrendelte a muszlimoknak a dzsihadot, hogy átadják át az iszlám üzenetét a nemzeteknek azzal a céllal, hogy bemutassák Allah Szavát, elérjék az igazságot és elterjesszék, és nem azért, hogy terjeszkedjenek, ellenőrizzenek, kiterjesszék befolyásukat, vagy, hogy felsőbbrendűeknek tartsák magukat és arrogánsak legyenek. Nem azért, hogy bosszút álljanak, ami csak romlást és rombolást eredményez. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ne legyetek olyanok, mint azok, akik gőgösen vonulnak ki lakhelyeikről és úgy, hogy az emberek láthassák őket. Távol akarnak tartani Allah Útjától. Allah tudásával körbeveszi azt, amit ők tesznek.”

(Al-Anfál 8:47)

A Korán bemutatja, hogy a többistenhívők üldözték a hívőket a keresztények közül az iszlám eljövedele előtt. Allah azért teszi

halhatatlanná üldöztetésük történetét a nemes Koránban, hogy megmutassa, hogy a valós cél az igazságtalanság eltávolítása a hívóktól, akár keresztények, akár zsidók, akár muszlimok. A Mindenható Allah azt mondja:

„Pusztuljanak el az Árok emberei! * A tüzelővel megrakott tűzre * Midőn ők rajta és körülötte ülnek (a tűznek). * És arra, amit a hívőkkel tettek (bedobták a tűzbe), ők maguk a tanúk. * És csak azért acsarkodtak ellenük, mert hittek a Hatalmas és Magasztalando Allahban.”

(Al-Burúdzs 85:4-8)

Ezek a versek azért lettek kinyilatkoztatva a nemes Koránban, hogy megőrizték a jemeni keresztény hívők történetét, akik Allah Küldötte □ küldetése előtt éltek. Városuk népe azért kínozza őket, mert hittek a Mindenható Allahban. Ástak egy hatalmas árkot, tüzet gyújtottak benne, majd választás elé állították őket: vagy elhagyják vallásukat, vagy bedobják őket a tűzbe. Tehát a Mindenható Allahban való hitük miatt dobták őket a tűzbe. Majd ott ültek az ároknál és nézték őket, amint szenvednek és égnek.

A dzsihad szabályai

A dzsihad az iszlámban szabályokkal és etikával rendelkezik, amely kiemeli az igazságtalanságból, egyenlőtlenségből és erőszakból. Az ellenségből senkit nem szabad megölni, csak azt, aki részt vett a harcban, vagy segített benne. Tilos megölni az időseket, a nőket, a gyerekeket, a betegeket, a sebesülteket, a rabokat, a papokat és a szerzeteseket! Tilos megölni a sebesültet a harctéren, megcsonkítani a halottakat, üldözni azt, aki elmenekül a harcból, megölni az állatokat, bármilyen imahelyet veszélynek kitenni, megmérgezni a vizet vagy a kutakat, kivágni vagy felgyújtani a fákat... stb.

Ezek voltak Allah tiszteletreméltó Küldötte □ és követői utasításai a dzsihadba induló hadseregek részére. Ezt olvashatjuk Allah Küldötte

□ utóda, Abu Bakr Asz-Sziddíq (Allah legyen vele elégedett) a hadseregarancsnokoknak szóló utasításában:

„Tíz dolgot parancsolok nektek, ezért jegyezzétek meg utánam: ne csaljatok, ne kezeljétek hamisan a hadizsákmányt, ne szegjétek meg a szerződéseket, ne csonkítsátok meg a holttesteket, ne öljétek meg a kis gyerekeket, ne öljétek meg az időseket vagy a nőket, ne vágjatok ki vagy égessetek meg pálmafákat, ne vágjátok ki a gyümölcsöt hozó fákat, ne vágjatok le birkát, tehenet vagy tevé, csak akkor, ha meg akarjátok enni őket. El fogtok haladni olyan emberek mellett (szerzetesek), akik elzárkóztak, hogy monostorokban imádkozzanak, hagyjátok őket (ne zavarjátok őket).”³⁴

Az iszlám a hadifoglyoknak is jogokat ad. Nem megengedett őket kínozni, megalázni, terrorizálni, vagy megfosztani őket ételtől vagy italtól, míg meghalnak. Ellenkezőleg, kedvesen kell bánni velük. A Mindenható Allah azt mondja:

„Táplálják a szegényeket, árvákat és a rabokat – jóllehet nekik is kedves az. * (Azt mondván:) Mi bizony Allah Kegyét (szó szerin: Allah Arcát) keresve táplálunk benneteket. Nem várunk tőletek sem fizetséget, sem köszönetet.”

(Al-Inszán 76:8-9)

A muszlim államnak joga van a közérdek és a nemzetközi egyezmények szellemében kezelni a rabokat. Szabadon engedhetik őket váltságdíj fejében vagy anélkül, vagy muszlim rabokért cserébe.

Ami a muszlim országban élő nem muszlimokat illeti, az iszlám megtiltja, hogy megtámadják őket, megsértsék vagy ártsanak nekik bármilyen módon, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Aki megöl egy muahidot (keresztényt vagy zsidót, aki szerződésben áll a muszlimokkal, vagy aki egy muszlim országban él vagy oda látogatott), aki rendelkezik Allah védelmével és a Küldött védelmével, az valóban megszegte szerződését Allahhal és a Küldöttével, és ezért nem fogja megérezni a Paradicsom illatát, még ha az illatát hetven év járásnyira lehet érezni.”

³⁴ At-Tabari 3. kötet, 226. old.

(At-Tirmidhi)

Tilos továbbá megfosztani őket méltóságuktól, nem szabad megalázni vagy lealacsonyítani, elnyomni vagy üldözni őket, ahogy Allah Küldötte□ mondta:

„Aki igazságtalanságot követ el egy muahid ellen (keresztényt vagy zsidót, aki szerződésben áll a muszlimokkal, vagy aki egy muszlim országban él vagy oda látogatott), kisebbíti jogait, vagy olyan munkára kényszeríti, ami túl van képességein, vagy bármit elvesz tőle beleegyezése nélkül, ellene fogok fohászkodni az Feltámadás Napján.”

(Abu Dáwúd)

Allah Küldötte□ mudzsáhid társainak azt javasolta, hogy kedvesek legyenek bármilyen ország népével, ahová mennek, és szépen bánjanak velük. Azt mondta:

„Hamarosán meg fogjátok hódítani Egyiptomot, ahol Al-Qirat-ot (az egyiptomiak által használt fizetőeszközt) gyakran emlegetik. Tehát amikor meghódítjátok, lakosaival bánjatok nagyon jól, mert jogaik vannak tőletek, és vérrokonságban vagytok (mert Izmael próféta, az arabok atyja, Ábrahám próféta és Hágár, egy egyiptomi nő fia volt).”

(Muszlim)

Allah Küldötte□ parancsa végrehajtásának bizonyítéka Omár ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) ígérete, amit Jeruzsálem népének tett, amikor hódítóként bevonult a városba:

„Allah, Ar-Rahman (a Könyörületes), Ar-Rahím (az Irgalmas) Nevében. Ezt ígéri Allah szolgálja, Omár ibn al-Khattáb Jeruzsálem népének, hogy megvédi: Biztonságot garantálok személyüknek, vagyonuknak, templomaiknak és keresztjeiknek... nem részesülhetnek semmiféle üldöztetésben vallásuk miatt, és egyiküknek sem lehet ártani.”

Volt valaha a történelemben ilyen nemesség, igazság és tolerancia egy győztes részéről a legyőzött felé? Bármit megtehetett volna velük! Ez azonban az igazságról szól, Allah vallásának megismertetéséről, és

minden ember iránti jóakaratról. Ez bizonyítja, hogy a dzsihadnak az iszlámban nem lehetnek evilági céljai.

Minden muszlim háború dzsihad?

Figyelembe kell vennünk, hogy nem minden háború, amelyben muszlim országok vesznek részt, tekinthető dzsihadnak, és nem minden muszlim személy, aki harcol, tekinthető mudzsáhidnak. Ez azért van, mert a dzsihadnak feltételei vannak, és mi muszlimok megkülönböztetjük „dzsihad” szót a „háború” szótól, a média azonban megpróbálja lerombolni az iszlám képét azáltal, hogy hamis képet mutat a dzsihad jelentéséről: barbár, politikai célokért vívott háborúként mutatja be. A média minden háborút, ami keresztény országok között zajlik, úgy mutat be, mint **„Háború tört ki ez és ez az ország között”**, és nem kötik ezt a háborút az ország vallásához. Ha azonban az egyik fél muszlim, azt mondják: **„Muszlim szélsőséges mudzsáhidok szent háborút (dzsihadot) hirdettek egy keresztény ország ellen.”** A kérdés az: ki jogosította fel őket arra, hogy a **dzsihad** szót alkalmazzák erre a harcra, és a **mudzsáhid** szót azokra a harcosokra?

Hogy eldönthessük, hogy egy háború dzsihad-e vagy sem, és hogy a harcosok mudzsáhidok-e vagy sem, a dzsihad céljait, erkölcsiségét és feltételeit kell figyelembe vennünk, és meg kell vizsgálnunk, hogy egy adott háborúra alkalmazhatóak-e vagy sem. Az adott politikai helyzetet és az országok közötti kapcsolatokat is figyelembe kell venni, amelyek távol állnak a dzsihadtól, mivel ezek érdekháborúk. Erre hozunk példákat:

1. A Krími háború 1853-ban az Orosz Birodalom és az Oszmán Birodalom között. Az Egyesült Királyság és Franciaország belépett a háborúba Oroszország ellen, hogy támogassák szövetségesüket, az Oszmán birodalmat politikai, nem vallási szempontok miatt, mivel Oroszország, az Egyesült Királyság és Franciaország egyaránt keresztény országok, az Oszmán Birodalom viszont muszlim ország.

2. 1854-ben Görögország, amely az Oszmán Birodalom része volt abban az időben, kihasználta az oroszok és törökök között folyó krími háborút. Kirobbantották az Epirus felkelést, hogy kiűzzék a törököket Görögországból. Franciaország és az Egyesült Királyság volt az, aki leverte ezt a felkelést, körülzártá Görögország kikötőit, és megakadályozta az áruk behozatalát. Emellett elnyomták a felkelés résztvevőit, hogy Görögország az Oszmán birodalom része maradjon.

Szent Háború

A dzsihád az iszlámban egy szent háború, amely által az embereket rákényszerítik, hogy elhagyják vallásukat és felvegyék az iszlámot? A válasz: Természetesen nem, mert a nemes Korán szövegei világosan megtiltják azt, hogy az emberekre rákényszerítsék vallásuk elhagyását és az iszlám felvételét. A Mindenható Allah azt mondja:

„Nincs kényszer a vallásban! Ím világossá lett az egyenes Út és a tévelygés (különbözősége).”

(Al-Baqarah 2:256)

A dzsihád célja az iszlám üzenetének eljuttatása az emberekhez, nem az, hogy rájuk kényszerítsék annak elfogadását. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha vitát kezdeményeznek veled (Mohamed), mondd: »Alávetem magam Allahnak. És azok, akik követnek engem (ők is ezt teszik).« És mondd azoknak, akiknek az Írás adatott (zsidók és keresztények) és az ummijjún-oknak (írástudatlanoknak arab pogányok): »Alávetitek magatokat?« És ha alávetik magukat, akkor az Igaz Úton vezéreltetnek. Ám, ha elfordulnak, úgy terád csak a (küldetés) továbbadása tartozik. Allah tudással bír az Ő szolgálai felől.”

(Ál-Imrán 3:20)

A kényszerítés azért tilos, mert a helyes útra való vezetés, megismerése és követése Allah ajándéka, és Ő annak adja, akinek

akarja a szolgálai közül, nem erőszakkal vagy kötelezve. Allah azt mondja:

„Nem a te (Mohamed) feladatod az ő vezetésük. Ám Allah azt vezérel, akit Ő akar.”

(Al-Baqarah 2:272)

Ezért nem megengedett kényszeríteni a zsidókat, keresztényeket, vagy bárkit aki nem muszlim az iszlám felvételére, és ha ez mégis megtörténik, iszlámjuk nem valódi. Az iszlám felvételének feltétele, hogy önkéntesen kell, hogy történjen, az ember saját akaratából, nem kényszer vagy erőszak hatására. Valaki erre úgy válaszolhat, hogy „de én láttam a híradóban, hogy valahol felgyújtottak egy templomot.” Erre azt felelhetjük neki: „A hír vagy igaz, vagy nem igaz. Még ha igaz is, hány mecsetet támadtak meg ugyanebben az országban?” Ha azt is mondja, hogy néhány keresztényt megöltek, azt mondjuk: „Hány muszlimot gyilkoltak meg ugyanabban az országban?” Ha egy olyan országról beszélünk, ahol folyamatos háború dúl, az ilyen dolgok sajnos természetesek, és semmi közük nincs az iszlám tanításainak ezekhez.

Az ilyen háború tehát nem dzsihad. Nem lehet dzsihadnak nevezni, mert sok embernek el kellett menekülnie, sokakat megöltek és imahelyeket is leromboltak. A dzsihad mindezek ellen a dolgok ellen lép fel és nem fogadja el ezeket.

Különbség háború és dzsihad között

A különbség a háború és a dzsihad között világossá válik, amikor megvizsgáljuk a különböző háborúkat a történelem során.

- **Nagy Sándor** minden nemzet tiszteletét kívívta nemzetközileg befolyásos nagy emberként. Sok csatát vívott királysága kiterjesztése érdekében, míg a Görög Birodalom elérte Indiát.
- **Dzsingisz Kán** alapította meg a legnagyobb birodalmat a világon, amely halála után Kínától Kelet-Európáig tartott, elérte

Lengyelországot és más országokat. Sok szobrot állítottak róla több országban, és sok nemzet tiszteli őt.

- **Hitler** megszállta fél Európát, míg birodalma határai sok ország határait átlépték.

- **A Brit Birodalom** gyarmatai a Távol-Kelettől a Vadnyugatig tartottak. Ezért hívták úgy, hogy a Birodalom, amely felett nem nyugszik le a Nap.

- **A francia, spanyol, portugál, olasz és japán gyarmatok** szintén keletről nyugatig terjedtek, kiterjesztve fennhatóságukat és hatalmukat.

Összegzés:

A közös pont mindezen birodalmak és az általuk vívott harcok között az, hogy ők a többi ország vagyonát és területét akarták elfoglalni, hogy kiterjesszék hatalmukat és fennhatóságukat az egész világon. Egy másik közös pont e háborúk között, hogy eredményük sok civilizáció lerombolása, népek lemészárlása és rabszolgasorba taszítása, áldozatok millióinak hátrahagyása volt. A történelem ezt bizonyította és mutatta be nekünk. Dzsingisz Kánt hazájában nemzeti hősnek tartják, de őt és unokáját, Hülegüt háborús bűnösneként tartják számon az általuk lerohant országokban. Összetörtek nemzeteket, romlást és rombolást okoztak. Hülegü lerombolta a „**Bölcsesség Házát**”, a benne lévő felbecsülhetetlen értékű könyveket és tudományos kéziratokat. Hogy tehát megértsük a különbséget az ilyen háborúk és a dzsihád között, a céljaikat, az eredményeiket és az erkölcsi eszméiket kell összehasonlítani. **A dzsihád az, ami megállítja a zsarnokságot és megvédi a muszlim és nem muszlim lakosságot.**

Harc a Bibliában

(Harc a kereszténységben és a judaizmusban)

Mielőtt idéznénk az Ótestamentum szövegeit a harcról, megemlítjük Pál leveleit az Újtestamentumból, amelyben dicsérte az Ótestamentumban említett harcot, és figyelemre méltó tiszteletet adott mindennek, amit azon háborúk alkalmával tettek, még a fegyvertelen civilek megölését is.

Pál a Zsidóknak szóló levelében (11:30-34) azt írja: „A hit erejéből omlottak le Jerikó falai, azután, hogy hét napon át körüljárták.³¹ A bűnös életű Rácháb is a hite folytán nem veszett oda a hitetlenekkel együtt, mert jó szívvel befogadta a hírszerzőket.³² Minek folytassam tovább? Kifogynék az időből, ha felsorolnám Gedeont, Bárákot, Sámson, Jiftachot, Dávidot, Sámuelet és a prófétákat,³³ akik a hit erejével országokat győztek le, igazságot osztottak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok torkát tömték be,³⁴ lángoló tüzet oltottak el, megmenekültek a kard élétől, gyengeségükben erőre kaptak, hősök voltak a háborúban, és megfutamították az ellenség sorait.”

Most nézzük meg az Ótestamentum szavain keresztül, hogy mi történt, miután Jerikó falai leestek, és Pál milyen cselekedeteket dicsért korábbi üzenetében

Józsue (6:16-24): „¹⁶A hetedik alkalommal a papok megfújták a harsonákat, Józsue pedig így szólt a néphez: »Törjete ki csatakiáltásban! Mert az Úr nektek adta a várost.¹⁷ A város az Úr kedvéért átok alá esik mindennel, ami benne van. Csak Rácháb, a rossz hírű nő marad életben, s azok, akik vele vannak házában, mert elrejtette a hírszerzőket, akiket előre küldtünk.¹⁸ Magatok pedig gondosan őrizkedjete az elátkozottól! Nehogy kedvetek támadjon valamit is elsajátítani, ami átok alá esik, mert akkor Izrael egész táborát kiteszitek az átoknak, és nagy szerencsétlenséget hoztok rá.¹⁹ Minden ezüstöt és minden aranyat, minden rézből és vasból készült edényt az Úrnak kell szentelni, kerüljenek az Úr kincstárába!«²⁰ A nép csatakiáltásban tört ki, a harsonázengést, hatalmas csatakiáltásban tört ki, s a falak leomlottak. A nép nyomban megrohanta a várost – ki-ki ahol éppen volt –, és bevették.²¹ Betöltötték az átkot mindenkin, aki a

városban csak volt, férfin és nőn, fiatalon és öregen, az ökörig, juhig és számárig, a kardnak élével...²⁴Felgyújtották a várost, s mindent, ami benne volt...

Nemcsak hogy megölték minden férfit, nőt és gyereket, még az állatokat is, de még az egész várost felgyújtották!

1 Sámuel (15:3): „Rajta hát, menj, és támadd meg Amaleket, és töltsd be rajta és mindenén, amije csak van, az átkot. Ne kíméld, hanem ölj meg férfit és nőt, gyereket és csecsemőt, marhát és juhot, tevét és szamarat!”

Hóseás (14:1): „Bűnhődni fog Szamária, mert fellázadt az Isten ellen. Kard élén hullnak el, csecsemőiket földhöz vágják, s felhasítják a várandós anyákat.”

Ézsaiás (13:15-16): „¹⁵Mindenkit megölnék, akire rátalálnak, és kard élén hullik el, akit foglyul ejtenek. ¹⁶Gyermekeiket szemük láttára szétzúzzák, házaikat kirabolják, asszonyaikat meggyalázzák.”

2 Sámuel (4:12): „Ezzel Dávid parancsot adott a legényeinek és azok le is szúrták őket. Aztán levágták a kezüket és lábukat, s Hebron tavánál kiakasztották. Isbaal fejét pedig fogták és eltemették Abner sírboltjában, Hebronban.”

1 Krónikák (20:3): „A benne levő népet is elhurcolta, és fűrészhez, vascsákányhoz és fejszéhez állította őket. Így járt el Dávid az ammoniták minden városával. Azután Dávid az egész néppel visszatért Jeruzsálembe.”

VII. Rész

Mértéktelenség és szélsőségesség az iszlám sariában és az ember alkotta törvényekben

- Az iszlám saria és a mértéktelenség és szélsőségesség elleni küzdelem
- Szerzetesség a kereszténységben
 1. A cölibátus jobb, mint a házasság
 2. A válás tilalma
 3. Lefejezés
- Az iszlám és a rabszolgaság elleni küzdelem
- A rabszolgaság rendszere a Bibliában
- Az iszlám és a rasszizmus elleni küzdelem
- Az iszlám saria és az élet élvezetének engedélyezése

VII. Rész

Mértéktelenség és szélsőségeség az iszlám sariában és az ember alkotta törvényekben

Az iszlám saría és a mértéktelenség és szélsőségeség elleni küzdelem

A Magasztos és Dicsőséges Allah elküldte Mohamedet □ és kinyilatkoztatta a sariát neki, ami könyörület az egész emberiség számára. A Mindenható Allah azt mondja:

„Téged (Mohamed) csupán a világok (emberek, dzsinnek és minden más teremtmény) iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.”

(Al-Anbija 21:107)

Elküldte a Küldöttet □ könyörületként hozzájuk minden ügyükben, könyörületként irántuk és lelkük iránt, ami vagy bálványokat imádott (vagy ikonokat, vagy kereszteteket), amelyek se nem használnak, se nem ártanak nekik, vagy más szolgákat vagy teremtményeket (mint Jézus vagy Buddha) társított Allah mellett imádatban. Allah ezért oda vezette őket, hogy csak Őt, a Mindenhatót imádják Egyedül, és ne társítsanak Mellé senkit az imádatban.

Allah őt a testük számára való könyörületként is küldte, mert néhány étel és ital, ami ártalmas lehet testüknek, tilalmas. A Mindenható Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Nem találom abban, ami kinyilatkoztatott nekem, hogy bármi is tilalmas lenne az evő étkéül, kivéve a döglött állatot, vagy a kiontott vért, vagy a sertéshúst – ez tisztátalan – vagy a bűnös dolgot, ami nem Allahnak szenteltetett. Ám, akit a körülmények rákényszerítenek anélkül, hogy (tilalmat) áhítózna, vagy áthágó lenne, nos az Urad Ghafúr (Megbocsátó) és Rahím (Irgalmas).«”

(Al-Anám 6:145)

Könyörülete anyagi helyzetükre is kiterjedt, mert a Mindenható Allah megtiltotta nekik, hogy igazságtalanul jussanak pénzhez, hogy csalással, vagy valaki vagyonának elkobzásával szerezzék meg. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon (pl. lopás, rablás, csalás)! És a bírót ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozhassátok. Hiszen ti tudjátok. (vagy: eltékozhassátok, miközben tudjátok – a ford.)”

(Al-Baqarah 2:188)

Allah elrendelte a szabályokat, amelyek elrendezik életük ügyeit, és vezetik őket az egyenes útra, amelyen nincs mértéktelenség vagy tévelygés. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ő azt az utat szabta nektek törvényül a vallásban, amit Núhnak (Noénak) is elrendelt, és amit neked (Mohamed) is sugalltunk, és amit Ibrahimnak (Ábrahámnak), Múszának (Mózesnek) és Ísának (Jézusnak) is megparancsoltunk. (Azt,) hogy: »Tartsátok fenn a vallást és ne szakadjatok csoportokra (különböző szektákká)!« Nyomasztóan hat a társítókra, amire te (Mohamed) szólítod fel őket. Ám Allah kiválasztja arra, akit akar, és azt vezeti arra, aki őszinte megbánást mutat.”

(As-Súra 42:13)

A Mindenható elküldte a könyörület sariáját. A Mindenható Allah azt mondja:

„Az Allahtól származó könyörület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled. Bocsáss meg hát nekik (a hibáikat) és kérd Allah bocsánatát a számukra! Tanácskozz velük az ügyben! És ha valamit elhatároztál, úgy (abban az esetben) hagyatkozz Allahra. Allah bizony szereti azokat, akik Reá hagyatkoznak.”

(Ál-Imrán 3:159)

A sariát kedvesség és engedékenység jellemzi. Allah Kegyét adta az emberiségnek Küldötte □ elküldésével:

„Bizony eljött már hozzátok egy Küldött (Mohamed) magatok közül (akit jól ismertek). Keserves az a számára (Mohamed), ha valami baj ér benneteket, értetek aggódik és a hívők iránt jóságos és irgalmas.”

(At-Tauba 9:128)

A saria két tulajdonsága a tolerancia és a könnyűség, tehát nem könyörtelen és nehéz. A Mindenható Allah azt mondja:

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes. Mindenkinnek az jár (jóként) amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett.”

(Al-Baqarah 2:286)

Allah Küldötte □ azt mondta:

„Ha megtiltok nektek valamit, akkor maradjatok tőle távol. És ha megparancsolok nektek valamit, akkor tegyetek meg belőle annyit, amennyire képesek vagytok (képességetek és lehetőségetek szerint).”

(Al-Bukhári)

Felesége (a hívők anyja) Áisah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta róla:

„Amikor a Próféta □ lehetősége volt választania két dolog között, (mindig) a könnyebbet választotta, amíg nem bűnös dologról volt szó; ha azonban bűnös dolog volt, ő volt a legszigorúbb abban, hogy távol maradt tőle.”

(Muszlim)

Allah elküldte őt egy olyan sariával, amely a mértéktelenség és a szélsőségesség minden formája ellen fellép egy olyan világos jogi szöveggel, amely figyelmeztette az embereket a gondatlanságra és a mértéktelenségre a vallásban, mint azokat, akik korábban éltek, ahogy a Mindenható Allah mondja:

„Mondd (Mohamed): »Ó Könyv Népe (zsidók és keresztények)! Ne kövessetek el túlzást a ti vallásotokban! Csak az Igazságot (kövessétek)! És ne kövessétek azon nép kényét, akik már

eltévelyedtek ezelőtt és sokakat tévelygésbe is vittek és ők maguk is eltévelyedtek az Egyenes Úttól.«”

(Al-Máidah 5:77)

- Megtiltotta a mértéktelenséget és a szélsőségességet a vallásban, ahogy Allah Küldötte □ határozottan figyelmeztetett ellenük. A Próféta □ azt mondta:

„Óvakodjatok a mértéktelenségtől (és a szélsőségességtől) a vallási kérdésekben, mert akik előttetek éltek, vallási kérdésekben tanúsított mértéktelenségük (és szélsőségességük) miatt pusztultak el.”

(Ahmed)

- Megtiltotta a mértéktelenséget és a szélsőségességet az istenszolgálatokban. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Három ember ment a Próféta feleségei házaiba, hogy kérdezenek a Próféta istenszolgálatáról. Amikor megtudták, sajátjaikat jelentéktelennek találták, és azt mondták: »Hol vagyunk mi a Prófétahoz képest, akinek Allah megbocsátotta neki múltbeli és jövőbeli bűneit? (tehát több istenszolgálatot kell nekünk végeznünk, mint neki)« Egyikük azt mondta: »Ami engem illet, egész éjjel imádkozni fogok.« A másik azt mondta: »Én minden nap böjtölni fogok és nem töröm meg böjtömet.« A harmadik azt mondta: »Én távol tartom magamat a nőktől és soha nem fogok megházasodni.« A Próféta □ odament hozzájuk és azt mondta: »Ti vagytok azok, akik ezt és ezt mondták? Allahra, én jobban félem Allahot mint ti, és én vagyok a legengedelmesebb és leginkább kötelességtudó köztetek Iránta, de én böjtölök és megtöröm a böjtöt (nem böjtölök minden nap), imádkozom éjszakai imát (az éjszaka egyik részében) és alszom (az éjszaka másik részében), és házasodom nővel. Tehát aki elfordul a szunnámtól, az nem tartozik hozzám.«”

(Al-Bukhári)

Azt is mondta □:

„A vallás (az iszlám) könnyű, és aki a vallást szigorúvá teszi (maga számára), annak nem fog sikerülni (így).”

(Al-Bukhári)

- Megtiltotta a keménységet, a rugalmatlanságot, és a másokkal szembeni mértéktelenséget és szélsőségességet. Azt mondta □:

„Allah legyen könyörületes azzal az emberrel, aki kedvesen viselkedik, amikor elad, vásárol és visszakéri a kölcsönt.”

(Al-Bukhári)

- Megtiltotta a szigorúságot és a mértéktelenséget, mások iszlámra hívásánál. Azt mondta □:

„Könnyítsétek meg a dolgokat az embereknek (a vallási kérdésekben), és ne nehezítsétek meg nekik, és adjatok nekik jó hírt, ne meneküljenek el miattatok (az iszlámtól).”

(Al-Bukhári)

Szerzetesség a kereszténységben

Az iszlámban nincs szerzetesség, és nincs egyházi hierarchia, mint amit más vallásoknál lehet tapasztalni. A Mindenható Allah elutasította ezt a cselekedetét az embereknek a korábbi vallásoknál. A Mindenható Allah azt mondja:

„És utánuk Küldöttünk egész sorát küldtök még. Utánuk elküldtük Íszát (*Jézust*), Mária fiát és az Evangéliumot adtuk neki. És azoknak, akik követték őt, azok szívébe a könyörületet és a kegyelmet helyeztük. Ám a szerzetesi visszavonult életet, amelyet ők találtak ki, ezzel Allah tetszését kívánva elérni, nem róttuk ki feladatuk rájuk. Ám, ők ezt nem tartották szem előtt úgy, ahogyan kellett volna. Azoknak, akik hittek közülük, azoknak megadtuk a jutalmat. Ám sokan közülük bűnösök.”

(Al-Hadíd 57:27)

A Próféta□ szigorúan figyelmeztetett ez ellen. Azt mondta:

„Ne kényszerítsétek magatokra megszorításokat, hogy ne legyenek megszorítások kényszerítve rátok, mert az emberek megszorításokat kényszerítettek magukra, ezért Allah megszorításokat kényszerített rájuk. Aki túlélte közülük, azt remetelakokban és monostorokban

találhatjuk. (Majd idézte:) »Ám a szerzetesi visszavonult életet, amelyet ők találtak ki, nem róttuk ki feladatul rájuk.«”

(Abu Dáwúd)

Vegyük figyelembe, hogy Jézus Krisztus (béke legyen vele) nem volt szerzetes, és nem írta elő követőinek a szerzetességet. Azt parancsolta tanítványainak, hogy menjenek el a népekhez, és hirdessék Allah vallását, és vezessék őket a Helyes vallásra (abban az időben, mielőtt a keresztények kiforgatták a vallást.)

A tudós az iszlámban nagy felelősséggel rendelkezik. Az emberek társaságában kell lennie, meg kell tanítania nekik a jó megtételét és figyelmeztetnie kell őket a rossz megtétele ellen, és a helyes útra kell vezetnie őket, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Közvetítsetek tőlem még ha csak egy aját is (a Koránból).”

(Al-Bukhári)

A társadalom produktív tagja kell, hogy legyen, és jó példakép a számukra. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Az a hívő, aki az emberek között van és elviseli a rossz viselkedésüket, jobb, mint az, aki nem megy az emberek közé és nem viseli el rossz viselkedésüket.”

(Al-Bukhári, Al-Adab Al-Mufrad)

Nem szabad másoktól függenie és segítségüket kérnie abban, hogy fenntartsák, mert a próféták (béke legyen velük) pásztorként dolgoztak, hogy pénzt keressenek maguknak és családjuknak. Mohamed Prófétát □ egyszer megkérdezték?

„Terelgettél valaha birkákat?” Azt mondta: „Nem volt olyan próféta, aki nem volt birkapásztor.”

(Al-Bukhári)

A cölibátus jobb, mint a házasság

Pál azt mondja a Korintusiaknak szóló 1. levelében (7:1-8): „A leveletekre ezt válaszolom: Jó, ha az ember asszonnyal nem

érintkezik... A nem házasoknak és az özvegyeknek ezt mondom: Jó, ha úgy maradnak, mint én is.”

Természetesen ezek Pál tanításai, nem Jézus Krisztus tanításai (béke legyen vele) mert ellenkeznek a természetes ösztönnel, amellyel Allah megteremtette az embereket. A házasság a próféták életmódja (béke legyen velük) és a Mindenható Allah azt mondja:

„Már előtted (Mohamed) is küldtünk Küldötteket és feleségeket és utódokat adtunk nekik. Egyetlen Küldött sem hozhatott el jelet csak Allah engedelmével. Minden szabott időnek (Allah által megírt) Könyve van.”

(Ar-Rád 13:38)

A civilizált társadalmak egyetértenek Pál szavaival, hogy az embereknek nem kellene megházasodniuk és ne legyenek gyerekeik? A Mindenható Allah azt várja el tőlünk, hogy kihaljunk, vagy azt, hogy megműveljük a földet?

Mindez ellenkezik a Mindenható Allah parancsával, Aki azt mondja:

„Ő az, Aki a földön éltek utódaivá tett benneteket. És némelyeket közületek a másik fölé emelt fokokkal, hogy próbának vessen alá benneteket abban, amit nektek adott. A te Urad gyorsan Büntető. Ám Ő Ghafúr (Megbocsátó) és (Rahím) Könyörületes.”

(Al-Anám 6:165)

Ha valaki cölibátust követel az emberektől és azt, hogy ne házasodjanak meg, ez a bennük lévő ösztönnel ütközik. Ez egy vágy az emberekben, mint az étel és az ital iránti vágy, de az iszlám saría szerint ezt a vágyat törvényesen ki lehet elégíteni a házasságban. Ezáltal szeretet, könyörület és pszichológiai stabilitás jön létre a társak között, és az emberi faj fennmarad. A Mindenható Allah azt mondja:

„Az Ő Jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És közöttetek szeretetet és könyörületet alkotott. Bizony ebben jelek vannak az olyan nép számára, amely elgondolkozik.”

(Ar-Rúm 30:21)

Allah Küldötte □ hirdette és bátorította a házasságot, és határozottan megtiltotta a cölibátust. Azt mondta:

„Házasodjatok azokkal, akik termékenyek és szeretetteljesek, mert (velük) fogok dicsekedni a próféták előtt az Ítéletnapon.”

(Ibn Hibbán)

Allah Küldötte □ bátorította a fiatalokat, hogy házasodjanak meg, hogy elvágja az erkölcstelenség útját, mert a vágy fiatal korban a legerősebb. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Ó, fiatal férfiak, aki közületek megengedheti magának a házasságot (anyagilag és fizikailag), az házasodjon meg, mert ez a leghatásosabb a szem lesütésére és az ember tisztaságának megőrzésére. Aki nem tudja megengedni magának, az böjtöljön, mert az megvédi őt attól, hogy erkölcstelenséget kövessen el.”

(Al-Bukhári és Muszlim)

Mi több, a házasságot jócselekedetek és jutalom forrásává tette. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Egy férfi (és a felesége) szexuális együttlétükért jutalmat kapnak.”
(A társak) megkérdezték: „Ő Allah Küldötte, ha valaki kielégíti a vágyát (a feleségével), ezért még jutalmat is kap?” Azt mondta: **„Tudjátok, ha illegálisan elégítené ki (egy olyan nővel, aki nem a felesége), nem lenne ez bűn a számára? Hasonlóképpen, ha törvényesen elégíti ki, jutalmat kap.”**

(Muszlim)

A válás tilalma

Máté Evangéliuma (5:31-32): „³¹Ezt is előírták: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. ³²Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – hacsak nem parázناسága miatt –, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.”

A civilizált társadalmak beleegyeztek a válás tilalmába, vagy a válások legnagyobb aránya a fejlett országokban található? A keresztények képesek voltak követni ezeket a tanításokat, vagy mértéktelennek és rugalmatlannak találták őket?

A gyakorlati valóság azt mutatja, hogy sok házasság nem tartós, és ha az ilyen házasságok folytatódnak a problémák ellenére is, nagyon ártalmasak és nagy károkat okoznak mind a férj, mind a feleség részére, amelyeket nem lehet megakadályozni, csak a válással. Az újságokban olvassuk, hogy néhány nő megölte a keresztény férjét, hogy megszabaduljon tőle, mert nem tudott elválni.

Az iszlám azonban megengedte a válást, hogy megkönnyítse az embereknek a helyzetet, ha nem képesek egymás társaiként együtt élni. Ezért elválnak egymástól egy civilizált módon, és azzal kötnek házasságot, akivel akarnak. A Mindenható Allah azt mondja:

„Vagy tartsátok meg őket illendő módon, vagy váljatok el tőlük illendő módon.”

(At-Taláq 65:2)

Ugyanakkor minden civilizált ország az iszlám sariát követte abban, hogy megengedte és törvénybe iktatta a válást a polgári törvényben, távol az egyház fennhatóságától, amely elutasítja magát a válás tényét.

Lefejezés

Az iszlám megtiltja az ellenség lefejezését és a holttestek megcsonkítását.

„Amr ibn Al-Ász és Surahabil bin Haszana elküldte Uqbát Abu Bakrhoz Jianaq, az egyik legnagyobb ellenség fejével. Amikor Uqba belépett Abu Bakrhoz és megmutatta neki, Abu Bakr elítélte ezt a cselekedetet. Uqba azt mondta neki: »Ó Kalifa, a bizánciak ugyanezt teszik velünk (vagyis lefejezik a fogságukba került muszlimokat)!« Akkor Abu Bakr azt mondta neki: »Te a perzsák és a bizánciak példáját követed?! Egy fejet se hozzatok

nekem. Elég nekem, ha elkülditek a hírt (hogy valakit legyőztetek).«”

(Ibn Hádzsar al-Aszqaláni)

Néhány tévébemondó a nyugati médiában manapság megpróbálja a lefejezéseket a muszlimokhoz kötni. Ha ezek az újságírók megvizsgálják a történelmet, azt fogják találni, hogy az ellenkezője az igaz. Hány embert fejeztek le az országukban nem is olyan régen? A milánói dóm külső falainál például van egy szobor egy királyról, aki egy ember fejét tartja a kezében, amit ő maga vágott le. Láttunk ilyen szobrot bármilyen mecset falánál? Biztos, hogy NEM.

Ami azoknak a muszlimoknak a tetteit illeti, akik nyilvánosság előtt fejeznek le embereket, ez csak az ő személyes cselekedetükről szól, és semmi köze sincs az iszlám sariához. Az ilyen cselekedet mozgatórugója egy mocskos politikai cél elérése, hogy az iszlám képét eltorzítsák, és az embereket eltávolítsák tőle. Ezeket az embereket más oldalról bőségesen támogatják, hogy filmjeleneteket állítanak össze drága professzionális kamerákkal, lefilmezve például egy ártatlan újságíró meggyilkolását, aki semmi rosszat nem tett, és nem is harcolt ellenük. Az ilyen emberek romlást terjesztenek a világon és nem a rend és a béke létrehozásáért dolgoznak. Allah azt mondja:

„És ha hátat fordít, a földön csak azon igyekszik, hogy romlást okozzon ott és hogy elpusztítsa a vetést és az újonnan érkezett utódokat. Ám Allah nem szereti a romlást.”

(Al-Baqarah 2:205)

Erre azt mondhatja valaki: „De akkor ezek az emberek miért visznek olyan zászlókat, amelyen iszlám kifejezések vannak, ez talán nem azt jelenti, hogy az iszlámot képviselik?” A válaszuk a következő: „Ha valakinek van egy kis olcsó autója, és ráragaszt egy Mercedes emblémát, akkor az az autó Mercedes lesz?” Természetesen NEM. A tetteiket össze kell hasonlítani az iszlám tanításaival, és így felismerhetjük, hogy nagyon távol állnak ezektől.

A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha büntettek (az ellenségeiteket, ó ti hívők), akkor annyiban büntessetek, amilyen mértékben ti elszenvedtétetek. Ám ha türelmesek vagytok, az jobb az állhatatosan kitartóknak.”

(An-Nahl 16:126)

Az iszlám és a rabszolgaság rendszere elleni küzdelem

Az iszlám minden eszközzel a rabszolgaság rendszere felszámolásáért küzdött. Megparancsolta a rabszolgák felszabadítását, és nagy jutalmat ígért azoknak, akik felszabadították a rabszolgáikat, mert ezáltal is a Paradicsomba lehet kerülni. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki felszabadít egy rabszolgát, Allah megszabadítja a Pokoltól minden testrészét a (rabszolga) minden testrészéért, még az intim testrészeit is.”

(Muszlim)

Bár az iszlám nem tiltotta be kategorikusan a rabszolgaság rendszerét, mivel az ellenkezett volna a kor gyakorlati valóságával, mivel ez volt az a nemzetközi gazdasági és pénzügyi rendszer, amelyet minden ország alkalmazott, és amelytől minden társadalom függött. Hasonlóképpen Jézus Krisztus (béke legyen vele) sem tiltotta be a rabszolgaság rendszerét. Az iszlám azonban megtiltott minden olyan tevékenységet, amely által az emberek rabszolgasorba kerülhetnek egy kivétellel, amely a hadifogság, de ennek is az a feltétele, hogy a muszlim uralkodónak kell döntenie rabszolgaságukról. Az iszlám tehát leszűkítette a rabszolgaság forrásait, a felszabadítás útjait pedig kiszélesítette azáltal, hogy sok bűn esetében ezt írta elő a bűnbocsánat elérésének eszközeként. Ilyen bűnök a következők:

- **Gyilkosság:** A Mindenható Allah azt mondja:

„Egyik hívő sem ölheti meg a másik hívőt, kivéve, ha az tévedésből történik. Ha valaki tévedésből megöl egy hívőt, (annak) fel kell szabadítania egy hívő rab(szolgát) és vérdíjat kell a családjának

átadnia, kivéve, ha adakozásként elengedik. Ha – veletek szemben – ellenséges népből származik, ám ő hívő, (akkor) egy hívő rab(szolga) felszabadítása.”

(An-Niszá 4:92)

- **Hamis eskü:** A Mindenható Allah azt mondja:

„Nem büntet meg Allah benneteket az értelmetlen beszédért az esküvéseitekben, ám megbüntet, ha esküvel szentesített kötést köttök. Annak megváltása tíz szegény táplálása, úgy ahogyan a családotokat általában tápláljátok, vagy felruházásuk, vagy egy rab(szolga) felszabadítása.”

(Al-Máidah 5:89)

- **Az-Zihár³⁵:** A Mindenható Allah azt mondja:

„Akik úgy válnak el feleségeiktől, hogy azt mondják: »Olyan vagy nekem, mint az anyám háta!« majd visszatérnek ahhoz, amit már mondtak, azoknak egy rabszolgát kell felszabadítaniuk, mielőtt egymást érintenék.”

(Al-Mudzsádilah 58:3)

- **Házaselet Ramadan alatt:**

Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy valaki házaseletet élt feleségével Ramadan nappal (mikor böjtölnie kellett volna). Megkérdezte az erről szóló vallási rendelkezést Allah Küldöttétől □, aki azt mondta:

„Van olyan rabszolga, akit fel tudsz szabadítani?” Azt mondta: „Nincs.” A Próféta □ azt mondta: „Tudsz böjtölni két (egymást követő) hónapon át?” Azt mondta: „Nem.” Akkor a Próféta □ azt mondta: „Akkor etess hatvan szegény embert.”

(Muszlim)

- **Rabszolga megverése:** Allah Küldötte □ azt mondta:

³⁵ Az-Zihár: a férj azt mondja a feleségének: „Olyan vagy nekem, mint az anyám háta (tehát teljesen tilos számomra).” Ez egy iszlám előtti válási forma volt, amelyet az iszlám megtiltott, mert a nőt se nem házasságban, se nem elvált állapotban tartja.

„Aki megpofozza a rabszolgáját vagy megveri, annak eltörlése az, hogy szabadon engedi őt.”

(Muszlim)

Az iszlám nagyon fontosnak tartja a rabszolgák felszabadítását. Ezt a következők is bizonyítják:

1. **Bevezette a Mukátabah szerződést:** ez a tulajdonos és a rabszolga közötti szerződés, amely szerint a rabszolgát egy adott összeg fejében, amelyben megegyeztek, szabadon kell engedni.

Amikor a rabszolga kéri a szabadságát, a tulajdonosnak el kell ezt fogadnia, és mindketten aláírják a szerződést. Ezt a Mindenható Allah következő kijelentése szögezi le:

„És ha azok közül, akiket a jobbotok birtokol írásukat *(szabaduló levelüket)* akarják, írjátok azt meg nekik, ha valami jót tudtok róluk! És adjatok nekik Allah vagyonából, amit Ő adott nektek.”

(An-Núr 24:33)

2. **Bevezette, hogy az emberek zakátjukat (éves kötelező adomány) a rabszolgák felszabadítására is költhetik. A Mindenható Allah azt mondja:**

„Az adományok *(zakát)* azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek a szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján *(járókat)* és az úton lévőket. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah 'Alím *(Tudó)* és Hakím *(Bölcs)*!”

(At-Taubah 9:60)

A rabszolgaság rendszere a Bibliában

Deuteronomium (20:10-16): „¹⁰Ha felvonulsz valamely város ellen, hogy megostromold, először ajánlj fel neki békét. ¹¹Ha elfogadja, s megnyitja kapuit, az egész nép, amely lakja, fizessen adót és legyen a szolgád. ¹²Ha visszautasítja a békét, s fölveszi a harcot, aztán ostromot indítasz, ¹³és az Úr, a te Istened hatalmadba adja,

minden férfit hányj kardélre. ¹⁴Az asszonyokat és a gyermekeket azonban, a jószágot s mindazt, ami csak van a városban, az összes értéket ejtsd zsákmányul s élvezd ellenségeid javait, amelyeket az Úr, a te Istened neked ad. ¹⁵Így tégy mindazokkal a városokkal, amelyek messze esnek tőled, amelyek nem e népek városai közé számítanak. ¹⁶E népek városaiban, amelyeket az Úr, a te Istened örökségül ad neked, egyetlen lelket se hagyj életben.”

Exodus (21:7-8): „⁷Ha valaki a lányát eladja rabszolgának, az ne kapja úgy vissza a szabadságát, mint a (férfi) rabszolgák. ⁸Ha nem tetszik gazdájának, aki a maga számára kiszemelte, akkor engedje, hogy kiváltsák. Ahhoz nincs joga, hogy idegen embernek eladja és így megcsalja.”

Exodus (21:5-6): „⁵De ha a rabszolga kijelenti: szeretem a gazdámat, feleségemet, gyermekeimet és nem akarok szabaddá válni, ⁶akkor gazdája vigye őt Isten elé és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélfához. Gazdája fúrja át a fülét egy árral, s attól kezdve mindenkorra rabszolgája marad.”

Exodus (22:1-3): „¹Ha a tolvajt tetten érik, amikor áttöri a falat, és úgy megütik, hogy belehal, a vérét nem kell megtorolni. ²De ha már napkelte után történt, akkor a tolvaj vérét meg kell torolni. Annak viszont teljes kárpótlást kell fizetnie. Ha nincs miből megtennie, őt magát kell eladni és úgy kifizetni, amit ellopott. ³Ha a lopott állatot még élve megtalálják nála, akár szarvasmarha, akár szamár vagy juh, a kétszeresét kell visszaadni.”

Az iszlám és a rasszizmus elleni küzdelem

Az iszlám eltörölte az emberek közötti diszkrimináció minden formáját egy olyan törvény által, amely elutasítja a rasszizmust, a kasztok és színek közötti megkülönböztetést az emberek között. A megkülönböztetés egyetlen alapja az ember istenfélelme (de ezt csak Allah tudja – a ford.). A Mindenható Allah azt mondja:

„Ő ti emberek! Férfiből és nőből teremttünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah 'Alím (Tudó) és Khabír (a mindent figyelemmel Kísérő).”

(Al-Hudzsurát 49:13)

A Próféta □ azt mondta:

„Ő emberek, valóban, Uratok Egy, és apátok, Ádám egy. Az arab nem felsőbb rendű a nem arabnál, és a nem arab sem felsőbb rendű az arabnál. A fehér sem felsőbb rendű a feketénél, és a fekete sem felsőbb rendű a fehérenél, kivéve az istenfélelemben. Valóban, a leginkább tiszteletre méltó közületek Allah előtt az, aki a leginkább istenfélő. Nem adtam át nektek az üzenetet?” Azt mondták: „De igen, átadtad, Ó Allah Küldötte.” Majd azt mondta „Akik jelen vannak közületek, azok adják tovább a hiányzóknak.”

(Asz-Szilsilah Asz-Szahíhah)

Míg a Bibliában a következő kijelentést találjuk:

Máté Evangéliuma (15:23-28): „²³De ő szóra sem méltatta. Erre odamentek hozzá tanítványai és kérték: „Teljesítsd kérését, hisz kiabál utánunk.” ²⁴Ezt felelte: „Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól.” ²⁵Ám az asszony odajött, és e szavakkal borult le előtte: „Uram, segíts rajtam!” ²⁶De visszautasította: „Nem helyes elvenni a gyerekektől a kenyeret, s odadobni a kiskutyáknak.” ²⁷Az asszony ellentmondott: „Igen, Uram, de a kiskutyák is esznek a maradékból, amely lekerül uruk asztaláról.” ²⁸Erre így szólt Jézus: „Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratom szerint.” Még abban az órában meggyógyult a leánya.”

Az előző szövegben világos és szigorú választ találhatunk mindazoknak, akik azt állítják, hogy Jézus Krisztus, béke legyen vele, az egész világ megmentésére jött, ezért feszítették keresztre, ami által mindenkit megváltott. Ő maga mondja, hogy **nem értetek jött, és nem is ismer titeket!** Ő kizárólag Izrael gyermekeihez küldetett.

Deuteronomium (23:20-21): „²⁰Testvérednek ne adj kamatra sem pénzt, sem élelmet, sem egyebet, amit kamatra szokás kölcsönözni. ²¹Az idegentől kérhetsz kamatot, de testvéredtől ne fogadj el kamatot, s az Úr, a te Istened megáldja kezéd minden munkáját azon a földön, amelyre bevonulsz, hogy birtokodba vedd.”

Az iszlám saría és az élet élvezetének engedélyezése

Öltözködés és tisztaság

Az iszlám saría megparancsolja minden muszlimnak, hogy minden szempontból szép legyen: öltözködés, megjelenés, illat és szavak. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Valóban, Allah szép és szereti a szépet.”

(Muszlim)

Dzsábir ibn 'Abd Allah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte □ meglátogatott minket, és látott egy embert kócos, rendetlen hajjal. Azt mondta: »Nem talált ez az ember semmit, amivel elrendezhette volna a haját?« Látott egy másik embert, akinek koszos volt a ruhája, és azt mondta: »Nem talált ez az ember semmit, amivel kimoshatta volna a ruháit?«”

(Abu Dáwúd)

Abu Al-Ahwasz idézte apját, aki azt mondta:

„Elmentem a Prófétahoz □ egy olyan ruhában, amely nem illett a vagyoni helyzetemhez, és azt kérdezte tőlem: »Nincs vagyondod?« Azt feleltem: »De igen.« Azt kérdezte: »Miben áll a vagyondod?« Azt mondtam: »Allah tevéket, birkákat, lovakat és rabszolgákat adott nekem.« Akkor azt mondta: »Ha Allah adott neked vagyont, akkor Allah áldásának és bőkezűségének hatása látszania kell rajtad.«”

(Abu Dáwúd)

Dzsábir bin Szamurah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Láttam a Prófétát □ egy holdvilágos éjszakán, amikor vörös ruhát viselt, és egyszer Allah Küldöttére, egyszer a holdra néztem, de ő szebb volt számomra, mint a hold.”

(At-Tirmidhi)

Al-Bará bin Ázib (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte átlagos magasságú ember volt, széles válla volt, haja fülcimpájáig ért. Vörös köpenyben járt, és soha nem láttam senkit vagy semmit, ami nála szebb lett volna.”

(Muszlim)

‘Abd Allah bin Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Amikor a kháridzsiták³⁶ fellázkodtak, elmentem Alihoz (Allah legyen vele elégedett). Azt mondta: »Menj el ezekhez az emberekhez, hogy meggyőzd őket.« Felvettem az egyik legszebb ruhámat, ami Jemenből volt. Abu Zmail (a közlő) hozzátette: »Ibn Abbász jól nézett ki, és szép arca volt.« Ibn Abbász azt mondta: »Majd elmentem hozzájuk és azt mondták nekem: „Isten hozott, Ibn Abbász! Mi ez a ruha rajtad?”« Azt mondtam nekik: »Mi kifogásolni valótok van? Láttam, hogy Allah Küldötte □ a legszebb ruhát hordta.«”

(Abu Dáwúd)

A saría szerint, ha valaki arra költi a pénzét, hogy minden szempontból elegáns legyen, de nem pazarolja a pénzt és nem fuvalkodik fel arrogánsan, ez egy eszköz a muszlimok számára a jutalom elnyerésére. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ó Ádám fiai! Minden imahelyen vegyétek magatokra a dísziteket (tisztá ruhákat viselve)! Egyetek és igyatok! Ám ne legyetek túlzók! Ő (Allah) nem szereti a túlzókat.”

(Al-Aráf 7:31)

³⁶ Al-Khawáridzs vagy kháridzsiták egy félrevezetett szélsőséges csoport, akik fellázkodtak a muszlim vezető és a muszlimok többsége ellen, és harcoltak ellenük.

Az iszlám öltözködés:

Nincs olyan, hogy „iszlám öltözködés” a sariában, mint ahogy a szúfik vagy a síiták meghatározott módon öltözködnek, és bizonyos színeket hordanak bizonyos alkalmakkor, mint zöldet vagy feketét, stb. Vannak azonban az öltözködésnek meghatározott irányvonalai az iszlám sariában, amelynek mind a muszlim nőknek, mind a férfiaknak figyelembe kell venniük:

♦ **A ruha ne legyen olyan, mint a nem muszlimok öltözéke:** például ne legyen olyan, mint amelyet csak a buddhisták vagy csak a keresztények, vagy csak a zsidók viselnek, mint a szerzetesek, papok és rabbik viselete. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki utánoz valamilyen népet (a cselekedeteiben), az egynek számít közülük.”

(Ibn Hibbán)

♦ **Az öltözőknek el kell takarnia azokat a testrészeket, amelyet az iszlám saria meghatározott:** ezért ne legyen ezeken a helyeken a ruha túl rövid vagy átlátszó.

♦ **A ruha legyen tiszta, elegáns és szalonképes:** A Próféta □ látott egy embert, aki koszos ruhát viselt, és azt mondta:

„Nem talált ez az ember semmit, amivel kimoshatta volna a ruháit?”

(Abu Dáwúd)

♦ **A jó megjelenéshez a jó illat is hozzá tartozik:** hogy az emberek ne forduljanak el viselőjétől. Allah Küldötte □ megtiltotta, hogy valaki hagymát vagy fokhagymát egyen, mielőtt imádkozni megy:

„Aki fokhagymát vagy hagymát evett, az tartsa magát távol tőlünk vagy mecseteinktől.”

(Al-Bukhári és Muszlim)

♦ **Az öltözők ne utaljon büszkeségre és fennhéjázásra (libász as-suhra):** Ez minden olyan furcsa öltözők, amely a társadalomban, ahol viselik, extravaganciára utal, vagy nem megfelelő és ellenkezik a jó erkölccsel. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Aki a büszkeség és fennhéjázás viseletét (libász as-suhra) hordja ezen a világon, Allah a megalázottság viseletébe fogja öltöztetni őt a Feltámadás Napján.”

(Ibn Mádzsza)

♦ A nők öltözéke ne legyen olyan, mint a férfiak öltözéke, és a férfiak öltözéke ne legyen olyan, mint a nők öltözéke: Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte □ megátkozta azt a férfit, aki női ruhát hord, és azt a nőt, aki férfiruhát hord.”

(Abu Dáwúd)

Vannak a Prófétának □ olyan mondásai, amelyek jelzik, hogy mennyire fontos, hogy a muszlimok odafigyeljenek megjelenésükre, és aki többet szeretne erről tudni, sok könyv van az iszlám szerinti öltözködésről.

Összefoglalva az előzőkben említetteket, az iszlám saría nagyon fontosnak tartja a muszlimok tisztaságát és jó megjelenését. Ezért egy muszlim nem hagyhatja, hogy az emberek elforduljanak tőle rossz megjelenése, tisztátalansága és elegancia hiánya miatt.

Van egy fontos kérdése az iszlám sariának, amely félreértésekre adhat okot a nyugati országokban, hogy látunk olyan külföldi muszlimokat vagy helyi új muszlimokat, akik szokatlan módon öltözködnek azzal a szándékkal, hogy mások tudják, hogy ők muszlimok. Például sötétszürke ruhát viselnek, ami a felső-egyiptomi viselet (galabia), és a felső-egyiptomi muszlimok és keresztények egyaránt ezt hordják. Tehát azok a muszlimok, akik ezt a ruhát hordják Európában, nem muszlimként öltözködnek, hanem akár muszlim, akár keresztény felső-egyiptomiként, pedig nem onnan jöttek. Ez a ruha felett van, hogy európai zakót vagy katonai egyenruha felsőrészét viselik, annak ellenére, hogy nem katonák, tehát nem jogosultak erre a viseletre. Van, hogy valaki a fejére egy furcsa turbánt vagy sálat tesz, pedig úgy kellene öltözködniük, hogy az emberek kényelmesen és jól érezzék magukat tőlük, nem úgy, hogy eltávolodjanak vagy megijedjenek tőlük. Allah Küldötte □ volt a legjobb megjelenésű és legjobb illatú, és mindenki, aki látta, boldogságot és nyugalmat érzett a közelében.

Meg kell különböztetnünk egy adott közösség vagy szervezet viseletét a szekta vagy csoport viseletétől, amelyet vallási okokból hordanak például a szúfik vagy a síták. Ahogy az iskolai egyenruhát, az egyetemi végzős viseletet, a nemzetközi vagy helyi szervezeteket bizonyos viseletek bizonyos alkalmakkor megkülönböztethetnek, ezek a viseletek nem vallási előírások, hanem azokra utalnak, akik bizonyos munkát végeznek a szervezeten belül, tehát ezzel nincs probléma.

Étel és ital

A Mindenható Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Ki tiltotta meg Allah dísztét, amit a szolgálainak hozott elő, és a jó dolgokat (a törvényileg megengedett ételek) a gondoskodásból.« Mondd: »Ezek azoknak járnak, akik hittek az evilági életben, és a Feltámadás Napján kizárólag (nekik) Így magyarázzuk meg a Jeleket azon embereknek, akik felfogják.«”

(Al-Aráf 7:32)

Az iszlám saría megengedi az embernek mindenféle étel és ital élvezetét, kivéve azt, amit a Korán és a szunna megtilt. A Mindenható Allah azt mondja:

„Tilalmassá tétetett a számotokra a döglött állat, a vér, a sertés hús és mindaz, ami nem Allahnak áldoztatott fel és az, ami megfojtatott, az agyonütött, a halálra zúzott, a felöklelt és az is, amiből a vadállatok téptek már. Kivéve, ha ti vágjátok le. És az is, ami áldozó kövön vágatott le és a jósnyilakkal történő sorsolás is. Ez bűnös dolog.”

(Al-Máidah 5:3)

A Mindenható Allah azt is mondja:

„És kérdezni fognak téged (Mohamed) a borról és a szerencsejátékról. Mondd: »E kettőben nagy bűn található, és

hasznok is az emberek számára. Ám e kettő bűne nagyobb a bennük rejlő haszonnál.« És kérdezni fognak, hogy mit adakozzanak. Mondd: »A felesleget!« Allah ekképpen világítja meg a jeleket, talán elgondolkodtok.»

(Al-Baqarah 2:219)

A Mindenható Allah megtiltotta a túlzásokat is:

„Egyetek és igyatok! Ám ne legyetek túlzók! Ő (Allah) nem szereti a túlzókat.”

(Al-Aráf 7:31)

Meghatározta az evés és ivás helyes módját, amely garantálja Allah engedélyével a test biztonságát a betegségektől. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Egy ember sem tölt meg rosszabb edényt a hasánál. Néhány falat elég Ádám fiának, hogy egyenesen tartsa a hátát. Ha azonban kell neki (ennél több), egyharmadába (a hasának) tegyen ételt, egyharmadába italt, és egyharmadát hagyja szabadon a lélegzéshez.”

(at-Tirmidhi)

Engedélyezett szórakozás

Az iszlám saría szerinti élet nem olyan, ahogyan néhányan gondolják, hogy távol áll minden szórakozástól és megengedett ünnepléstől. Handhala Al-Uszaidi (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Találkoztam Abu Bakrral (Allah legyen vele elégedett), és azt kérdezte: »Hogy vagy, Handhala?« Azt mondtam: »Handhala képmutató lett.« Azt mondta: »Szubhán Allah³⁷, miről beszélsz?« Azt mondtam: »Amikor Allah Küldötte □ társaságában vagyunk, és emlékeztet minket a Pokolra és a Paradicsomra, úgy érezzük, mintha látnánk ezeket a saját szemeinkkel, de mikor hazamegyünk, a

³⁷ „Szubhán Allah” azt jelenti: „Allah magasztos és távol áll minden hiányosságtól”, meglepődés alkalmával használhatják ezt a kifejezést.

feleségünkkel, a gyerekeinkkel, a munkánkkal foglalkozunk, ezért sok mindent elfelejtünk (azokból a dolgokból, amelyek a Túlvilággal kapcsolatosak).« Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: »Allahra, én is ezt tapasztalom.« Ezért Abu Bakr és én elmentünk Allah Küldöttéhez □, és azt mondtam neki: »Ó Allah Küldötte □, Handhala képmutató lett.« Erre Allah Küldötte □ azt mondta: »**Mi történt veled?**« Azt mondtam: »Ó Allah Küldötte, mikor a te társaságodban vagyunk, emlékeztetsz minket a Pokol tüzére és a Paradicsomra, olyannyira, hogy úgy érezzük, mintha saját szemeinkkel látnánk, de mikor elmegyünk, a feleségünkkel, a gyerekeinkkel és a munkánkkal foglalkozunk, ezért sokat elfelejtünk (azokból a dolgokból, amelyek a Túlvilággal kapcsolatosak).« Erre Allah Küldötte □ azt mondta: »**Arra esküszöm, Akinek a Kezében van az életem, ha ugyanolyan állapotban maradtátok, miután hazamentetek, mint amilyen állapotban voltatok, míg velem voltatok és Allahról emlékeztetek meg, az angyalok kezét fognának veletek, mikor az ágyban fekszetek, vagy az úton mentek; de ó, Handhala, kell egy óra (idő az istenszolgálatra) és egy óra (idő az evilági dolgokra).**« A Próféta □ ezt háromszor mondta.”

(Muszlim)

Tehát Allah Küldötte □ világossá tette ebben a hadíthban, hogy a megengedett szórakozás és pihenés szükséges a léleknek, hogy visszanyerje energiáját és vitalitását.

Allah Küldötte □ megmutatta társainak a viccelődés, a szórakozás és a játék etikáját, mikor megkérdezték tőle:

„**Ó Allah Küldötte, viccelj velünk!**” A Próféta □ azt felelte: „**Rendben, de nem mondok mást, csak az igazat.**”

(At-Tirmidhi)

Viccelni lehet szóban és tettben is. Anasz bin Malik (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„**Amikor egy vidéki ember, akinek Záhir volt a neve, meglátogatta Allah Küldöttét □, hozott magával ajándékot vidékről (zöldségek, stb.) neki □. Amikor indulóban volt, Allah Küldötte adott neki városi ajándékot. Egyszer Allah Küldötte □ azt mondta: »Záhir a mi**

vidékünk, és mi vagyunk az ő városa.» Egyszer, mikor Záhír az áruját árulta, a Próféta □ oda ment hozzá a háta mögül, és megfogta, de Záhír nem látta, hogy ki fogta meg. Záhír megkérdezte: »Ki az? Engedj el.« De mikor látta a szeme sarkából, hogy ez Allah Küldötte □, kiegyenesítette hátát, és neki dőlt Allah Küldötte mellkasnak. Allah Küldötte □ azt mondta (viccelve vele): **»Ki veszi meg ezt a rabszolgát?«** Záhír azt felelte: **»Ó Allah Küldötte, ha eladsz, egy hibás árut adsz el, és nagyon keveset fogsz keresni. (Mert Záhír, Allah legyen vele elégedett, nem volt jóképű).«** Allah Küldötte azt mondta: **»Nem, te nem vagy hibás áru Allah előtt (vagy azt mondta: „De Allah előtt te nagyon értékes vagy”).«**»

(Ibn Hibbán)

A viccelődés etikettje a sariában:

- A viccnek nem szabad megsértenie, megijesztenie vagy megbántania senkit, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Nem megengedett, hogy egy muszlim megijesszen egy másik muszlimot.”

(Abu Dáwúd)

- A viccnek nem szabad túllépnie az őszinteség határait, mint például mikor valaki azért hazudik, hogy másokat megnevettessen, ahogy Allah Küldötte □ mondta:

„Jaj annak, aki hazugságot mond beszédében, hogy az embereket ezzel megnevettesse. Jaj annak! Jaj annak!”

(Abu Dáwúd)

Az iszlám saria megengedte a megfelelő szórakozást, azzal a feltétellel, hogy megengedett dolgokról legyen szó, mint a nyíllövészet vagy a lovaglás. Allah Küldötte □ azt mondta:

„Minden, amit a muszlim tesz szórakozásból, hiábavaló (tehát nem kap érte jutalmat), kivéve a nyíllövészet, a ló felkészítése és a feleséggel való játék, mert ezekért jutalmat kap.”

(Ibn Mádzsah)

Mindaz megengedett, ami a testet jó egészségben és formában tartja, mint az úszás, a vívás és a birkózás.

„Egyszer a Próféta □ birkózott egy emberrel, aki híres volt erejéről, a neve Rakana volt. Rakana azt mondta: »Ha legyőzől, adok neked egy birkát, de ha én győzlek le, te adj nekem egyet.« A Próféta □ legyőzte, és Rakana azt mondta: »Gyere még egyszer.« A Próféta még egyszer legyőzte, és Rakana azt mondta: »Gyere még egyszer.« A Próféta □ harmadszorra is legyőzte. Akkor Rakana azt mondta: »Mit mondok a családomnak? Az első birkára mondhatom, hogy a farkas megette, a másodikra, hogy elveszett, de mit mondok a harmadikra?« A Próféta □ akkor azt mondta neki: **»Nem kapcsoljuk össze a két dolgot, a vereségedet a birkózásban és a birkáid elvételét. Tartsd meg a birkáidat.«**”

(Ghaiatu Al-Maram)

VIII. Rész

A keresztény és a zsidó saría

- **Az Ótestamentum a keresztények és a zsidók szent könyve?**
 1. Kézlevágás mint büntetés a Szent Bibliában
 2. Házasságtörés büntetése a Szent Bibliában
 3. Halálbüntetés a Szent Bibliában
 4. Vallásszabadság a Szent Bibliában (a hitehagyás büntetése)
 5. A féltékenységi törvénye a Szent Bibliában

VIII. Rész

A keresztény és a zsidó saria

Az Ótestamentum a keresztények és a zsidók szent könyve?

Mielőtt vennénk néhány példát a keresztény és a zsidó sariáról, szeretnénk megtudni, hogy az Ótestamentum szent könyvnek számít-e mind a keresztényeknek és a zsidóknak. Néhány kereszténnyel való beszélgetésem során észrevettem, hogy az elején nagyon lelkesedtek azért, hogy a Biblia, mind az Ó, mind az Újtestamentum, Isten kinyilatkoztatott szava, amely nem változott és nem veszett el. Miután olvastam nekik néhány szöveget az Ótestamentumból, gyorsan visszakoztak, és azt mondták: „**Kérdezz meg egy rabbit ezekről a szövegekről, én nem vagyok zsidó.**” Oda is eljutottak időnként, hogy megtagadták az egész Ótestamentumot, és azt mondták: „**Mindez Jézus Krisztus eljövele előtt volt, és miután ő eljött, minden megváltozott.**” Természetesen ez a magyarázat elfogadhatatlan és irracionális, mert egy keresztény sem lehet keresztény anélkül, hogy nem hisz mind az Ó-, mind az Újtestamentumban egyaránt. Ez világos és magától értetődő a keresztények számára. Ennek szellemében, ha egy keresztény azt mondja, hogy ő nem hisz az Ótestamentumban, csak az Újtestamentumban hisz, akkor nem hisz a kereszténységben. Aki meg akar erről bizonyosodni, kérdezze meg a papokat, és nézze meg, hogy mit mondanak neki.

Ahogy a **Máté evangéliuma (5:17-19)** említi, hogy Jézus (béke legyen vele) azt mondta:

„¹⁷**Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem teljesíteni.** ¹⁸**Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik.** ¹⁹**Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok**

közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában.”

Vegyünk néhány példát a Biblia által említett büntetésekről:

Kézlevágás, mint büntetés a Szent Bibliában

Deuteronomium (25:11-12): „¹¹Ha két ember összeverekszik, férfi férfival, aztán az egyiknek a felesége odaszalad, hogy kiszabadítsa férjét a másik kezéből, aki üti, s közben kinyújtja a kezét,¹²és megragadja annak szeméremtestét, könyörtelenül vágd le a kezét.”

Házasságtörés büntetése a Szent Bibliában

Leviticus (21:9): „Ha egy papnak a leánya kicsapongással meggyalázza magát, azzal apját szentségteleníti meg, ezért el kell égetni.”

Deuteronomium (22:20-21): „²⁰Ha azonban igaznak bizonyul a dolog, és semmi jelét nem lelik a fiatalasszony érintetlenségének,²¹vezessék a fiatalasszonyt az apai ház kapuja elé, s városának férfiai kövezzék agyon, mivel apja házában erkölcstelenséget űzve gyalázatos dolgot művelt Izraelben. Irtsd ki, ami gonosz, körödből!”

Deuteronomium (22:22): „Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonnyal hál, mindketten haljanak meg, a férfi is, aki együtt hált az asszonnyal, meg az asszony is.”

Deuteronomium (22:23-24): „²³Ha egy érintetlen leánnyal, aki el van jegyezve valamely férfival, a városban találkozik egy másik férfi és együtt hál vele, ²⁴vezessétek mind a kettőjüket a város kapujához és kövezzétek őket agyon.”

Máté Evangéliuma (5:27-29): „²⁷Hallottátok a parancsot: Ne törj házasságot. ²⁸Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vággyal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el vele. ²⁹Ezért ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson.”

Leviticus (20:10-15): „¹⁰Ha valaki férjes nővel házasságtörést követ el, mégpedig: aki embertársának feleségével házasságtörést követ el, az halállal lakol; ő is, bűntársa is. ¹¹Aki apjának feleségével hál, az az apja meztelenségét fedi föl, azért mindkettőjüknek meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk. ¹²Ha valaki együtt hál menyével, mindkettőnek meg kell halnia. Beszennyezték magukat, vérük visszahull rájuk. ¹³Ha valaki férfival hál együtt, úgy, ahogy asszonnyal szoktak együtt hálni, ez utálatosság, amelyben mindketten részesek, ezért meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk. ¹⁴Ha valaki feleségül vesz egy asszonyt és annak anyját, ez vérfertőzés: őt is, az asszonyokat is el kell égetni, hogy ne legyen köztetek vérfertőzés. ¹⁵Ha valaki állattal hál együtt, meg kell halnia, és az állatot is meg kell ölni.”

E korábbi vers tovább említ sok büntetést, mint halálbüntetés annak a nőnek, aki egy állattal hált, vagy annak a férfinak, aki látta a lánytestvére meztelenségét, vagy aki egy menstruáló nővel hált, vagy aki látta nagynénje meztelenségét, vagy aki nagybátyja vagy bátyja feleségével hált, stb.

Valaki megkérdesheti: De Jézus Krisztus nem törölte el a házasságtörés büntetését, ami a halálra kövezés, és ezt a bűnt nem tette büntetlenné? Nem azt írja a **János Evangéliuma (8:7)**, hogy „**Aki bűn nélkül való közületek, az vesse rá az első követ?**”

Erre azt feleljük, hogy a keresztény teológusok is megegyeznek abban, hogy ez a történet nem valóságos, és hogy a Bibliához a tizedik

században tették hozzá,³⁸ ezért nem lehet erre építeni. Emellett, maga Jézus Krisztus (béke legyen vele) is azt mondta, hogy nem azért jött, hogy eltörölje Mózes Törvényét.

Máté Evangéliuma (5:17-18): „¹⁷Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem teljessé tenni. ¹⁸Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik.”

Más szavakkal, ha Jézus Krisztus (béke legyen vele) itt lenne ma, bármilyen nőt megkövezne, aki házasságot tört, Mózes sariája alapján, béke legyen vele.

Halálbüntetés a Szent Bibliában

Pál azt mondja a Zsidóknak szóló levelében (10:28): „Aki Mózes törvényét megszegte, annak két vagy három tanú szavára irgalom nélkül meg kellett halnia.”

Exodus (21:12-25): „Aki a másikat úgy megüti, hogy belehal, azt halállal kell büntetni... ¹⁴De aki a másikat meggyilkolja, azt hurcold el az oltártól is, és lakoljon halállal. ¹⁵Aki megüti apját vagy anyját, azt halálra kell ítélni. ¹⁶Aki elrabol egy embert – akár eladja, akár hatalmában tartja –, azt halálra kell ítélni. ¹⁷Aki apjával vagy anyjával méltatlanul bánik, azt halálra kell ítélni...

²²Ha férfiak civakodnak egymással, és közben úgy megütnek egy viselős asszonyt, hogy az idétlent szül ugyan, de maga életben marad, akkor a tettesnek olyan kártérítést kell fizetnie, amelyet a férj a bírák véleménye alapján követel. ²³De ha az asszony belehal, akkor érvényes az elv: életet életért, ²⁴szemet szemért, fogat

³⁸ Bart D. Ehrman, *Jézus hamis idézése a Bibliából*, előadás, 33:00 perc. Lásd még: Bart D. Ehrman, *Jézus és a házasságtörő nő*, in: Újtestamentumi Tanulmányok. xxxiv (1988) 24-44. old. Lásd még: Bruce Metzger, *A görög Újszövetség szövegkommentárja* (Stuttgart, 1971), 219-221. old.

fogért, kezét kézért, lábat lábért, ²⁵égetést égetésért, sebet sebért, horzsolást horzsolásért.”

Exodus (22:17-19): „¹⁷Jósnőt ne hagyj életben, ¹⁸Aki állattal közösül, lakoljon halállal, ¹⁹Aki más isteneknek áldozatot mutat be, azon be kell tölteni az átkot.”

Genézis (9:6): „Aki embervért ont, annak ember ontsa ki a vérét”

Numeri (35:31-33): „³¹A gyilkos életéért, aki méltó a halálra, nem szabad váltságdíjat elfogadnotok, halállal kell büntetni... ³³Nem szabad megfertőznötök a földet, ahol laktok. A vér ugyanis megfertőzi a földet. S a földnek a rajta kiontott vérért nem lehet mást adni jóvátételül, mint a vér kiontójának vérét.”

Exodus (32:26-28): „²⁶Mózes a tábor kapujához lépett és ezt kiáltotta: „Aki az Úrral tart, jöjjön hozzám!” A leviták mind odagyűltek hozzá. ²⁷Mózes ezt mondta nekik: „Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: mindenki kösse a kardját oldalára. Járjátok be a tábort egyik kaputól a másikig és öljétek meg testvéreiteket, barátaitokat, rokonaitokat is.” ²⁸A leviták végrehajtották Mózes parancsát, és azon a napon közel háromezer férfi esett el a népből.”

Deuteronomium (21:18-21): „¹⁸Ha valakinek rossz útra tévedt, önféjű fia van, aki nem hallgat apja és anyja szavára, s még akkor se hajlik szavukra, amikor megbüntetik, ¹⁹apja és anyja fogja és vezesse a város vénei elé a város kapujához. ²⁰Jelentsék a város véneinek: „Ez a mi fiunk rossz útra tévedt és önféjű, nem hallgat a szavunkra, iszik és tékozol.” ²¹Erre a város férfiai kövezzék agyon.”

Vallásszabadság a Szent Bibliában (hitehagyás)

Lukács evangéliuma (19:27) említi, hogy Jézus Krisztus (béke legyen vele) azt mondta: „Ellenségeimet pedig, akik nem akarták,

hogy királyuk legyen, vezessétek ide, és öljétek meg a szemem láttára.”

Deuteronomium (13:13-17): „¹³Ha valamelyik városod felől, amelyet az Úr, a te Istened lakóhelyül ad neked, azt hallod, ¹⁴hogy körödből származó semmirekellő emberek odamentek, s félrevezették városuk lakóit, így beszélvén: Rajta! Szolgáljunk más isteneknek – olyanoknak, akiket ti nem ismertek –, ¹⁵akkor vizsgálj ki az ügyet, járj utána, tarts alapos kihallgatást. Ha beigazolódik, hogy ez a szörnyőség csakugyan megtörtént körödben, ¹⁶akkor a város lakóit hányd kardélre. Töltsd be rajta s mindenen, ami az övé az átkot, ¹⁷aztán mindent, amit zsákmányolsz, hordj össze a piacon, s a várost mindazzal együtt, amit zsákmányoltál benne, égesd el, áldozatul az Úrnak, a te Istenednek. Maradjon örökre romhalmaz, nem szabad újjáépíteni!”

Deuteronomium (7:1-5): „Ha az Úr, a te Istened elvezérel arra a földre, ahova most bevonulsz, hogy birtokodba vedd, s ha kiűzi előled mind a népeket ...²ha az Úr, a te Istened majd kiszolgáltatja neked, s te legyőzöd őket, akkor töltsd be rajtuk az átkot, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj meg rajtuk. ³Ne köss velük házasságot...⁵Inkább így bánjatok velük: oltáraikat romboljátok össze, kőoszlopaikat döntsetek ki, szent fáikat vágjátok ki, bálványait pedig égessetek el. ”

Ezékiel (9:4-7): „⁴és így szólt hozzá: »Járd be a várost, járd be egész Jeruzsálemet, és jelöld meg kereszttel azoknak az embereknek a homlokát, akik siránkoztak és bántódtak a szörnyőségek miatt, amelyeket művelnek benne.«⁵A többieknek meg ezt mondta a fülem hallatára: »Menjetez utána, járjátok be a várost és pusztítsátok! Ne nézzetek rá irgalommal és ne könyörüljétek rajta! ⁶Öreget, ifjút, szüzet, gyereket és asszonyt egyaránt öljetek meg, és irtsatok ki mindenkit! Akinek azonban kereszt van a homlokán, azt ne bántsátok! Szentélyemmel kezdjétek!« Megkezdték tehát a véneken, akik a templom előtt voltak.⁷És így szólt hozzájuk: »Tegyétek tisztátalanná a

templomot, töltésétek meg halottakkal az udvarokat, induljatok!«
Azok elindultak, bejárták a várost és pusztítottak.”

A féltékenység törvénye a Szent Bibliában

Numeri (5:11-28): „¹¹Ezt mondta az Úr Mózesnek: ¹²»Szólj Izrael fiaihoz és mondd meg nekik: Ha valamely férfinak a felesége félrelép, és hűtlenné válik azáltal, ¹³hogy valaki más hál vele, a dolog azonban rejtve marad a férje előtt, mivel titokban szennyezte be magát, s tanúk sem lépnek fel ellene, mert hisz vigyázott, nehogy rajtakapják, ¹⁴s most hatalmába ejti a féltékenység szelleme és féltékennyé válik feleségére, aki csakugyan beszennyezte magát, vagy ha megszállja a féltékenység szelleme, s féltékennyé lesz feleségére, jóllehet az ártatlan, ¹⁵akkor az illető férfi vezesse feleségét a pap elé, s egyszersmind áldozati adományt is vigyen magával, egy tized efa árpalisztet. Ne öntsön rá olajat, tömjént se tegyen hozzá. Mert hisz a féltékenység miatt bemutatott ételáldozat emlékeztető ételáldozat, amelynek emlékeztetbe kell idéznie a bűnt. ¹⁶A pap vezesse elő (az asszonyt), s állítsa az Úr elé. ¹⁷A pap merítsen élő vizet egy cserépedénybe, s a hajlék padozatának porából is vegyen egy keveset a pap, és tegye a vízbe. ¹⁸Most a pap állítsa az asszonyt az Úr elé, s bontsa meg az asszony fején a haját, adja kezébe az emlékeztető ételáldozatot – a féltékenység miatti ételáldozatot –, közben a keserves sírás átokhozó vize maradjon a pap kezében. ¹⁹Most a pap vegye ki az esküt, így beszélve az asszonyhoz: Ha senki nem hált veled, s nem váltál férjedhez magadat beszennyezve hűtlenné, a keserű sírásnak ez az átokhozó vize nem lesz büntetésedre. ²⁰Ha ellenben hűtlen voltál férjedhez, és beszennyezted magad azzal, hogy férjedden kívül valaki más is hált veled –, ²¹ekkor a pap eskesse meg az asszonyt átok terhe alatt, s közben így szóljon az asszonyhoz: Az Úr tegyen eskü és átok tárgyává néped körében, sorvassza el az Úr csípődet, méhed dagadjon meg, s ²²ez az átokhozó víz hatoljon be beleidbe, hogy méhed megdagadjon és

csípőd elsorvadjon. Az asszonynak közben ezt kell mondogatnia: **Úgy legyen, az történjen!** ²³Ekkor a pap írja fel ezeket az átkokat egy lapra, és mossa bele a keserves sírás vizébe. ²⁴Majd adj a oda az asszonynak a keserves sírás átokhozó vizét, hogy igya meg, s az átokhozó víz – keserű fájdalomra – belehatoljon. ²⁵Azután a pap vegye ki az asszony kezéből a féltékenység miatti ételáldozatot, majd lengesse meg az ételáldozatot az Úr előtt, és vigye az oltárra. ²⁶Az ételáldozatból a pap most vegyen el egy maroknyit – mintegy annak illatos részeként –, és égesse el az oltáron. ²⁷Akkor adj a oda a vizet az asszonynak, hogy igya meg. Mihelyt odaadja az asszonynak a vizet meginni, ha csakugyan beszennyezte magát és hűtlenné vált férjéhez, az átokhozó víz keserű fájdalomra belehatol, úgyhogy méhe megdagad, és csípője elsorvad, és az asszony átkozottá válik népe körében. ²⁸Ha azonban az asszony nem szennyezte be magát, tehát ártatlan, nem éri büntetés, sőt gyermekei lesznek.«”

Összegzés

Végül szeretném leszögezni, hogy mindaz, amit idéztünk a Bibliából, csak azért tettük, hogy csökkentsük azok örültségét, akik igazságtalanul vádolják az iszlámot és az iszlám sariát anélkül, hogy előtte megnéznék, saját szent könyveik mit mondanak. Az iszlám sariát az egyetlen olyan sariát, amely a rasszizmus és diszkrimináció minden formája ellen harcol az emberek között az egész világon, amely a kizsákmányolás, a rablás és méltóságuk elleni támadás és megbecstelenítés ellen küzd.

A **Deuteronomium (23:20-21)**-ban azt olvassuk: „**Testvérednek ne adj kamatra sem pénzt, sem élelmet, sem egyebet, amit kamatra szokás kölcsönözni.**²¹**Az idegentől kérhetsz kamatot, de testvéredtől ne fogadj el kamatot, s az Úr, a te Istened megáldja kezéd minden munkáját azon a földön, amelyre bevonulsz, hogy birtokodba vedd.**”

Exodus (3:22): „**Az asszony kérjen szomszédjától és lakótársnőjétől ezüstdíszeket, aranydíszeket és ruhákat. Ezeket adjátok rá fiaitokra és leányaitokra. Így kifosztjátok az egyiptomiakat.**”

Zakariás (14:1-2): „**Nézd, elérkezik a nap az Úr számára, amikor szétosztják zsákmányodat.**²**Az Úr minden népet harcra gyűjt Jeruzsálem ellen. Elfoglalják a várost, kifosztják a házakat, meggyalázzák az asszonyokat. A város fele fogságba megy.**”

Tehát mikor a nyugati média éjjel-nappal hamisan vádolja az iszlám sariát, amit itt olvashatunk, az mi, ha nem az emberi jogok nyilvános megszegése? Mélyen belül tudják, hogy az iszlám az igazság vallása, és iránta való irigységük miatt támadják ilyen hevesen, hogy az embereket elfordítsák tőle, különösen, miután látják, hogy milyen sokan lépnek be az iszlámba. Olyanok, mint azok, akik kezüket a nap elé teszik, hogy elrejtsek a fényt a világ elől. A Mindenható Allah azt mondja:

„És miután a Könyv *(ez a Korán)* jött el hozzájuk *(a zsidókhoz)* Allahtól, megerősítendő azt, ami már náluk volt *(Tóra és Evangéliumok)*, jóllehet előzőleg segítségért könyörögtek azok ellen, akik hitetlenek, ám miután eljött hozzájuk az, amit már ismertek, hitetlennek mutatkoztak vele szemben. Allah átka legyen a hitetleneken! * Milyen kicsinyes áron adták el magukat azáltal, hogy hitetlenek azzal szemben, amit Allah kinyilatkoztatott *(a Korán)*, lázadozva az ellen, hogy Allah annak nyilatkoztatja ki az Ő kegyelmét a szolgálai közül, akinek Ő akarja. Haragvást haragvásra halmoztak. A hitetleneknek megalázó büntetés jár. * És, ha mondatik nekik *(a zsidóknak)*: »Higgyetek abban, amit Allah lebecsátva kinyilatkoztatott!« Ők azt mondják: »Hiszünk abban, ami nekünk küldetett le.« Ám nem hisznek abban, ami utána jött. Holott az az Igazság, bizonyosságul annak, ami már náluk van. Mondd: »Miért öldöstétek Allah prófétáit ezt megelőzően, ha ti valójában hívők vagytok? * Holott Múzá *(Mózes)* már világos bizonyítékokkal jött el hozzátok. Ám ti előhoztátok a borjút azután, és bűnösök voltatok.«”

(Al-Baqarah 2:89-92)

Teljes bizonyossággal mondom, hogy nincs más, ami megmenthetné a modern világ társadalmait, amelyek teljesen leromlottak minden téren: erkölcsi, politikai, társadalmi és gazdasági téren, csak az iszlám. A ember alkotta törvények zsarnokság, mint az embertelen kapitalizmus, az istentelen kommunizmus és a megalázó szocializmus, amely elemésztí az emberek erőfeszítéseit és nyereségeit, és a rosszindulatú diktatúra, amely megöli az emberi újító szellemet és mindazt, amit teremt az erőszak és a faji diszkrimináció, vallási vagy nemzetiségi alapon. Az aggodalmas lelkek számára sincs más megmentő az érzelmi feszültségből, csak az iszlám felvétele és tanításainak alkalmazása. Ezek után biztonság, igazság, béke, prosperitás és könyörület fognak uralkodni az emberi társadalmakban, az emberek összezavarodott szíve biztonságban pihen, aggodalmas lelkük megnyugszik, és szorult keblükön boldogság lesz úrrá. A Mindenható Allah elmondja az igazat:

„És ha a városok lakói hittek volna és istenfélők lettek volna, akkor megnyitottuk volna nekik az áldások *(kapuit)* az égből és a

földből. Ám ők meghazudtoltak. Így Mi megragadtuk őket (a büntetéssel) amiatt, amit elkövettek.”

(Al-Aráf 7:96)

Sok nyugati gondolkodó nevezte az iszlámot az emberiség megmentőjének a jelenleg uralkodó romlásból, gonoszságból és embertelenségből.

A francia gondolkodó Deebckeeh azt mondja:

„A Nyugat valójában soha nem ismerte meg az iszlámot, mert mikor az iszlám megjelent, a Nyugat ellenséges álláspontot vett fel vele szemben, és nem szűnt meg bemocskolni és vádolni azért, hogy igazolni tudja az ellene való harcát. Ami ebből a hamis beállításból keletkezett, az a durva mondások az iszlám ellen a nyugati elmékben. Kétségtelen, hogy az iszlám az egyetlen olyan vallás, amelyre a modern világnak szüksége van, hogy megszabaduljon a jelenlegi materialista civilizációtól, amely, ha így folytatja, elpusztítja az emberiséget.”

Az angol gondolkodó, George Bernard Shaw azt mondta Mohamed című könyvében, amelyet a brit kormány abban az időben elégetett, mivel tartalmaz egy kijelentést, amelyben elismeri Allah Küldötté □ üzenetét, és vallása elismerését:

„Valóban, ennek a világnak szüksége van egy olyan emberre, aki úgy gondolkodik, mint Mohamed, ez a próféta, aki vallását tisztelet tárgyává tette, ami a legerősebb vallás minden szinten, és örökké tart. Sok embert látok, aki felveszi ezt a vallást, miután megismerte a bizonyítékokat vele kapcsolatban. Ez a vallás tág teret talál ezen a kontinensen, Európában. A középkori papok tudatlanságból vagy szélsőségeségből sötét képet festettek Mohamedről, akit a kereszténység ellenségének tekintettek.”

Ugyanebben a könyvben egy másik témánál ezt írta:

„De megnéztem ezt az embert, és egy csodálatos szuperhősnek találtam őt. Felismertem, hogy nem a kereszténység ellenségének, hanem az emberiség megmentőjének kellene nevezniünk. Úgy gondolom, hogyha ma ő vezetné a világunkat, sikeresen megoldaná a

problémáinkat, és békét és boldogságot biztosítana, amelyre az emberek annyira vágnak.”

Az angol történész, Wills azt mondja:

„Minden vallás, ami nem halad a civilizáció minden szakaszával, falba ütközik. Az igaz vallás, amit megtaláltam, ami halad a civilizációval, bármerre tart, az az iszlám. Aki akar bizonyítékokat, az olvassa el a Koránt és vizsgálja meg perspektíváit, tudományos módszereit és társadalmi törvényeit. Ez egy vallási, tudományos, szociológiai, etikai és történelmi útmutató. Ha meg kellene határoznom az iszlám jelentését egy mondatban, azt mondanám: Az iszlám a civilizáció.”

Felmerül itt a kérdés:

„Miért nem akarják az iszlámot, miért nem akarják, hogy tudjál róla, illetve csak úgy tudjál róla, ahogyan kiforgatták?”

Az ok: az iszlámon keresztül nem lehet ellopni az ember pénzét adók bevezetésével, kamatokkal, vagy a nyitott nemzetközi gazdaság nevében. Nem lehet a nőket köztulajdonná tenni a férfiak között a szexuális szabadosságot kikényszerítve. Nem lehet embereket rabszolgasorban tartani ember alkotta törvények alapján, amely az embereket még inkább alávetetté és még korlátozottabbá teszi. Az iszlám saría által senki nem veszi el a másik pénzét, senki nem sérti meg a másik méltóságát, és senki nem kényszerítheti a másikat rabszolgasorba. A Próféta ﷺ azt mondta:

„Valóban, a véretek, a vagyonotok, és a méltóságotok olyan szent és sérthetetlen, mint ennek a napotoknak a szentsége, ennek a hónapotoknak a szentsége, ebben a városotokban. Valóban! Átadtam nektek ezt az üzenetet.”

(Al-Bukhári és Muszlim)

A valódi életben, ha tévúton járunk, és találunk valakit, aki megmutatja, hogy hogyan jutunk oda, ahová eredetileg szerettünk volna, megköszönjük őszinte hálával. Mi a helyzet azzal, aki megmutatja az utat, ami az örömhöz és az örök boldogsághoz vezet és a paradicsomi örök élethez, és figyelmeztet, hogy ne menjünk olyan

utakra, amelyek nyomorúsághoz és az örök szenvedéshez vezetnek a pokolban? Nem az a legjobb, ha megköszönjük neki azt, amit értünk tett, hogy megmentette a lelkünket és testünket a Tűztől, ahelyett, hogy kritizálnánk őt és eltávolítanánk az embereket tőle? Mohamed, a Küldött (Allah békéje és áldásai legyenek vele) soha nem volt úgy ismert mint hazug, vagy csaló sem az iszlám előtt sem után. Ő volt az őszinteség és a becsületesség tökéletes példája mondásaiban. Soha nem mondta rá senki, hogy csalt vagy hazudott. Kicsi kora óta megbízhatónak ismerték, ezért is nevezték el Al-Amínnak (A Megbízható).

Amikor Hérakleiosz, a bizánci császár levelet kapott a Küldöttől (Allah békéje és áldásai legyenek vele) ami tartalmazta az iszlámra való meghívást is, összehívta az embereket a Próféta népéből, hogy kérdezzen tőlük róla. A csoportot hozzá vezették, és közöttük volt Abu Szufián Bin Harb, aki abban az időben az iszlám nagy ellensége volt, de nem hazudhatott nemzete tagjai előtt, ezért mikor Hérakleiosz megkérdezte: „Vádoltad valaha hazugsággal, mielőtt azt mondta, amit mondott?” Azt mondta: „Nem.” Majd Hérakleiosz azt mondta: „Nem hazudott Allahnak, ha az embereknek sem hazudott soha!”

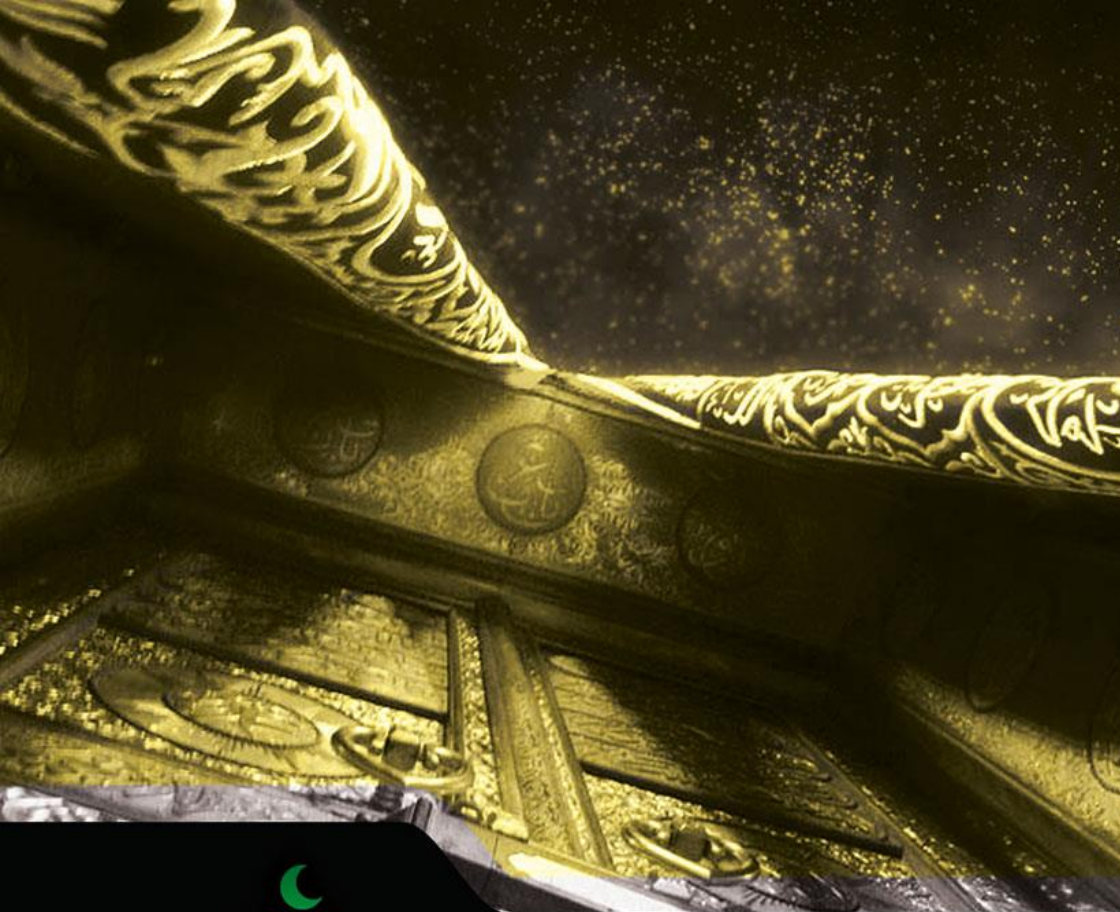
Ő az, aki elhozta az iszlám sariát, hogy megmentsen a sötétségből, a zsarnokok igazságtalanságától és igazságtalan törvényeiktől. Aggódó lelked megmentője, aki az igaz valláshoz vezet, amelyben nincsenek ellentmondások, és nem parancsolja neked, hogy embereket, szenteket, sírokat, bálványokat vagy ikonokat imádj, csak Allahot, az Egyetlen Igaz Istent, Aki minden létezőt teremtett.

Eljött, hogy megmentsen a halál utáni Pokoltól, mivel az iszlám sariá az igazság, ezért aki akar, az higgyen, és aki akar, az ne higgyen. A Mindenható Allah azt mondja:

„Mondd: »Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek (Mohamednek)! És ha elfordultok, őrá csak az tartozik, ami ráakatott (Allah Üzenetének átadása) és rátok az, ami rátok terhelte. Ha engedelmeskedtek, úgy az igaz úton jártok. A Küldöttre csupán a világos (Üzenet) továbbítás hárul.«”

(An-Núr 24:54)

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM